

สภาพความวุ่นวายของสังคมปัจจุบัน

THE CHAOTIC OF CURRENT SOCIETY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2563

KMITL-2020-AR-M-005-006

สภาพความวุ่นวายของสังคมปัจจุบัน

THE CHAOTIC OF CURRENT SOCIETY

อภิวัฒน์ บรรลือ
APIWAT BANLER

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2563

KMITL-2020-AR-M-005-006

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE CHAOTIC OF CURRENT SOCIETY

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2020

KMITL-2020-AR-M-005-006

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2020

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยมีเงื่อนไขด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

นักศึกษา

รหัสนักศึกษา

ปริญญา

สาขาวิชา

พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

สภาพความวุ่นวายของสังคมปัจจุบัน

นายอภิวัฒน์ บรรลือ

60602036

ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

ทัศนศิลป์

2563

รองศาสตราจารย์สรุพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

ความเจริญของภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ การเมือง ก่อให้เกิดการขยายตัวของเมืองมีความเจริญวุ่นวายในสังคม ทั้งด้านการจราจร ด้านมลพิษ ส่งผลต่อสภาพจิตใจ ชาวป่เจ้ารู้สึกสับสนกับการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ที่อยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อม ที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งในสังคม เป็นอุปสรรคเข้ามาขวางกั้นกับการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นความอึดอัดที่คอย อดรู้้งการทำงานซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้ถูกจัดการให้เป็นระเบียบ รวมถึงการสงสัยต่อการละเลยของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดูแลต่อกฎระเบียบของสังคม

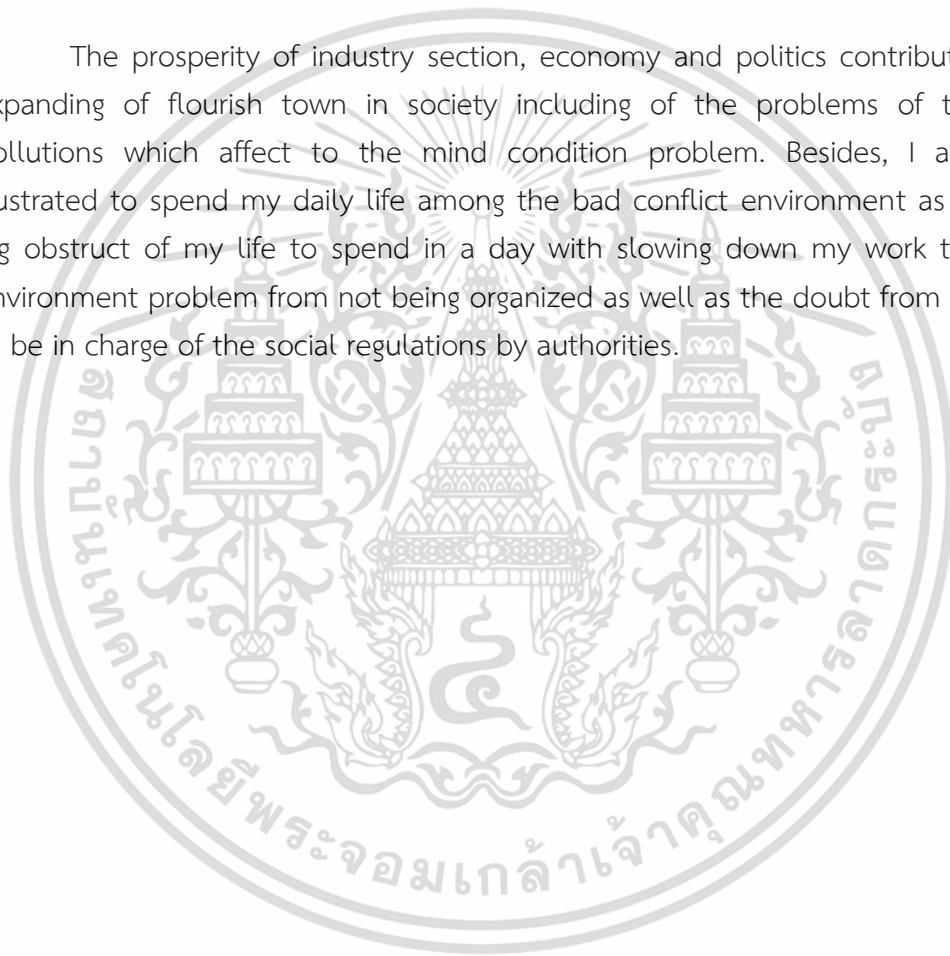

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	The Chaotic Of Current Society
Student	Mr. Apiwat Banler
Student ID	60602036
Degree	Master of Arts
Program	Visual Arts
Year	2020
Thesis Advisor	Associate Professor Surapong Somsuk

ABSTRACT

The prosperity of industry section, economy and politics contributes to the expanding of flourish town in society including of the problems of traffic and pollutions which affect to the mind condition problem. Besides, I am feeling frustrated to spend my daily life among the bad conflict environment as being the big obstruct of my life to spend in a day with slowing down my work that is the environment problem from not being organized as well as the doubt from neglecting to be in charge of the social regulations by authorities.

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานศิลปนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นความตั้งใจรวบรวมข้อมูลทั้งประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าที่ต้องการนำเสนอถึงสภาพแวดล้อมรอบตัวทั้งใกล้และไกลออกไปแต่ยังเชื่อมโยงเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกัน และประสบการณ์ทางอ้อม ที่ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคม มีทั้งข้อมูลจากบุคคลรอบข้างและข่าวสารจากสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อสะท้อนให้เห็นต่อสภาพความวุ่นวายของสังคมปัจจุบันผ่านผลงานศิลปะในโครงการศิลปนิพนธ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สุรพงษ์ สมสุข อาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยแนะนำแนะแนววิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ให้ออกมาลุล่วงด้วยดี รวมถึงคณาจารย์ในหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่านที่คอยประสานให้ความคิดเห็น เสนอแนะ ทั้งเนื้อหาและรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นออกมาเป็นที่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้กำเนิดข้าพเจ้า และคนในครอบครัว ที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจมาโดยตลอด ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้คำชี้แนะแนวทางต่างๆ ให้ผลงานออกมาสมบูรณ์ ขอขอบคุณภาควิชาทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้โอกาสในการศึกษาวิจัย ขอขอบคุณร้านบาร์เล่ ที่มอบทุนในการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องภายในร้านที่ให้ความช่วยเหลือทำให้เกิดผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

อภิวัฒน์ บรรลือ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญ(ต่อ).....	V
สารบัญภาพ.....	VI
สารบัญภาพ(ต่อ).....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
1.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	3
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	3
1.5 วิธีการศึกษา.....	4
1.6 แหล่งข้อมูล.....	4
บทที่ 2 ปรัชญา ความเชื่อ งานวิจัยและศิลปะที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ความเชื่อแนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม.....	5
2.1.1 สภาพปัจจุบันของสังคมโลก.....	5
2.1.2 สังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์.....	6
2.1.2.1 ความหมายของโลกาภิวัตน์.....	6
2.1.2.2 ความเป็นมาของโลกาภิวัตน์.....	7
2.1.3 สภาพความเป็นเมือง.....	8
2.1.4 สภาพปัญหาสังคมไทย.....	9
2.1.5 สภาพการจราจร.....	11
2.1.5.1 ปัญหาการจราจรคับคั่ง.....	11
2.1.5.2 ปัญหาการจราจรในเขตเมืองหลวง.....	12
2.2 อิทธิพลด้านความเชื่อจากระบบเศรษฐกิจและระบบการปกครอง.....	13
2.2.1 ระบบเศรษฐกิจ.....	14
2.2.2 ระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมหรือทุนนิยม.....	14
2.2.3 ระบบเศรษฐกิจสังคมนิยม.....	15

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.2.4 ระบบเศรษฐกิจแบบผสม.....	16
2.2.5 ระบบการปกครอง.....	17
2.2.5.1 ระบอบประชาธิปไตย.....	18
2.2.5.2 ระบอบเผด็จการ.....	19
2.3 ความเชื่อปรัชญาของนักคิดนักทฤษฎี.....	22
2.3.1 แนวคิดของมาร์กซ์.....	22
2.3.2 แนวคิดหลักสันติภาพของ กฤษณมูรติ.....	24
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสัญญาวิทยา.....	26
2.4.1 ศัญศาสตร์ นิยามทั่วไป.....	26
2.4.2 การสื่อสารความหมายตามแนวคิดเรื่องสัญญาวิทยา.....	27
2.5 อิทธิพลและศิลปะที่เกี่ยวข้อง.....	29
2.5.1 อิทธิพลทางเทคนิค.....	29
2.5.2 อิทธิพลทางรูปแบบโครงสร้าง.....	31
2.5.3 อิทธิพลทางความคิด.....	34
บทที่ 3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	37
3.1 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	37
3.2 การเก็บแล้วรวบรวมข้อมูล.....	38
3.3 การสร้างภาพร่างผลงาน.....	41
3.4 การสร้างสรรค์ผลงานจริง.....	43
บทที่ 4 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงาน.....	47
4.1 วิเคราะห์จากหลักองค์ประกอบของผลงานแต่ละชั้น.....	47
4.1.1 วิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1.....	48
4.1.2 วิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2.....	51
4.1.3 วิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 3.....	55
4.1.4 วิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 4.....	58
บทที่ 5 บทสรุป.....	62
บรรณานุกรม.....	63
ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	64
ประวัติผู้เขียน.....	71

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 องค์ประกอบของเมือง.....	9
2.2 คาร์ล มากซ์ นักปรัชญา	22
2.3 ชีทหู กฤษณมูรติ ปราชญ์และนักคิดอิสระ.....	24
2.4 Charles S. Peiree	29
2.5 สมุดภาพ animorphia ปี 2015.....	30
2.6 KEITH HARING, AUGUST 15, 1983.....	31
2.7 NEW YORK AFFICHE	32
2.8 Relativity, 1953	33
2.9 “มวลมหาประชาชน”	35
2.10 Joan Cornellà 2017.....	36
3.1 ภาพแสดงการจราจรที่ติดขัดในกรุงเทพฯ.....	37
3.2 ภาพใหม่พรหม สายไฟ เชือก ที่พันกันยากที่จะแก้มันออกได้.....	38
3.3 ภาพแสดงคอลัมน์วิเคราะห์ข่าวตามหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับสถานการณ์ของบ้านเมือง.....	39
3.4 ภาพแสดงสิ่งก่อสร้างจริงก่อนที่จะปรับให้เป็นมุมมองของข้าพเจ้า.....	39
3.5 ภาพล่างในการออกแบบตัวละครการ์ตูนคาแรคเตอร์ และวัตถุ.....	39
3.6 ภาพเครื่องบินที่หาได้ในอินเทอร์เน็ตนี้ตบบอกถึงสถานะทางสังคม.....	40
3.7 ภาพแสดงสัตว์ประจำชาติของมหาอำนาจโลก.....	40
3.8 ภาพแสดงภาพล่างของฟอร์มและองค์ประกอบ.....	41
3.9 ภาพแสดงภาพล่างฟอร์มแบบคร่ำๆ.....	42
3.10 ภาพล่างขยายลายเส้นลงกระดาษ A3.....	42
3.11 นำภาพล่างลงแท็บเล็ตแล้วใช้แอปพลิเคชันตกแต่งรูปพร้อมลงสี.....	43
3.12 ภาพลายละเอียดของสเก็ตที่สมบูรณ์พร้อมที่จะขึ้นงานจริง.....	43
3.13 ภาพแสดงอุปกรณ์ซึ่งผ้าใบลงโครงเฟรมไม้.....	45
3.14 ภาพแสดงอุปกรณ์สีชาวอะคริลิกและแปลงทาสีในขั้นตอนการลงพื้น.....	45
3.15 ภาพแสดงอุปกรณ์ที่ไว้สำหรับการเพ้นท์.....	46
3.16 ภาพแสดงอุปกรณ์ในขั้นตอนการตัดเส้น.....	46
4.1 “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 3”	48
4.2 ภาพวิเคราะห์ “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 3”	49
4.3 “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 4”	51
4.4 ภาพวิเคราะห์ “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 4”	52
4.5 “ท่ามกลางใจกลางพายุหมุน”	55
4.6 ภาพวิเคราะห์ “ท่ามกลางใจกลางพายุหมุน”	56

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.7 “ปอด”	58
4.8 ภาพวิเคราะห์ “ปอด”	59

บทที่ 1

บทนำ

สภาพแวดล้อมและสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสนิยมไปอย่างรวดเร็ว ทั้งการพัฒนาบ้านเมือง พัฒนาเทคโนโลยี พัฒนาอุตสาหกรรม มุ่งหน้าสู่ความเจริญในแต่ละด้าน จนบางครั้งกลับหูลลับตาเสื่อมเลือนจริยธรรมคุณงามที่มีความเอื้อเฟื้อต่อกัน มีผลต่อสภาพจิตใจที่เสื่อมถอยทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสับสนระหว่าง คุณค่าทางวัตถุกับคุณค่าทางจิตใจระบบไหนต้องมาก่อน และเหตุที่ผู้นำในด้านการพัฒนาโครงสร้างบ้านเมืองมุ่งแต่เรื่องเศรษฐกิจ มุ่งแต่การแข่งขันภายใน หรือแม้แต่สร้างความขัดแย้งกันเองปิดกั้นโอกาสพัฒนาแก้ไขส่วนที่ควรกระทำ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่จะตามมา เป็นสภาพสังคมที่มีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย นั้นเป็นแรงผลักดัน ให้ข้าพเจ้าปรับเปลี่ยนมาใช้สมาธิในการไตร่ตรองกระบวนการคิด เพื่อที่จะต้องใช้ชีวิตให้อยู่รอดได้ในสังคมปัจจุบัน ทั้งเรื่องข้อเท็จจริงของกฎระเบียบที่สังคม ตั้งขึ้นไว้เพื่อปฏิบัติ หรือตั้งใจที่จะเป็น เส้นคู่ขนานของความสมดุล ให้ชีวิตดำเนินต่อไปได้

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมแบบก้าวกระโดดของระบบทุนนิยม ทำให้เกิดการพัฒนาความเจริญรุ่งเรืองเป็นที่ยาวของการขยายตัวของตัวเมือง ปัจจัยที่มีส่วนในการขยายอาณาเขตของความเจริญนั้นคือ ถนนหนทางที่มากับการค้นคว้าวิจัยประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ชีวิตความเป็นอยู่ที่สะดวกขึ้น แต่ด้วยการจัดการที่ผิดพลาด ของผู้มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการ ไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่ตามมา ทำให้เกิดปัญหาความแออัดของสภาพการจราจร

สภาพปัญหาการจราจรที่คับคั่งและติดขัด เป็นผลเสียต่อสุขภาพที่เกิดจากมลพิษจากควันไอเสีย และฝุ่นละออง ผลเสียต่อสุขภาพจิตที่เกิดจากความเครียดจากปัญหาการจราจร มีสาเหตุหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากรในพื้นที่ เนื่องมาจากความเจริญ ที่กระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ จึงทำให้เกิดการเดินทางจากต่างจังหวัดหลั่งไหลเข้ามาสู่ กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพิ่มขึ้นของจำนวนรถและความต้องการของการเดินทางที่มากขึ้น ประกอบกับปริมาณพื้นผิวของถนนที่ไม่เพียงพอต่อปริมาณรถ เช่น การก่อสร้าง การซ่อมแซม ถนน เป็นต้น

ในอีกมุมหนึ่ง อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าปัญหานั้นเกิดจากนโยบายการบริหารประเทศของรัฐบาลที่ผิดพลาด ซึ่งควรที่จะเน้นหนักในนโยบายด้านการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ การจัดการด้านผังเมือง และการวางโครงข่ายการคมนาคมดังเช่นเหล่าประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่กลับไปเน้นนโยบายประชานิยม นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจโดยไม่คำนึงผลด้านปัญหาจราจรในระยะยาวที่จะตามมา เช่น การยกเว้น ภาษีรถยนต์คันแรก ของรัฐบาลที่ผ่านมา ที่ทำให้มีปริมาณรถเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่ก้าวกระโดดมีการซื้อรถตามโครงการ

ปัญหาการจราจรเป็นส่วนหนึ่งของผู้คนในเมืองใหญ่ส่งผลกระทบกับการดำเนินชีวิต รวมถึงตัวข้าพเจ้าเอง เหมือนเป็นอุปสรรคคอยขัดขวางกันการทำกิจกรรมในแต่ละวัน ทำให้การจัดการเรื่องเวลานั้นผิดพลาด ไม่เป็นไปตามแบบแผนที่คาดหวังไว้ ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดกับปัญหาที่คอยอุดร้งการทำงานหรือการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม เช่น สภาพการจราจรที่ยุ่งเหยิงติดขัด ความวุ่นวายของสังคม รวมไปถึงความสับสนในตัวผู้มีอำนาจในการบริหารการจัดการปัจจัยทั้งหมดนี้เป็นสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้คน

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1.2.1 เพื่อนำเสนอถึงความยุ่งเหยิง วุ่นวาย ต่อสภาพแวดล้อมของเมืองใหญ่ สภาพการจราจรที่ติดขัด ความเจริญเติบโตของบ้านเมือง ที่ส่งผลต่อสุขภาพจิต ภายใต้บริบทของสังคมที่ก้าวเข้าไปอยู่ในสังคมเมือง ออกมาในรูปแบบผลงานจิตรกรรมแบบ pop art ผสมกับ comic

1.2.2 เพื่อนำเสนอผู้ที่มีส่วนร่วมในสาเหตุ การจัดการความไม่เป็นระเบียบ หรือการบริหารบ้านเมืองของผู้มีอำนาจหน้าที่ รวมถึงปัญหาทางการเมือง ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องต่อความวุ่นวายในสังคม ในเชิงรูปแบบวิพากษ์วิจารณ์การเมือง social and political commentary art

1.2.3 ข้าพเจ้าต้องการหาจุดเชื่อมโยงของสภาวะปัญหาส่วนรวม เพื่อแปลงเป็นสัญลักษณ์ให้เป็นความรู้สึกส่วนตัว และเพื่อต้องการนำเสนอลักษณะชีวิตส่วนตัวของข้าพเจ้า เช่น ความยุ่งเหยิงของการจราจร เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของผู้คน เปรียบเสมือนการทำงานของข้าพเจ้านั้นมักมีอุปสรรคคอยขวางกั้น ทำให้การจัดสรรเวลาในชีวิตประจำวันนั้นคลาดเคลื่อนตลอด ข้าพเจ้าจึงใช้รูป

เหมือนตัวเองใส่ไว้ในตัวผลงานด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.4 เนื่องด้วยข้าพเจ้ามีความสนใจในด้านปัญหาต่างๆที่เป็นผลกระทบต่อตัวข้าพเจ้าหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ไม่ว่าจะเรื่องใหญ่เรื่องเล็ก ไม่ว่าจะในประเทศหรือ นอกประเทศ ข้าพเจ้าได้ แปรเปลี่ยนลักษณะเหตุการณ์ช่วงเวลานั้น ๆ โดยการใช้รูปสัตว์หรือเครื่องหมายเป็นสัญลักษณ์แฝงเข้าไป เป็นส่วนผสมภายในผลงาน เพื่อต้องการตีแผ่ให้เห็นถึงปัญหาหลากหลายด้านทั่วทุกมุมโลก

1.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

เนื่องด้วยความอึดอัดส่วนตัวกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ความเจริญของเมือง ความแออัดของชุมชน ความวุ่นวายของการใช้รถใช้ถนน สภาพการจราจรที่ติดขัด ล้วนส่งผลกับจิตใจของข้าพเจ้า รวมไปถึง การถูกกดขี่จากหน่วยงานภาครัฐ ด้วยที่ว่าตัวข้าพเจ้านั้นทำธุรกิจกลางคืน เปิดร้านอาหารกึ่งบาร์ ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงการเอารัดเอาเปรียบของผู้มีอำนาจหน้าที่ บวกกับการนำเสนอของสื่อสังคมของการทำผิดของเจ้าหน้าที่รัฐมีแทบจะทุกวัน ทุกอย่างล้วนถูกผสม รวมกัน ให้ก่อเกิดกลายเป็นความ เครียดส่วนตัว และเป็นปัญหาที่ยังแก้ไม่ได้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงปมปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ เหมือนกับฟอร์ม (form) ของลูกบอลกลมพรม,เชือก หรือสายไฟที่พันกันยุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบ เรียบร้อย พันกันอึนตึ๊งไม่สามารถคลี่คลายออกมาได้ และด้วยสาระสำคัญของผลงานเป็นการ นำเสนอภาพลักษณ์ของบ้านเมืองที่ซับซ้อนของถนนหนทาง บวกกับความขัดแย้งทางสังคม ข้าพเจ้าได้ ใช้วิธีนำเสนอในรูปแบบจินตนาการส่วนตัวแบบการ์ตูน (comic) เพื่อที่จะสื่อสารกับผู้รับสารให้เข้าถึง สภาพแวดล้อมและเข้าใจได้ง่าย

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1 ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานในรูปแบบจิตรกรรม ในลักษณะ pop art ผสม comic โดยใช้สื่อศิลปะผสมกับปากกามาร์คเกอร์สร้างสรรค์ลงบนเฟรมผ้าใบ

1.4.2 ข้าพเจ้าได้ใช้หลักทัศนธาตุในการสร้างองค์ประกอบของการทับซ้อนไขว้กันไปไขว้กันมา ให้เกิดฟอร์มขึ้นใหม่ในลักษณะเส้นโค้งที่วอกวน พร้อมใส่สีสั่นและลวดลายของวัตถุ เพื่อให้ผลงาน สมบูรณ์

1.4.3 ในลักษณะของผลงานข้าพเจ้าต้องการตัดทอนคุณลักษณะของวัตถุออกคล้ายศิลปะแบบ cubism เพื่อให้ได้ลายเส้นที่เป็นอิสระไม่ยึดติดกับความจริงมากนัก แต่ยังคงอยู่ในฟอร์มที่เข้าใจในหลักสากล เป็นจินตนาการส่วนตัวที่เสริมใส่ความเป็นอัตลักษณ์ไว้ในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 วิธีการศึกษา

ข้าพเจ้าได้ใช้หลักจินตนาการส่วนตัวเพื่อสร้างสรรค์บวกับข้อมูลจริงจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ตามปัจจุบัน ของสภาพการจราจร และข้อมูลจากแหล่งที่มาหลาย ๆ ข่าวกเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม นำมาเรียบเรียง ผ่านการวิเคราะห์ แล้วจึงสกัดฟอร์มภาพร่างแบบคร่าว ๆ ก่อนจะใส่รายละเอียด และขยายผลงานออกมา

1.6 แหล่งข้อมูล

- สภาพแวดล้อมในที่อยู่อาศัยของข้าพเจ้า
- สภาพการจราจรที่ติดขัดในกรุงเทพและปริมณฑล
- ประสบการณ์ตรงจากการใช้รถใช้ถนนหรือการใช้การขนส่งสาธารณะ
- หน้าข่าวในหนังสือพิมพ์หรือตามโซเชียลมีเดีย
- หนังสือประวัติศาสตร์หรือเชิงวิเคราะห์ข่าวสารบ้านเมือง
- ข้อมูลภาพประกอบในอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรัชญา ความเชื่อ งานวิจัยและศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอสภาพแวดล้อมบริบทของความวุ่นวายในสังคมปัจจุบันที่มีความซับซ้อน ซ่อนเร้นในแง่ของการขับเคลื่อนไปในทางระบบทุนนิยม หรือระบบเศรษฐกิจนำพา เป็นผลให้เกิดการ กระตือรือร้น การเร่งรีบ การค้า การแข่งขัน เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์แบบของชีวิต แต่ด้วยทาง ผู้บริหารจัดการไม่สามารถจัดระเบียบสังคมให้เป็นไปในสิ่งที่ตั้งหวัง จึงเกิดการตั้งคำถามขึ้นทั้งตนเอง และผู้อื่น และเป็นส่วนเกี่ยวข้องทางจิตใจเป็นผลกระทบในส่วนของอารมณ์ความรู้สึกถึงเสถียรภาพ ความเข้าใจ โดยมีที่มาจากหลาย ๆ ภาคส่วน ทั้งความเชื่อในแง่ที่มาของปัญหา สภาพอุตสาหกรรม ก่อสร้างวัฒนธรรมความเจริญ สาเหตุของความขัดแย้งของบ้านเมือง และอิทธิพลที่ส่งผล ให้เกิดการ สร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้

2.1 ความเชื่อแนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

2.1.1 สภาพปัจจุบันของสังคมโลก

สังคมโลกได้วิวัฒนาการสร้างสรรค์อารยธรรมและพัฒนาการขึ้นมาเป็นลำดับเมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 2 ยุติลงสถานการณ์ทางการเมืองของโลกเกิดการเปลี่ยนแปลง สหรัฐอเมริกาและสหภาพโซเวียต สองอภิมหาอำนาจมีบทบาทแทนที่อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี ผลกระทบจากสงครามทำลายจิตใจของ ผู้คน เกิดความสูญเสียทั้งชีวิต ไร้ที่อยู่อาศัย ความพิการซึ่งเป็นภาระที่รัฐบาลต้องเร่งฟื้นฟูบูรณะให้ กลับคืนมา ธุรกิจการค้า โรงงานอุตสาหกรรม เส้นทางคมนาคม ถูกทำลายอย่างย่อยยับ ดินแดนที่ เป็นสมรภูมิของสงครามประสบปัญหา ความอดอยาก ยาเสพติด แคลนอาหาร สภาพเศรษฐกิจใกล้ จะล้มละลาย องค์การสหประชาชาติ จึงมีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือมนุษยชาติ และ รักษาสันติภาพของสังคมโลก

เนื่องจากโลกได้แบ่งออกเป็นสองค่าย ต่อสู้กันระหว่างการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มี สหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำกลุ่ม กับการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ที่มีสหภาพโซเวียตเป็นผู้นำกลุ่ม เกิด การแข่งขันกันสร้างอิทธิพลในดินแดนต่าง ๆ อุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกันทำให้สงครามเย็น อุบัติขึ้น เกิดสงครามในภูมิภาคต่าง ๆ ขึ้นทั่วโลกผู้คนต่างหวาดกลัวภัยสงคราม มหาอำนาจแต่ละ ค่ายต่างแข่งขันกันผลิตอาวุธที่มีอำนาจร้ายแรง พัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ สร้างขีปนาวุธ เพื่อประหัต ประหารฝ่ายตรงข้าม ดินแดนที่เคยตกเป็นอาณานิคมได้ต่อสู้เพื่อเรียกร้องเอกราช ทั้งแบบสันติวิธี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และแบบรุนแรง จับอาวุธขับไล่ชาติตะวันตก เกิดการสู้รบในอินโดจีนอย่างรุนแรง โดยเฉพาะใน เวียดนาม เป็นสงครามตัวแทนระหว่าง สหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกา ภายหลังที่ประเทศอาณานิคมได้รับเอกราช มักมีปัญหาทางการปกครอง มีผลทำให้ทหารมีบทบาทกุมอำนาจการบริหารไว้ได้ แต่ปัญหาชนกลุ่มน้อย และปัญหาเชื้อชาติก็ยังคงดำรงอยู่เพื่อรอการแก้ไข เมื่อสหภาพโซเวียตปรับเปลี่ยนนโยบายการปกครองและเศรษฐกิจ ส่งผลให้ประเทศล่มสลายลง สงครามเย็นจึงยุติลง

สังคมโลกยุคปัจจุบัน มีความก้าวหน้าเกิดการพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูงเป็นการปฏิวัติที่ยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ เข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจสังคมการเมืองโลก มีผลทำให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โลกที่กว้างใหญ่ดูเล็กลง ดินแดนที่อยู่ห่างไกลสามารถติดต่อถึงกันภายในเสี้ยววินาที ทุกคนก้าวสู่สังคมใหม่เป็นหนึ่งเดียว องค์การระหว่างประเทศจึงทวีความสำคัญยิ่งขึ้น ดำเนินการเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม ประนีประนอมสร้างความสัมพันธ์ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อสันติภาพและความมั่นคงของสังคมโลก

2.1.2 สังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงในทุกมิติทั้ง ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจการเมืองโลก มีผลทำให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น โลกที่เคยกว้างใหญ่กลับเล็กลงดินแดนแต่ละประเทศที่อยู่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ภายในเวลาเสี้ยววินาทีประดุจเป็นหมู่บ้าน (Global Village) ภูเขาและทะเลซึ่งเป็นพรมแดนธรรมชาติ ที่เคยเป็นอุปสรรคในการติดต่อไปมาหาสู่ดูเหมือนเลื่อนหายไปจนกลายเป็นโลกไร้พรมแดน นับจากนี้ต่อไปโลกกำลังก้าวเข้าสู่ระยะแห่งการเปลี่ยนยุคเปลี่ยนสมัย ซึ่งเป็นการเปลี่ยนผ่านที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของประวัติศาสตร์โลกในยุคโลกาภิวัตน์

2.1.2.1 ความหมายของโลกาภิวัตน์

โลกาภิวัตน์มีความหมายถึง การแพร่กระจายเชื่อมโยงถึงกันทั่วโลกของข้อมูลข่าวสาร ประชาคมโลก ไม่ว่าจะอยู่ส่วนใด สามารถรับรู้และรับผลกระทบ จากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว อันสืบเนื่องมาจากการพัฒนาระบบสารสนเทศการสื่อสารคมนาคมที่รวดเร็ว สังคมยุคโลกาภิวัตน์ จึงเป็นสังคมยุคข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน อันเป็นยุคที่พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคม เชื่อมโยงประเทศต่าง ๆ ให้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ทำให้โลกกลายเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ กระแสโลกทั้งในรูปของทุน ข้อมูลข่าวสาร ค่านิยมและวัฒนธรรมบางอย่างได้แพร่กระจายครอบคลุมไปทั่วโลก อันนำไปสู่การวิวัฒนาการของระบบโลก ดังนั้นสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์จึงเป็นโลกที่มนุษย์สามารถข้ามพรมแดนของประเทศสามารถเชื่อมโยงและทะลุกาลเวลาได้อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในลักษณะที่ไร้พรมแดน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.2 ความเป็นมาของโลกาภิวัตน์

การเกิดขึ้นของโลกาภิวัตน์ และโลกที่ไร้พรมแดน เกิดขึ้นมานานนับศตวรรษ การเข้าใจพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของระบบโลกที่ผ่านมา ต้องทำความเข้าใจทฤษฎีคลื่นแห่งศตวรรษ ระบบโลกแต่ละช่วงจะมีปรากฏการณ์ของลูกคลื่นขึ้นและลง ขยายตัวและหดตัว ระยะการแปรเปลี่ยนไปของคลื่นแต่ละลูกใช้เวลาประมาณ 50 ปี อันนำไปสู่การปรับเปลี่ยนในระบบโลก ก่อให้เกิดการรื้อทิ้งระบบและระเบียบเก่า สร้างระบบและระเบียบโลกใหม่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้งจะส่งผลกระทบต่อโลกอย่างรุนแรง และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจใหม่ขึ้นในโลก ซึ่งนับตั้งแต่เกิดระบบโลก อัลวิน ทอฟเฟอร์ นักวิชาการชาวอเมริกันเสนอทิศทางการเปลี่ยนแปลงโดยคลื่นลูกใหญ่ 3 ครั้ง

คลื่นลูกที่หนึ่ง

เกิดจากการปฏิวัติเกษตรกรรม เมื่อมนุษย์รู้จักวิธีการเพาะปลูก และเลี้ยงสัตว์ตั้งถิ่นฐานอยู่เป็นชุมชนหมู่บ้านไม่เร่ร่อนแบบเดิม ต่อมาได้เกิดการปฏิวัติทางเทคโนโลยีทางเรือ และอาวุธสงคราม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือปืนและปืนใหญ่ การปฏิวัติที่เป็นผลเนื่องจากสงครามทางการค้า และการขยายตัวของเศรษฐกิจ สินค้าและบริการ ที่เริ่มขยายตัวขึ้นในยุโรปตั้งแต่ช่วงศตวรรษที่ 13 เมื่อถึงศตวรรษที่ 15-16 เป็นช่วงของการขยายตัวของคลื่นลูกที่หนึ่งติดตามด้วยการค้นพบโลกใหม่ การล่าเมืองขึ้น การขยายตัวของระบบตลาดโลกได้เริ่มก่อตัวขึ้น และในที่สุดคลื่นลูกนี้ก็ก้าวเข้าสู่ระยะวิกฤตในศตวรรษที่ 17 คลื่นลูกที่หนึ่งได้ก่อให้เกิดเครือข่ายอำนาจครอบโลก ศูนย์กลางของระบบคือยุโรป โดยมี สเปน ฮอลันดาและโปรตุเกส เป็นศูนย์กลาง ระบบความสัมพันธ์ครอบโลกที่เกิดจากการที่ยุโรปเริ่มขยายอาณานิคมเข้าไปครอบงำทวีปอเมริกาและแอฟริกา ยึดครองประเทศเหล่านี้ด้วยกำลังและใช้กำลังบังคับกวาดต้อนผู้คน ในประเทศอาณานิคมมาใช้แรงงานอย่างทาส

คลื่นลูกที่สอง

เริ่มด้วยการปฏิวัติอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากวิกฤตในศตวรรษที่ 17 เกิดขึ้นพร้อมกับการปฏิวัติอุตสาหกรรมทอผ้า เครื่องจักรไอน้ำขยายตัวในช่วงกลางศตวรรษที่ 18 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตที่ใช้เครื่องจักร เครื่องผ่อนแรง แทนการผลิตด้วยแรงงานคนและสัตว์ ซึ่งในที่สุดก็เกิดวิกฤตจุดรุนแรงที่สุดก็คือสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 คลื่นลูกที่สองได้นำไปสู่การก่อเกิดขึ้นของระบบความสัมพันธ์ครอบโลกแบบอาณานิคม และทุนนิยม โลกทั้งโลกได้ถูกผนึกเข้าเป็นหนึ่งเดียวกัน มีระบบการแบ่งงานกันทำในขอบเขตทั่วโลก โดยมีอังกฤษและฝรั่งเศสเป็นศูนย์กลางของระบบอาณานิคมโลก

คลื่นลูกที่สาม

เป็นสังคมแห่งเทคโนโลยีระดับสูง เป็นคลื่นลูกใหม่แทนคลื่นลูกเก่า ซึ่งกำลังมีอิทธิพลต่อสังคมมนุษย์ยุคปัจจุบันเริ่มด้วยการปฏิวัติอุตสาหกรรมเหล็กกล้า รถยนต์รวมทั้งเครื่องบิน ซึ่งขยายตัวเต็มที่ในช่วงปี ค.ศ. 1950-1970 และนับจากนั้นเศรษฐกิจโลกได้เริ่มเข้าสู่ วิกฤตน้ำมัน วิกฤตค่าเงิน

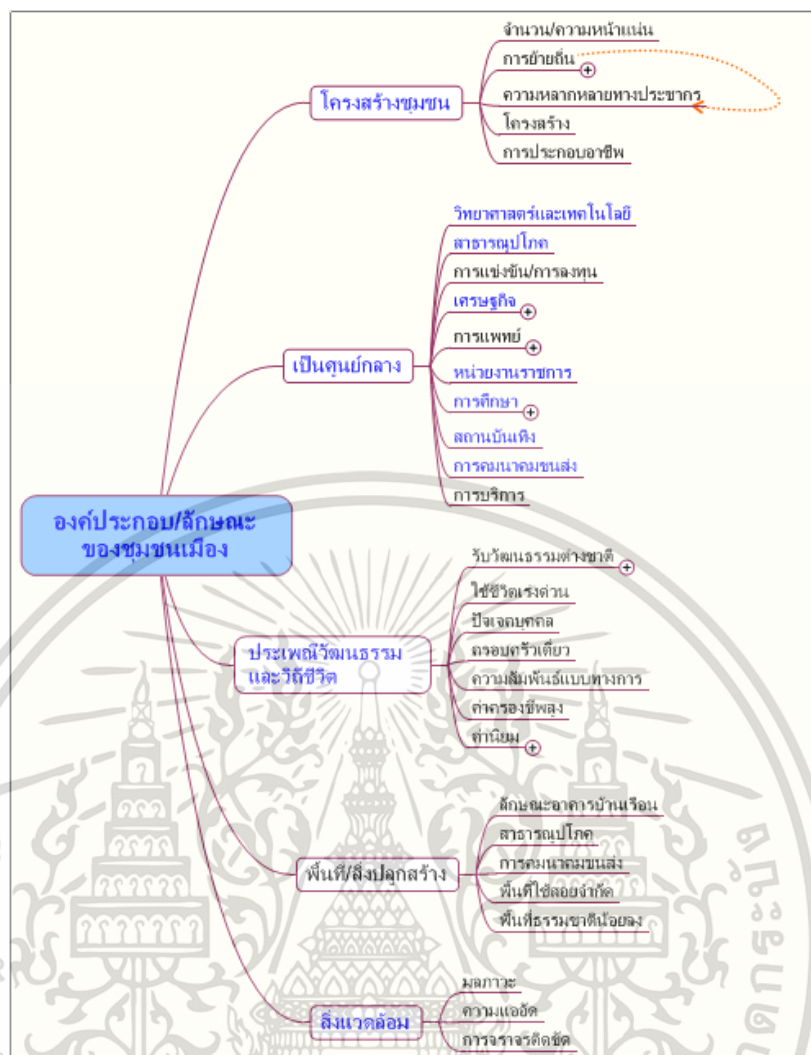
ดอลลาร์ และวิกฤตระบบสังคมนิยม ตามมาด้วยการปฏิวัติระบบอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบสารสนเทศ คลื่นลูกที่สามได้วางอยู่บนระเบียบเครือข่ายครอบโลกแบบพึ่งพา หลังจากการต่อสู้เพื่ออิสรภาพ ประเทศที่เคยเป็นเมืองขึ้นได้รับอิสรภาพทางการเมือง แต่ยังคงตกอยู่ในฐานะที่ต้องพึ่งพา และขึ้นต่อประเทศศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ในยุคนี้ระบบโลกได้แบ่งตัวเองออกเป็น 2 ค่าย คือ ค่ายทุนนิยม และค่ายสังคมนิยม และรอยต่อแห่งการเปลี่ยนแปลงมาพร้อมกับการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 3 นั่นคือคอมพิวเตอร์ และระบบสารสนเทศ ซึ่งได้ก่อให้เกิดระบบความสัมพันธ์ใหม่ที่เรียกว่า ยุคเครือข่ายครอบโลกแบบไร้พรมแดน

(ที่มา <https://www.banjomyut.com/>)

2.1.3 สภาพความเป็นเมือง (urbanization)

นับจากหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา อัตราการเพิ่มของประชากรโลกได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มีการอพยพย้ายถิ่น และการตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการสร้างผลผลิตทั้งต่อการยังชีพ และการพาณิชย์ แม้ว่าในช่วงหลังจากนั้นจะมีนโยบายการคุมกำเนิดที่ประสบความสำเร็จในหลายประเทศทั่วโลก เพื่อควบคุมจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นเป็นเท่าทวีคูณ ให้เหมาะสมกับการเพิ่มทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดในยุคที่การพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตยังไม่มีประสิทธิภาพมากนัก แต่การเพิ่มจำนวนประชากรยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปรากฏการณ์หนึ่งที่เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้น คือ การกระจุกตัวของประชากรจนเกิดพื้นที่ "เมือง" มากขึ้น

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของเมือง

มีรายงานว่าปี 2551 ประชากรโลกมากกว่าครึ่งหนึ่งอาศัยอยู่ในเขตเมืองเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์โลก (ไพร์ตันฟงพานิชย์, 2551: มติชน) ซึ่งความเป็นเมือง (Urbanization) นี้ นับเป็นปรากฏการณ์หนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตพฤติกรรม และคุณภาพของคนปัจจุบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นับตั้งแต่การใช้ชีวิตประจำวัน การทำงานภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เสี่ยง การเดินทางภายใต้การจราจรที่ติดขัดและมีมลพิษ การรับประทานอาหารที่ไม่ทราบว่ามี อะไรปนเปื้อนอยู่บ้าง ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดนี้ ล้วนแล้วแต่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเราทั้งสิ้น

(ที่มา นาย กิตติพงษ์ พลเสน <https://www.gotoknow.org/>)

2.1.4 สภาพปัญหาสังคมไทย

จากความสำเร็จของการพัฒนาในช่วง ๕๐ ปีที่ผ่านมาครั้งถึง พ.ศ. ๒๕๔๐ สิ่งที่เคยคู่มา กับความสำเร็จกลับกลายเป็นปัญหาที่สะสมพอกพูนตามมาและเพิ่มมากยิ่งขึ้น ขณะนี้กลายเป็นปัญหาอันใหญ่ของสังคมไทยยุคโลกาภิวัตน์ ปัญหาอันยิ่งใหญ่ตาม คือ ปัญหาด้านสังคม จนอาจสรุปเป็นข้อความ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ในเชิงวิชาการ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สั้น ๆ แต่น่าคิดอย่างยิ่งว่า "เศรษฐกิจก้าวหน้า สังคมมีปัญหา การพัฒนาไม่ยั่งยืน" ยิ่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้ก้าวหน้ามากเท่าใด และความเจริญด้านวัตถุมีมากเท่าใดสภาพด้านจิตใจกลับเสื่อมลงจิตใจคนสับสน ว่าแห้ว คนขาดที่พึ่งทางใจครอบครัวที่เคยเข้มแข็ง กลับอ่อนแอ แยกแยก ชุมชนหมู่บ้าน ที่เคยเข้มแข็งก็ตกอยู่ในสภาพเดียวกัน
ประเด็นปัญหาสังคมที่สำคัญสรุปสั้น ๆ ดังนี้

1. ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านวัตถุ แต่เกิดความเสื่อมทางด้านจิตใจ ค่านิยมและสังคมคนไทยประพุดติปฏิบัติ ที่แสดงถึงความเสื่อมทางจิตใจอย่างเห็นได้ชัดเจนหลายประการ เช่น นิยมวัตถุ นิยมความหรูหราฟุ่มเฟือย ยกย่องคนรวย โดยไม่คำนึงถึงว่าจะร่ำรวยมาได้โดยวิธีใด เกิดการแข่งขันเอารอดเอาเปรียบ ไม่คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม การเบียดเบียนเอารอดเอาเปรียบนั้นนอกจากจะเบียดเบียนกันเองแล้ว ยังเบียดเบียนรุกรานธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ที่ดิน ป่าไม้ แม่น้ำ สภาพธรรมชาติ ถูกรุกราน ยึดครอง ถูกทำลาย สภาพน้ำเน่าเสีย สภาพคนจนอยู่ในสลัมท่ามกลางตึกสูงอันหรูหราใหญ่โต สภาพความยากจนแร้นแค้นของคนในชนบท และสภาพเสื่อมโทรมทางสังคม อันเกิดจากความเสื่อมทางจิตใจมีมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้จากปัญหายาเสพติด โสเภณี โรคเอดส์และปัญหาอื่น ๆ รวมถึงการละเลยด้านศาสนา และประเพณีเป็นต้น

2. ปัญหาอื่น ๆ ที่สืบเนื่องมาจากความเสื่อมทางด้านจิตใจและค่านิยม คือ

2.1 ทرفฟายักรและสิ่งแวดลอมเสื่อมโทรมลงอย่างมากและอย่างรวดเร็ว

2.2 ความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยและคนจนมีมากยิ่งขึ้น คนรวยมีเพียงจำนวนเล็กน้อย แต่เป็นเจ้าของทรัพย์สมบัติมากมาย ทำให้คนจนส่วนใหญ่ที่จนอยู่แล้วกลับยิ่งยากจนลงไปกว่าเดิมอีก

2.3 ความเจริญกระจุกอยู่แต่ในเมืองไม่ได้กระจายออกไป ทำให้คนชนบทอพยพเข้าสู่เมืองเกิดปัญหาตามมาทั้งในชนบทและในเมือง

2.4 ระบบราชการขาดประสิทธิภาพ เพราะปรับสภาพไม่ทันกับปัญหาสังคมที่ซับซ้อนในเมืองหลวงและในชนบท

2.5 คนไทยส่วนใหญ่พื้นฐานการศึกษาอย่างน้อย ปรับตัวไม่ทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เข้ามาสู่ประเทศไทยโดยเฉพาะเรื่องข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์เป็นต้น

3. วิฤตการณ์ทางการเมือง หมายถึง ระบบการเมืองของ ไทยอันเป็นแบบแผน ของสังคมในการปกครองประเทศ และดูแลทุกข์สุขของประชาชนให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุขขณะนี้การเมืองไทยมีปัญหาถึง 8 ประการ คือ

3.1 ใช้เงินเป็นใหญ่

3.2 มีการผูกขาดการเมืองโดยคนจำนวนน้อย

3.3 คนดีมีความสามารถเข้าไปสู่การเมืองได้ยาก

3.4 การทุจริตประพุดติมิชอบมีอยู่ในทุกระดับ

3.5 การเผด็จการโดยระบอบรัฐสภา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 การต่อสู้ขัดแย้งเรื้อรังและความไร้เสถียรภาพทางการเมือง

3.7 การขาดประสิทธิภาพทางการบริหารและนิติบัญญัติ

3.8 การขาดสภาวะผู้นำทางการเมือง

4. วิฤตการณ์ในระบบราชการ หมายถึง ระบบราชการอันเป็นเครื่องมือปัญหาสังคมไทย กลัปกกลายเป็นปัญหาเสียเอง เช่น ปัญหาความเสื่อมศักดิ์ศรีของระบบราชการ ทำให้คนดีคนเก่งหนีระบบราชการ ปัญหาคอร์ปชั่นในวงราชการปัญหาคุณธรรม เป็นต้น

(ที่มา พรพรรณ อาทิตยตั้ง โปสต์เมื่อ 10th July 2012)

2.1.5 สภาพการจราจร

2.1.5.1 ปัญหาการจราจรคับคั่ง

ปัญหาการจราจรติดขัดในกรุงเทพฯ ปริมาณรถและเมืองใหญ่เช่น เชียงใหม่ นครราชสีมา ไม่ใช่แค่ปัญหาทางด้านเทคนิคที่จะแก้ได้ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ระบบควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ เท่านั้น แต่เป็นปัญหาทางเศรษฐกิจการเมืองที่สะท้อนให้เห็นภาพถึงโครงสร้างและปัญหาทั้งหมดของสังคมไทยทั้งหมด การที่รัฐบาลและผู้บริหาร กทม. ชุดโหนก็ตามยังแก้ปัญหาไม่ได้ สะท้อนให้เห็นถึงขีดความสามารถของคนไทยที่ยังไม่สามารถเข้าใจและไม่สามารถหาหนทางแก้ไขปัญหาการจราจรที่ต้นตอได้อย่างแท้จริง

สาเหตุสำคัญที่สุดของปัญหาการจราจรติดขัด คือ มีการใช้รถส่วนตัวกันมากกว่าการขนส่งสาธารณะซึ่งไม่มีเมืองใหญ่ ๆ ที่ไหนในโลกเขาทำกัน แม้แต่เมืองที่ประชาชนเขาจะรวยกว่า ซัวร์รถยนต์ได้มากกว่าคนไทย แต่เขาก็ใช้การขนส่งสาธารณะเป็นหลัก ใช้รถส่วนตัวเฉพาะบางกรณีเท่านั้น การใช้รถส่วนตัวมาก ทำให้เปลืองพื้นที่ถนนมาก เมื่อเทียบกับการขนส่งสาธารณะ เช่น รถใต้ดิน รถไฟ รถเมล์ ที่ใช้พื้นที่ต่อคนน้อยกว่ารถส่วนตัวมากมายหลายเท่า

สาเหตุที่คนกรุงเทพฯ และคนเมืองใหญ่ใช้รถส่วนตัวกันมากเป็นทั้งเรื่องค่านิยม และเนื่องมาจากไม่มีบริการขนส่งสาธารณะที่ดีพอ ทางจะแก้ไขปัญหารถจราจรที่สำคัญที่สุดคือ จะต้องแก้ที่การขนส่งสาธารณะ แต่รัฐบาลในอดีตไม่ได้คิดเรื่องนี้จริงจัง เพราะพวกเขาเคยชินกับนั่งรถส่วนตัวจนไม่สนใจพัฒนาการขนส่งสาธารณะ ปัญหาอีกประการก็คือ มีการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยและมีความคิดแบบปิดแข็งปิดขา ไม่อยากให้คนอื่นได้หน้าตาหรือได้ประโยชน์ โครงการขนส่งสาธารณะที่มีผู้เสนอขึ้นมาจึงมักถูกพับไว้เสมอเมื่อคนเคยเสนอหมดอำนาจ

ในระยะสั้น 3-4 ปีข้างหน้า ก่อนที่โครงการขนส่งสาธารณะใหญ่จะแล้วเสร็จ รัฐบาลและ กทม. ควรเน้นการปรับปรุงการขนส่งสาธารณะที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน คือ รถเมล์ รถปรับอากาศ รถไฟ เรือ อย่างเร่งด่วน ทำให้มีหลายเส้นทาง หลายรูปแบบมีจำนวนมากขึ้นคุณภาพดีขึ้น และให้สิทธิพิเศษการขนส่งสาธารณะมากกว่ารถส่วนตัว รัฐบาลควรจะเก็บภาษีใช้รถใช้ถนนสำหรับรถยนต์ในกรุงเทพฯ และปริมาณรถให้สูงขึ้นหลายเท่าตัว เพื่อจะได้สกัดกั้นการใช้รถส่วนตัวและจะได้นำเงินจำนวนนี้ไปพัฒนา และแก้ปัญหารถจราจรในกรุงเทพฯ และปริมาณรถ ไม่ใช่เอาเงินภาษีทั่วไปจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาชนทั้งประเทศมาสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน ฯลฯ ในกรุงเทพฯ เพื่อสนับสนุนคนใช้รถส่วนตัวมากขึ้น และรถติดมากขึ้นอย่างที่เป็นอย่างอยู่

การจะทำให้การใช้รถส่วนตัวในเขตกรุงเทพฯ ขึ้นใน ซึ่งจรรยาจรติดขัดมากลดลงมีทางทำได้หลายทาง เช่น ตั้งด่านเก็บค่าผ่านเข้าเมืองขึ้นในโดยให้มีการจ่ายแบบรายปี รายเดือนหรือรายปีก็ได้ ไม่ต้องเสียเวลาตรงด่านเก็บเงินกันมาก นอกจากนั้นก็ควรขึ้นราคาที่จอดรถให้สูงขึ้นบังคับห้ามจอดรถริมถนนตามถนนชั้นใน รวมทั้งถนนที่มีการจราจรหนาแน่นอื่น ๆ จะเป็นการบีบทางอ้อมให้คนใช้รถน้อยลงได้บ้าง แต่ทั้งนี้ก็ต้องปรับปรุงการขนส่งสาธารณะ เช่น รถเมล์ รถปรับอากาศ รถโมโครบัส รถตู้ให้ดีขึ้นมีมากสาย มีจำนวนรถมากขึ้น มาบ่อยขึ้น และการบริการดีขึ้น รวมทั้งควรจัดให้มีรถเมล์เล็ก รถตู้ ฯลฯ เล่นถึงหมู่บ้าน ตามตรอกซอยที่มีคนอยู่หนาแน่นให้ทั่วถึง เพราะปัญหาหนึ่งที่ต้องใช้รถส่วนตัวกันมากก็เพราะบ้านอยู่ตามชานเมือง ซึ่งรถเมล์เข้าไม่ถึง

ปัญหาการจราจรติดขัดในกรุงเทพฯ สะท้อนปัญหาสังคมไทยอีกอย่าง คือ เป็นสังคมของคนรวยส่วนน้อย ที่นั่งในรถส่วนตัวคันละ 1 – 2 คนและคนจนส่วนใหญ่ที่ต้องห้อยโหนแออัดยัดเยียดในรถเมล์ ซึ่งใช้เวลาอนานกว่าจะแย่งขึ้นได้ คนรวยมีเงินซื้อรถส่วนตัว มีอำนาจต่อรองสูงใช้ถนนได้ฟรีหรือเกือบฟรี ส่วนคนที่สังคมมีคนจนขึ้นรถเมล์มาก ก็ทำให้การปรับราคาของรถเมล์ทำได้ลำบาก รถเมล์ก็เลยไม่สามารถพัฒนาได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ส่วนหนึ่งมาจากปัญหาการบริหารแบบรัฐวิสาหกิจที่ขาดประสิทธิภาพด้วย

(ที่มา <https://witayakorclub.wordpress.com/>)

(ที่มา จาก วิทยากร เชียงกูล – ปฏิรูปการเมือง – กรุงเทพฯ : มิ่งมิตร, 2540. 152 หน้า)

2.1.5.2 ปัญหาการจราจรในเขตเมืองหลวง

อัปเดตล่าสุด : 24 ม.ค. 2560

ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง “ปัญหาการจราจรในเขตเมืองหลวง” ทำการสำรวจระหว่างวันที่ 17 – 19 มกราคม 2560 จากประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ จำนวน 1,500 หน่วยตัวอย่าง กระจายทุกระดับการศึกษาและอาชีพ ทั้ง 50 เขต เกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาการจราจรติดขัดใน เมืองหลวงและแนวทางการแก้ไข

จากการสำรวจ เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัดมากที่สุด พบว่า คนกรุงเทพฯ ร้อยละ 65.73 ระบุว่า มีสาเหตุมาจากคนออกรถใหม่เพิ่มมากขึ้น และนโยบายรถคันแรก รองลงมา ร้อยละ 18.73 เป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยจราจร เช่น การกีดขวางช่องจราจร จอดในที่ที่ห้ามจอด ร้อยละ 6.53 ระบบขนส่งมวลชนสาธารณะไม่เพียงพอ ร้อยละ 3.33 เกิดจากการบริหารงานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผิดพลาดของ กทม. และตำรวจ ร้อยละ 3.20 เกิดจากการเติบโตของเขตเมืองหลวงและการเพิ่มขึ้นของประชากรและร้อยละ 1.60 อื่น ๆ เช่น ถนนชำรุด การซ่อมบำรุงถนนและอุบัติเหตุ

ท้ายสุด เมื่อถามถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาจราจร พบว่า ร้อยละ 43.07 ควรเพิ่มระบบขนส่งมวลชนให้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่รองลงมา ร้อยละ 33.87 ระบุว่า ควรปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยจราจร ร้อยละ 7.60 ระบุว่า ควรเพิ่มภาษีรถยนต์ร้อยละ3.60 ระบุว่า ควรมีนโยบายลดหรือจำกัดปริมาณการใช้รถยนต์โดยเฉพาะรถยนต์ที่มีอายุการใช้งานมานาน ร้อยละ 2.53 ย้ายเมืองหลวงหรือปรับระบบผังเมืองให้รองรับการขยายตัว และ ร้อยละ 4.47 อื่น ๆ เช่น การเพิ่มช่องทางจราจร/สะพานข้ามแยก การจัดช่วงเวลาการเข้าเรียน/ทำงาน ใช้รถบริการสาธารณะ ขณะที่ ร้อยละ 4.87 ระบุว่า เป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยากและไม่แน่ใจว่าจะทำได้หรือไม่

รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร. ประพนธ์ สหพัฒนา อาจารย์ประจำคณะ รัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับผลการสำรวจในครั้งนี้ว่า คนกรุงเทพฯ ยังให้ความสำคัญของสาเหตุการจราจรติดขัด ที่เป็นสาเหตุในระยะสั้นเป็นหลัก คือ คนออกรถใหม่เพิ่มมากขึ้น และนโยบายรถคันแรก เพราะเป็นนโยบาย ที่เพิ่งจะมีมาได้ไม่นาน แต่ไม่ได้มองสาเหตุหลักที่ทำให้รถติด ในระยะยาว คือ ระบบขนส่งมวลชนที่ยังมีไม่เพียงพอ จึงควรเริ่มแก้ไขปัญหาจราจรด้วยการเพิ่มระบบขนส่งมวลชน ไม่ว่าจะเป็น รถไฟฟ้า รถเมล์ เรือ และพัฒนาการบริการให้มีคุณภาพ มีแรงจูงใจในการใช้บริการเพิ่มมากขึ้น หากจะระงับโครงการรถคันแรก ก็คงจะทำได้ยาก ดังนั้น การเพิ่มระบบขนส่งมวลชนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและควรเร่งพัฒนาให้เร็วมากที่สุด

ส่วนการปฏิบัติตามกฎระเบียบการจราจรนั้น มองว่าเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยาก ส่วนหนึ่งนั้น เกิดจากเจ้าหน้าที่ยังคงขาดไม่ต่อเนื่อง และการที่สังคม และวัฒนธรรมไทยที่ยังเป็นระบบอุปถัมภ์ มีการลดหย่อนผ่อนปรน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ต้องปรับเปลี่ยนแนวความคิดว่าไม่ใช่เป็นการถูกบังคับให้ปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ให้คิดว่าเป็นการปฏิบัติเพื่อคำนึงถึงความปลอดภัยของตัวเองและผู้อื่น แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของแต่ละบุคคล

(ที่มา <http://nidapoll.nida.ac.th/>)

2.2 อิทธิพลด้านความเชื่อจากระบบเศรษฐกิจและระบบการปกครอง

ข้าพเจ้ามีความสนใจในระบบความเชื่อการปกครองเศรษฐกิจที่ต่างรูปแบบกันทั้งแบบ สังคมนิยม เสรีนิยมทุนนิยม ด้วยระบบการปกครอง ที่มีหลายรูปแบบเป็นหลักยึดถือ เป็นหลักทฤษฎีของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาเหตุที่มีการพัฒนาการจนเป็นความขัดแย้งด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง เกิดความสับสนถึงหนทางความเชื่อถึงหลักข้อปฏิบัติ

2.2.1 ระบบเศรษฐกิจ (Economic System)

เศรษฐกิจหมายถึงเรื่องราวที่เกี่ยวกับการแสวงหาทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด มาตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด เพื่อให้ได้ความพอใจสูงสุด ระบบเศรษฐกิจจึงหมายถึง ระบบการแสวงหาทรัพยากร เพื่อนำมาแจกจ่ายให้แก่ประชาชนในสังคม เพื่อให้ได้ความพอใจสูงสุด ระบบการผลิต ระบบการจำหน่ายจ่ายแจก และระบบการกระจายรายได้ จึงรวมกันขึ้นมา เป็นระบบเศรษฐกิจแบบใดแบบหนึ่ง การเศรษฐกิจเกี่ยวข้องกับประชาชนของรัฐ เพราะทุกคนต้องดำเนินชีวิต ต้องมีการแลกเปลี่ยนแบ่งปันผลผลิต การเมือง การปกครอง จึงมีผลกระทบโดยตรง และมีความเกี่ยวพันใกล้ชิดกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเลือกใช้ระบบเศรษฐกิจ ไม่มีรัฐใดที่จะละเลยต่อปัญหาทางเศรษฐกิจได้ รัฐจะต้องสร้างกฎเกณฑ์ ที่จะควบคุม และกำหนดกิจการทางเศรษฐกิจ การเมืองของประเทศจะเจริญหรือเสื่อมก็แล้วแต่ความสำเร็จและความสามารถทางเศรษฐกิจ

2.2.2 ระบบเศรษฐกิจเสรีนิยม (Liberalism) หรือทุนนิยม (Capitalism)

คือระบบเศรษฐกิจ ที่ให้เอกชนเป็นเจ้าของหน่วยกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เอกชนมีอิสระ เสรีที่จะดำเนินการผลิต และการบริโภคตามกลไกแห่งราคาของตลาด ผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจ มีโอกาสในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลกำไรตามความสามารถของตน โดยรัฐจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวข้องน้อยที่สุด ลักษณะที่สำคัญของระบบเสรีนิยมคือ

1. เศรษฐกิจในกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคล เปิดโอกาสให้เอกชนเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตได้และผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการผลิตนั้นก็ตกเป็นของเอกชนผู้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต
2. การดำเนินงานของระบบเศรษฐกิจเป็นไปตามธรรมชาติ คือ ผู้ผลิตสินค้าจะผลิตอะไรก็ขึ้นอยู่กับผู้บริโภค ส่วนผู้บริโภคก็มีเสรีภาพที่จะเลือกสินค้าที่ตนพอใจ ในราคาจากผู้ผลิตและผู้บริโภคตกลงกันเอง
3. ให้เสรีภาพแก่ทุกคนที่จะแข่งขันกันในการผลิตสินค้าโดยไม่มีการกีดกัน เกิดการแข่งขันอย่างเสรี ผลิตแข่งกันขาย และผู้บริโภคก็มีเสรีภาพที่จะเลือกซื้อได้เต็มที่

4. รัฐมีอำนาจจำกัด ไม่เข้าแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจของเอกชน หน้าที่ของรัฐคือการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และการตัดสินข้อพิพาทของเอกชนตามกระบวนการยุติธรรม

ระบบเสรีนิยมหรือทุนนิยมนี้ เกิดจากแนวความคิดของนักเศรษฐศาสตร์ ซึ่งมี อדם สมิท (Adam Smith) เป็นผู้วางรากฐานที่สำคัญ แต่ระบบเสรีนิยมเมื่อนำมาใช้ในสังคมก็เกิดปัญหาที่จัดว่าเป็นข้อเสียของระบบนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เป็นลักษณะเศรษฐกิจแบบมือใครยาวสาวได้สาวเอา เพราะเอกชนมีโอกาสสะสมความมั่งคั่งให้กับตนเองได้อย่างไม่จำกัด เกิดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน คนรวยยิ่งรวยขึ้นคนจนยิ่งจนลง
2. เจ้าของกิจการที่มีเงินทุนมากๆ ย่อมได้เปรียบคนอื่น ๆ โดยเฉพาะการขยายทุนของตน ทำลายคู่แข่ง เอาเปรียบกรรมกร อาจมีการกักตุนสินค้าเพื่อหวังผลกำไรมาก ๆ
3. รัฐมีอำนาจจำกัด และมักจะตกอยู่ใต้อิทธิพลของฝ่ายผู้มั่งคั่งที่ใช้รัฐบาลเป็นเครื่องมือรักษาผลประโยชน์ของพวกเขา

2.2.3 ระบบเศรษฐกิจสังคมนิยม (Socialism)

คือระบบเศรษฐกิจที่มุ่งสนับสนุนให้รัฐเข้าดำเนินการทางเศรษฐกิจเสียเอง โดยรัฐจะเข้าดำเนินการเป็นเจ้าของในกิจการทางเศรษฐกิจที่ใหญ่ มีความสำคัญ ลงทุนมาก ๆ โดยรัฐจะเป็นนายทุนเอง ส่วนเอกชนก็จะดำเนินการได้แต่ กิจการเล็ก ๆ น้อย ๆ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ก็จะตกเป็นของรัฐ ระบบสังคมนิยมมีลักษณะที่สำคัญ ๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. รัฐเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตที่สำคัญๆ หรืออาจจะเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตทุกอย่าง ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจะเป็นของรัฐ เอกชนจะมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน ได้ตามที่รัฐกำหนด รัฐเป็นผู้จัดการ ควบคุมดำเนินการของระบบเศรษฐกิจทั้งหมด เช่น เรื่องการใช้ทรัพยากร เป้าหมายการผลิต และการกระจายผลผลิต ระบบตลาดอยู่ในการดูแลของรัฐทั้งสิ้น
2. เสรีภาพของเอกชนที่จะแข่งขันในระบบเศรษฐกิจถูกจำกัดโดยรัฐ เพราะรัฐถือว่า การเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันกันนั้น ทำให้เกิดการสูญเปล่า และเป็นอันตรายต่อสังคม มีการเอาใจเอาเปรียบกัน มุ่งหากำไรเกินควร รัฐจึงต้องเข้าควบคุมและรับผิดชอบต่อการผลิตการจำหน่ายแจกผลผลิตเพื่อความยุติธรรมในสังคมนิยมเกิดขึ้น เนื่องจากความบกพร่องของระบบทุนนิยมที่มีปัญหาการสะสมความมั่งคั่งของเอกชนที่เป็นนายทุนซึ่งเป็นชนส่วนน้อย ในขณะที่กรรมกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ยากจน ระบบทุนนิยมมีการเอาใจเอาเปรียบ มุ่งประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่สนใจสังคมส่วนรวม จึงมีนักปราชญ์หลายท่านเสนอแนวทางด้วยระบบเศรษฐกิจสังคมนิยมดังกล่าว แต่สังคมนิยมก็มีหลายรูปแบบ ซึ่งอาจมีแนวความคิดที่แตกต่างกันไปบ้างดังนี้

ก. สังคมนิยมยูโทเปีย (Utopian Socialism) หรือสังคมนิยมอุดมคติ พวกนี้มีความเห็นว่า โครงสร้างสังคม ระเบียบประเพณีที่เป็นอยู่ ทำให้คนที่แข็งแรงกว่ากดขี่คนที่อ่อนแอกว่า พวกนี้เสนอแนวความคิดให้จัดตั้งประชาคมขึ้นมาใหม่ คำนึงถึงสังคมส่วนรวมให้มากขึ้น ลดการแข่งขันทางเศรษฐกิจให้รัดกุม นักคิดที่สำคัญที่เสนอแนวทางสังคมนิยมแนวนี้ เช่น โรเจอร์ตโอเวน (Robert Owen) ได้เสนอให้มีการจัดตั้งประชาชนแบบสหกรณ์ขึ้นและได้รับสมญาว่า “บิดาแห่งการสหกรณ์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. สังคมนิยมเฟเบียน (Fabian Socialism) คือสังคมนิยมแบบประชาธิปไตย ซึ่งมีแหล่งกำเนิดในอังกฤษ สังคมนิยมแบบนี้มุ่งให้รัฐบาล ดำเนินนโยบายรัฐสวัสดิการ ให้ประชาชนทุกคนโดยเสมอภาค และใช้วิธีการทางรัฐสภา โดยไม่จำเป็นต้องจำกัดชนชั้นนายทุน ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีรุนแรง แต่สามารถปรับปรุงความเสมอภาคทางรายได้และเศรษฐกิจโดยสันติวิธี ด้วยวิธีการทางรัฐสภา มีการออกกฎหมายคุ้มครองแรงงาน และสวัสดิการ ซึ่งจะช่วยเหลือกรรมกรให้มีการกินดีอยู่ดีได้ และได้พิสูจน์ให้เห็นว่า การต่อสู้ระหว่างชนชั้นไม่ได้เป็นไปตามคำทำนายของมาร์กซ์ คือไม่เกิดขึ้นในประเทศอุตสาหกรรมที่มีกรรมกรมากมาย เช่น อังกฤษ อเมริกา แต่กลับไปเกิดในรัสเซีย และจีน ซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรม

ค. สังคมนิยมมาร์กซิสม์ (Marxist Socialism) ระบบนี้ยึดแนวความคิดของคาร์ล มาร์กซ์ เป็นแนวทางจัดระเบียบทางเศรษฐกิจ คือทรัพย์สินทุกอย่างเป็นของรัฐทั้งสิ้น เอกชนไม่มีสิทธิ์เป็นเจ้าของทรัพย์สินใด ๆ การดำเนินงานทางเศรษฐกิจ เช่น จะผลิตอะไรผลิตอย่างไร ผลิตเพื่อใคร รัฐจะเป็นผู้วางแผนดำเนินการเองทั้งสิ้น ประชาชนอย่างในฐานะเป็นเจ้าของแรงงาน เท่านั้น

ระบบเศรษฐกิจ แบบสังคมนิยม เกิดขึ้นจากความคิดที่จะพยายามแก้ไขปัญหา ของสังคมที่เกิดจากระบบเสรีนิยม หรือทุนนิยม แต่เมื่อระบบสังคมนิยมถูกนำมาปฏิบัติทำให้เกิดปัญหาขึ้นหลายประการเช่น

1. เมื่อรัฐเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตจำกัดเสรีภาพของประชาชนในการผลิตทำให้แรงจูงใจ ในความคิดสร้างสรรค์ของเอกชนมีน้อยลง ประดิษฐ์กรรมแปลก ๆ ใหม่ ๆ จึงเกิดขึ้นน้อยกว่าระบบทุนนิยม
2. รัฐเป็นนายทุนผูกขาดเพียงผู้เดียว ทำให้ประชาชนไม่มีโอกาสเลือกสินค้า และบริการที่ดีกว่า
3. ไม่มีหลักประกันอันใดที่จะให้กับประชาชนได้ว่ารัฐจะเป็นองค์การที่จะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอย่างเป็นธรรม แผนการทางเศรษฐกิจของรัฐอาจผิดพลาดได้และผลเสียหายก็จะตกอยู่กับประชาชน

2.2.4 ระบบเศรษฐกิจแบบผสม

จากปัญหาของระบบทุนนิยมทำให้เกิดระบบสังคมนิยมและระบบสังคมนิยมก็มีปัญหาเช่นกัน ทำให้เกิดความคิดที่จะผสมผสานข้อดีทั้ง 2 ระบบเข้าด้วยกัน เพื่อแสวงหาระบบที่ดีกว่า คือเกิดปัญหาน้อยที่สุด กลายเป็นระบบเศรษฐกิจแบบผสมเช่น ในสหรัฐอเมริกาซึ่งใช้ระบบทุนนิยม ก็ได้นำหลักการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของสังคมนิยมเกี่ยวกับการวางแผนทางเศรษฐกิจ การแทรกแซงโดยรัฐในวิสาหกิจเอกชนเพื่อจัดสวัสดิการ สังคม หรือประเทศรัสเซีย ในช่วงแรกของการปฏิวัติอินทิจการทางเศรษฐกิจเป็นของรัฐทั้งหมด แต่ก็พบว่าผลผลิตตกต่ำ เพราะขาดแรงจูงใจจึงเริ่มผ่อน ให้เอกชนดำเนินธุรกิจในรูปแบบของสหกรณ์ นำหลัก การเรื่องกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลมาเป็นแรงจูงใจ เพื่อเพิ่มผลผลิต

ลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้สังคมโลกปัจจุบันไม่มีรัฐที่เป็นสังคมนิยมเต็มรูป หรือทุนนิยมเต็มรูป แต่ลัทธิจะเลือกผสมผสานข้อดีของทุนนิยม และสังคมนิยม ตามความเหมาะสม ของประเทศตน อย่างไรก็ตาม ระบบทุนนิยม ระบบสังคมนิยม ระบบผสม ก็ยังไม่สามารถให้หลักประกันได้ว่า ความเจริญมั่งคั่ง และความเป็นธรรมในสังคมจะเกิดขึ้นได้ คงจะต้องพิจารณาจากระบบการเมืองการปกครอง ซึ่งเป็นตัวการที่จะควบคุมระบบเศรษฐกิจต่อไป

2.2.5 ระบบการปกครอง

การปกครองของรัฐ ย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศการปกครองที่ไม่ดี การเมืองที่มีมันคงจะไม่สามารถแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจได้ ถ้ารัฐใดมีระบบการปกครองที่ดี ระบบการเมืองมันคง จะพลอยทำให้เศรษฐกิจของประเทศมันคงตามไปด้วย ในการประกอบกิจการทางเศรษฐกิจ นักลงทุนที่ดำเนินกิจการต่างๆ จะตัดสินใจเข้าไปลงทุนประกอบกิจการที่ประเทศใด ก็มักจะต้องพิจารณาดูระบบการปกครองและการเมืองของประเทศนั้นเป็นหลักในการตัดสินใจ รูปแบบการปกครองของรัฐต่าง ๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ถ้าจำแนกโดยละเอียด ก็สามารถจะเรียกชื่อได้แตกต่างกันออกไปได้หลายแบบ อย่างเช่นอริสโตเติลกล่าวว่า รูปแบบการปกครองมี 3 รูปแบบ คือ การปกครองโดยคน ๆ เดียวการปกครองโดยกลุ่มคน และการปกครองโดยคนจำนวนมาก ซึ่งแต่ละรูปแบบการปกครองจะมีชื่อเรียกแตกต่างกันดังนี้

1. ราชาธิปไตย (Monarchy) คือการปกครองที่อำนาจในการปกครองอยู่ที่คน ๆ เดียว ซึ่งเป็นประมุขของรัฐ ปกครองโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม
2. ทูชนาธิปไตย (Tyranny) คือการปกครองโดยคนๆเดียวปกครองโดยมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์เฉพาะตนเองหรือพวกของตนเอง
3. อภิชนาธิปไตย (Aristocracy) คือระบบการปกครองโดยคณะบุคคลจำนวนหนึ่งเป็นกลุ่มน้อยเรียกว่า “ชนชั้นปกครอง” ซึ่งชนชั้นปกครองนี้อาจกำหนดขึ้นโดยอาศัยวงศ์ตระกูล ความมั่งคั่ง การมีอำนาจทางการทหาร ทางการศึกษา ทางศาสนา อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่มีสิทธิ์เข้าร่วมในการปกครอง การปกครองแบบนี้มี จุดมุ่งหมายในการปกครอง เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

4. คณาธิปไตย (Oligarchy) เป็นการปกครองโดยคณะกลุ่มบุคคล ซึ่งปกครองโดยมุ่งผลประโยชน์แก่กลุ่มของพวกเขาเท่านั้น

5. ประชาธิปไตย (Democracy) คือการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการปกครอง และปกครองโดยมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนโดยส่วนร่วม ในสมัยอริสโตเติล การปกครองแบบนี้เรียกว่า มัชฌิมวิถีสถิตี (Polity) ส่วนคำว่า ประชาธิปไตย ในสมัยอริสโตเติลจะมีความหมายไปในทางที่ไม่ดี เป็นการปกครองโดยคนข้างมาก เพื่อประโยชน์ของตนเอง ซึ่งอริสโตเติลเรียกว่า เป็นการปกครองโดยฝูงชน (Mob Rule)

ในปัจจุบัน เรื่องของระบบการปกครองนี้ ถ้าจะจัดแบ่งออกเป็นพวกใหญ่ๆจะมีเพียง 2 ระบบคือ

1. ระบบประชาธิปไตย (Democracy) เป็นการปกครองที่ ถือว่าอำนาจสูงสุดในการปกครองเป็นของประชาชนหรือกล่าวได้ว่าเป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน

2. ระบบเผด็จการ (Dictatorship) คือระบบการปกครองที่อำนาจสูงสุดในการปกครองอยู่ที่คนเดียว หรือคนกลุ่มเดียว ประชาชนทั่วไปไม่มีสิทธิ์มีส่วนร่วมในการปกครองการปกครองระบบนี้ ถือว่าผู้ปกครองคือผู้มีอำนาจสูงสุดเหนือประชาชนทั้งปวง ระบบนี้ไม่เชื่อในความสามารถของมนุษย์ที่จะปกครองตนเองได้ ต้องเชื่อฟังผู้ปกครองเพื่อความเป็นระเบียบและความเจริญรุ่งเรืองของรัฐ

(ที่มา <https://www.baanjomyut.com>)

2.2.5.1 ระบบประชาธิปไตย

การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยมีลักษณะเด่นอยู่ที่การแข่งขันเสรีระหว่างกลุ่มหรือพรรคการเมืองต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนส่วนมากในประเทศให้เป็นรัฐบาลทำหน้าที่บริหารกิจการต่าง ๆ ของประเทศตามนโยบายที่กลุ่มหรือพรรคได้วางไว้ล่วงหน้า หลักการของระบอบประชาธิปไตยที่สำคัญ มีดังนี้

1. อำนาจอธิปไตยหรืออำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ เป็นอำนาจที่มาจากปวงชนหรือที่เรียกกันว่า “อำนาจของรัฐ (state power)” โดยผู้ที่จะได้อำนาจปกครองจะต้องได้รับความยินยอมจากประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ

2. ประชาชนมีสิทธิที่จะมอบอำนาจปกครองให้แก่ประชาชนด้วยตนเองโดยการออกเสียงเลือกตั้งประชาชนกลุ่มหนึ่ง ที่อาสาจะมาเป็นผู้บริหารประเทศแทนประชาชนส่วนใหญ่ ตามระยะเวลาและวิธีการที่ได้กำหนดไว้อย่างเป็นทางการ เช่น กำหนดไว้ว่าทุก 4 ปี จะต้องมีการเลือกตั้งผู้แทนของ

ประชาชนพร้อมกันทั่วประเทศ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. รัฐบาลจะต้องเคารพสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน เช่น สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิในชีวิตเสรีภาพในการพูด การเขียน การแสดงความคิดเห็นการรวมกลุ่มสิทธิ ในการสร้างครอบครัว เสรีภาพในการชุมนุม เป็นต้น

โดยรัฐบาลจะต้องไม่ละเมิดสิทธิดังกล่าวข้างต้น เว้นแต่เพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวม เพื่อรักษาศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรือเพื่อสร้างสรรค์การเป็นธรรมแก่สังคมเท่านั้น

4. ประชาชนทุกคนมีสิทธิเสมอกันในการที่จะได้รับบริการทุกชนิดที่รัฐจัดให้แก่ประชาชน ฐานันดรหรือยศถาบรรดาศักดิ์ไม่ก่อให้เกิดอภิสิทธิ์หรือสิทธิพิเศษแก่บุคคลนั้นแต่อย่างใด

5. รัฐบาลถือกฎหมายและความเป็นธรรมมาเป็นบรรทัดฐานในการปกครอง และในการแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ภายในประเทศโดยรัฐบาลจะต้องไม่ออกกฎหมายที่มีผลเป็นการลงโทษบุคคลอื่นหลัง

ระบอบประชาธิปไตยแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น ไทย ญี่ปุ่น เป็นต้น และระบอบประชาธิปไตยที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุข เช่น สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย เป็นต้น

2.2.5.2 ระบอบเผด็จการ

การเมืองการปกครองระบอบเผด็จการ มีลักษณะเด่นอยู่ที่การรวมอำนาจ ในทางการเมือง การปกครองไว้ที่บุคคลเพียงคนเดียว คณะเดียว หรือพวกเดียว โดยบุคคล คณะบุคคล หรือดังกล่าวสารท ใช้อำนาจนั้นควบคุมบังคับประชาชนได้โดยเด็ดขาด หากประชาชนคนใดคัดค้านผู้นำหรือคณะผู้นำ ก็จะถูกลงโทษด้วยมาตรการต่าง ๆ อาจสรุปหลักการของระบอบเผด็จการพอสังเขปได้ ดังนี้

1. ผู้นำคนเดียว หรือคณะผู้นำของกองทัพ หรือพรรคการเมืองเพียงกลุ่มเดียว มีอำนาจสูงสุดในการปกครองและสามารถใช้อำนาจนั้นได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องฟังเสียงของคนส่วนใหญ่ในประเทศ

2. การรักษาความมั่นคงของผู้นำหรือคณะผู้นำสำคัญกว่าการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ประชาชนไม่สามารถจะวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของผู้นำอย่างเปิดเผยได้

3. ผู้นำหรือคณะผู้นำสามารถที่จะอยู่ในอำนาจได้ตลอดชีวิต หรือนานเท่าที่กลุ่มผู้ร่วมงานหรือกองทัพยังให้การสนับสนุน ประชาชนทั่วไปไม่มีสิทธิที่จะเปลี่ยนผู้นำได้

4. รัฐธรรมนูญและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้จัดขึ้นตามรัฐธรรมนูญและรัฐสภา ไม่มีความสำคัญต่อกระบวนการทางการเมืองการปกครอง เหมือนในระบอบประชาธิปไตยกล่าวคือ

รัฐธรรมนูญเป็นเพียงแค่รากฐานอำนาจของผู้นำหรือคณะผู้นำเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนที่จัดขึ้นก็เพื่อให้ประชาชนออกเสียงเลือกตั้งผู้สมัครที่ผู้นำ หรือ คณะผู้นำส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งแทนนั้น ในทำนองเดียวกันรัฐสภาก็จะประชุมกันปีละ 5-10 วัน เพื่อ รับทราบและ ยืนยันให้ผู้นำหรือคณะผู้นำทำการปกครองต่อไปตามที่ผู้นำหรือคณะผู้นำเห็นสมควร รูปแบบของระบอบเผด็จการ มี 3 แบบ คือ เผด็จการทหาร เผด็จการฟาสซิสต์ และเผด็จการ คอมมิวนิสต์ สามารถจะอธิบายพอสังเขปได้ ดังนี้

1. ระบอบเผด็จการทหาร หมายถึงระบอบเผด็จการที่คณะผู้นำฝ่ายทหารเป็นผู้ใช้อำนาจ เผด็จการในการปกครองโดยตรงหรือโดยอ้อม (ผ่านทางพลเรือนที่พวกตนสนับสนุน) และมักจะใช้กฎ อัยการศึกหรือรัฐธรรมนูญที่คณะของตนสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการปกครอง

โดยทั่วไปคณะผู้นำทหารมักอ้างว่าจะใช้อำนาจปกครองประเทศเป็นการชั่วคราว แต่หลังจากนั้น มักไม่ยอมคืนอำนาจกลับมาให้ประชาชนโดยง่าย แต่เมื่อเวลาผ่านไป กระแสความไม่พอใจ ในหมู่ ประชาชนร่วมกับแรงกดดันนานาชาติก็จะทำให้คณะผู้นำทางทหารกุมอำนาจการปกครองดังกล่าวไว้ ไม่ได้ ในที่สุดจึงจำเป็นต้องคืนอำนาจให้กับประชาชน แต่กว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ ในบางประเทศก็เกิด ความวุ่นวาย เกิดการต่อสู้ระหว่างกำลังของประชาชนกับกำลังของรัฐบาลเผด็จการทหาร จนนำไปสู่ การบาดเจ็บล้มตาย ของทั้งสองฝ่ายเป็นจำนวนมาก ซึ่งจากประวัติศาสตร์การเรียกร้องสิทธิ และ เสรีภาพในการปกครองที่ผ่านมา มักจะจบลงด้วยชัยชนะของฝ่ายประชาชนเสมอ

ตัวอย่างการปกครองแบบเผด็จการทหาร เช่น การปกครองของญี่ปุ่นระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 อันเป็นระยะที่พลเอกโตโจ และคณะนายทหารใช้อำนาจเผด็จการ ในการปกครอง หรือการ ปกครองของไทยช่วงที่ไม่มีรัฐธรรมนูญระหว่างวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 ถึงวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2511 อำนาจการปกครองได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะปฏิวัติ นำโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะ รัชน์ และจอมพลถนอม กิตติขจร

ประเทศที่มีการปกครองระบอบเผด็จการทหาร เช่น สหภาพพม่า ซึ่งมีสภาสันติภาพและการ พัฒนาแห่งรัฐ (The State Peace and Development Council : SPDC) ที่มาจากคณะนายทหาร ทำหน้าที่บริหารประเทศ เป็นต้น

2. ระบอบเผด็จการฟาสซิสต์ หมายถึง ระบอบการปกครองที่เน้นความสำคัญของผู้นำว่า มีอำนาจเหนือประชาชนทั่วไป

ผู้นำในระบอบการปกครองเผด็จการฟาสซิสต์มักจะมี ความเชื่อในลัทธิการเมืองที่ เรียกว่า “ลัทธิฟาสซิสต์” เป็นลัทธิชี้นำในการปกครองและมุ่งที่จะใช้อำนาจเผด็จการปกครองประเทศ

เป็นการถาวร โดยเชื่อว่าระบอบการปกครองแบบนี้เหมาะสมกับประเทศของตน และจะช่วยให้ประเทศของตนมีความเจริญก้าวหน้าโดยเร็ว

ตัวอย่างของการปกครองในระบอบนี้ เช่น การปกครองของอิตาลี ในสมัยเบนิโตมุสโสลินี (Benito Mussolini) ช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ระหว่างปี พ.ศ. 2465-2481 การปกครองของเยอรมนี สมัยอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ (Adolf Hitler) ระหว่างปี พ.ศ. 2476-2488 ในระบอบนาซี (Nazi Regim) ซึ่งถือว่าเป็นระบอบฟาสซิสต์ เช่นเดียวกัน

3. ระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์ หมายถึงระบอบเผด็จการที่มีเพียงพรรคคอมมิวนิสต์เพียงพรรคเดียวได้รับการยอมรับหรือสนับสนุนจากบุคคลต่าง ๆ และกองทัพให้เป็นผู้ใช้อำนาจเผด็จการปกครองประเทศ

ผู้นำของพรรคคอมมิวนิสต์เชื่อว่าระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์เป็นรูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับประเทศของตน และจะช่วยทำให้ชนชั้นกรรมาชีพเป็นอิสระจากการถูกกดขี่โดยชนชั้นนายทุน รวมทั้งทำให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับต่างประเทศ คนยากจนไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบกับนายทุน โดยประเทศที่มีการปกครองระบอบนี้ เช่น สหภาพโซเวียตในอดีต เป็นต้น

ระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์มีความแตกต่าง จากระบอบเผด็จการทหารในบางประการ เช่น ระบอบเผด็จการทหารจะควบคุมเฉพาะกิจกรรมทางการเมืองของประชาชนเท่านั้น แต่ระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์จะใช้อำนาจเผด็จการควบคุมกิจกรรมและการดำเนินชีวิตของประชาชนในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง การปกครอง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม ด้วยเหตุนี้รัฐศาสตร์จึงเรียกระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์ว่า “ระบอบเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จ”

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแต่ละประเทศเล็งเห็นว่าทั้งระบอบประชาธิปไตย และระบอบเผด็จการต่างก็มีข้อดีและข้อจำกัดในตัวเอง บางประเทศจึงมีการปฏิรูปแนวทางการเมือง การปกครองบางด้านให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเพื่อให้สามารถ แข่งกับนานาประเทศได้ ตัวอย่างเช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ ที่เป็นแบบฉบับของตนเอง คือ รัฐบาลยังคุมเข้มด้านสิทธิ และเสรีภาพการแสดงออกทางการเมืองของประชาชน แต่ทางด้านเศรษฐกิจรัฐบาลจีนกลับเปิดกว้างให้มีการแข่งขันทางการผลิต การค้า และการลงทุนได้อย่างเสรี

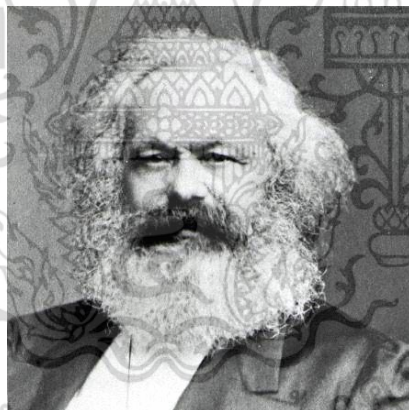
(ที่มา <https://sites.google.com/>)

2.3 ความเชื่อปรัชญาของนักคิดนักทฤษฎี

ด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมีประเด็นมากมายให้ขบคิดถึงสาเหตุของความขัดแย้ง ทั้งการใช้ชีวิตประจำวันกับคนในครอบครัว ถึงการใช้ชีวิตข้างนอกบ้าน มองเห็นถึงสภาพแวดล้อม ที่อุดมไปด้วยความแออัด ถึงกับสงสัยที่วิธีการจัดการระเบียบของสังคม เกิดความคิดในหลักข้อปฏิบัติ เกิดความสับสนต่อความเป็นมนุษย์ธรรม ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงค้นคว้าหาข้อมูลของการที่จะหลุดพ้นจากโลกแห่งความเป็นจริง และยึดหลักอุดมคติในการทำงาน

2.3.1 แนวคิดของมาร์กซ์

Marx (n.d. อ้างถึงใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2540, หน้า 29) เชื่อว่าความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงเป็นของคู่กัน เขาใช้การวิเคราะห์ความขัดแย้งเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สังคม มาร์กซ์ยืนยันว่า ความขัดแย้งเป็นกฎพื้นฐานของชีวิต การวิเคราะห์สังคมของมาร์กซ์ อยู่บนพื้นฐานของการศึกษาความขัดแย้งทางเศรษฐกิจ มาร์กซ์เชื่อในการใช้ความขัดแย้งเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาสังคมกัน

ภาพที่ 2.2 คาร์ล มากซ์ นักปรัชญา (ที่มา www.wikipedia)

มาร์กซ์มีความเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงของทุก ๆ สังคม จะมีขั้นตอนของการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ 5 ชั้น โดยแต่ละชั้นจะมีวิธีการผลิต (Mode of Production) ที่เกิดจากความสัมพันธ์ของอำนาจของการผลิต (Forces of Production) ซึ่งได้แก่การจัดการด้านแรงงาน ที่ดิน ทุน และเทคโนโลยี กับความสัมพันธ์ทางสังคมของการผลิต (Social Relation of Production) ซึ่งได้แก่เจ้าของปัจจัยการผลิต และคนงานที่ทำหน้าที่ผลิต แต่ในระบบการผลิตแต่ละระบบจะมีความขัดแย้งระหว่างชนชั้นผู้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต กับผู้ใช้แรงงานในการผลิต ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทาง

เศรษฐกิจที่เป็นโครงสร้างส่วนล่างของสังคม (Substructure) และเมื่อโครงสร้างส่วนล่าง มีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ใด ๆ ในการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดทำเอกสารนี้ ผู้จัดทำเอกสารนี้ขอสงวนสิทธิ์ในการฟ้องร้องดำเนินคดีตามกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนแปลงจะมีผลทำให้ เกิดการผันแปร และเปลี่ยนแปลง ต่อโครงสร้างส่วนบนของสังคม (Superstructure) ซึ่งเป็นสถาบันทางสังคม เช่น รัฐบาล ครอบครัว การศึกษา ศาสนา และรวมถึง ค่านิยม ทักษะและบรรทัดฐานของสังคม ลำดับขั้นของการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของมาร์กซ์ มี ดังนี้

1. ขั้นสังคมแบบคอมมิวนิสต์ดั้งเดิม (Primitive Communism) กรรมสิทธิ์ในปัจจัยการผลิต เป็นของเผ่า (Tribal Ownership) ต่อมาเผ่าต่าง ๆ ได้รวมตัวกันเป็นเมือง และรัฐ ทำให้กรรมสิทธิ์ ใน ปัจจัยการผลิตเปลี่ยนไปเป็นของรัฐแทน

2. ขั้นสังคมแบบโบราณ (Ancient Communal) กรรมสิทธิ์ในปัจจัยการผลิตเป็นของรัฐ (State Ownership) สมาชิกในสังคมได้รับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนตัวที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ซึ่ง ได้แก่ เครื่องใช้ส่วนตัวและทาส ดังนั้น ทาส (Slavery) จึงเป็นกำลังสำคัญในการระบบการผลิต ทั้งหมดและต่อมาระบบการผลิตได้เกิดความขัดแย้งระหว่างเจ้าของทาสและทาส

3. ขั้นสังคมแบบศักดินา (Feudalism) กรรมสิทธิ์ในปัจจัยการผลิตเป็นของขุนนาง คือ ที่ดิน โดยมีทาสเป็นแรงงานในการผลิต

4. ขั้นสังคมแบบทุนนิยม (Capitalism) กรรมสิทธิ์ในปัจจัยการผลิตเป็นของนายทุน คือ ที่ดิน ทุน แรงงาน และเครื่องจักร โดยมีผู้ใช้แรงงานเป็นผู้ผลิต

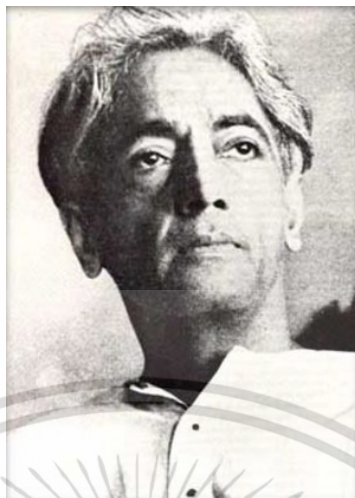
5. ขั้นสังคมแบบคอมมิวนิสต์ (Communism) กรรมสิทธิ์ในปัจจัยการผลิตเป็นของทุกคน ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่มีใครเอาเปรียบซึ่งกันและกัน

ตามแนวความคิดของมาร์กซ์ลำดับขั้นของการนำไปสู่การปฏิวัติของชนชั้นล่างของสังคม เกิด จากกระบวนการดังต่อไปนี้

1. มีความต้องการในการผลิต
2. เกิดการแบ่งแยกแรงงาน
3. มีการสะสมและพัฒนาทรัพย์สินส่วนบุคคล
4. ความไม่เท่าเทียมทางสังคมมีมากขึ้น
5. เกิดการต่อสู้ระหว่างชนชั้นในสังคม
6. เกิดตัวแทนทางการเมืองเพื่อทำการรักษาผลประโยชน์ของแต่ละชนชั้น
7. เกิดการปฏิวัติ

(ที่มา www.digital_collect.lib.buu.ac.th)

2.3.2 แนวคิดหลักสันติภาพของ กฤษณมูรติ

ภาพที่ 2.3 ชิตู กฤษณมูรติ ปราชญ์และนักคิดอิสระ (ที่มา www.wikipedia.)

สิ่งที่พวกเราส่วนใหญ่เรียกว่า สันติภาพ เป็นกระบวนการของความหมักหมม ความเสื่อมทรามที่เกิดขึ้นอย่างช้า ๆ เราคิดว่าจะค้นพบสันติภาพได้ด้วยการยึดอยู่กับแนวคิดหนึ่ง โดยการสร้างกำแพงขึ้นในจิตใจ เป็นกำแพงแห่งความมั่นคงปลอดภัย กำแพงของความเคยชินและความเชื่อ เราต้องการมีชีวิตอยู่โดยปราศจากการถูกรบกวนให้เดือดร้อนใจ เราจึงหาซอกมุมในจักรวาลหรือในชีวิตของเราเอง แล้วก็คลานเข้าไปปิดล้อมตนอยู่ในซอกมิด โดยไม่สำนึกรู้ว่าแท้จริงแล้วเราต้องการสันติสุข เราไขว่คว้าเพื่อให้ได้มาไม่ว่าจะแลกด้วยอะไรก็ตาม

ทว่าจิตจะค้นพบสันติสุขได้หรือ ตัวจิตเองคือต้นเหตุที่รบกวนตัวมันเองให้วุ่นไม่ใช้หรือ มันประณาม ตัดสิน ชั่งน้ำหนัก เปรียบเทียบ มันไขว่คว้าไปตามความเยโส ความเคยชินและความเชื่อของมันเองเสมอ จิตเช่นนี้ไม่อาจสงบสุขได้เลย ดังนั้นจิตที่เราใช้คิด ใช้คาดคั้นวางแผนและเปรียบเทียบไม่สามารถค้นพบสันติสุข จิตนี้สร้างแนวคิดที่สันติภาพคืออะไร แล้วพยายามแสวงหาไปตามแนวคิดนั้น ฉะนั้นจิตจึงถูกจับเอาไว้ในขอบข่ายของถ้อยคำ โลกของความเพ้อฝัน โลกแห่งมายาที่มันสร้างขึ้นเอง นั่นคือสิ่งที่คุณทำกันอยู่ พวกคุณทุกคนบูชาอุดมการณ์สันติภาพ แต่ในขณะที่เดียวกันก็สนุกตื่นเต้นอยู่กับความรุนแรง

ไม่มีรัฐบาลใดสามารถสร้างสันติภาพได้ สันติภาพของภูเขานั้นฉ้อฉลและเสื่อมทราม การปกครองให้ประชาชนอยู่ในภาวะเปียบทำให้เกิดการเสื่อมถอย เพราะภูเขานั้นไม่ได้คำนึงถึงมวลมนุษยย์ทั้งโลก พวกทราชาษย์ก็ไม่สามารถกุมสันติภาพเอาไว้ได้ เพราะพวกเขาทำลายอิสรภาพ แต่สันติภาพและอิสรภาพต้องอยู่คู่กัน การฆ่าผู้อื่นเพื่อสันติภาพเป็นอุดมคติที่โง่เขลา สันติภาพเป็นสิ่งที่ซื้อขายกัน

ไม่ได้ ความคิดประดิษฐ์มันขึ้นก็ไม่ได้ ไม่สามารถแลกซื้อได้ด้วย การสวดอ้อนวอน หรือการตอรอง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานในเชิงวิชาการ เมื่อคุณเห็นใบเซประเบิดในกาไม่ว่าการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใดๆ สันติภาพไม่ได้อยู่ในสถานศักดิ์สิทธิ์ใด หนังสือเล่มใดหรือผู้ใด ไม่มีใครนำคุณไปสู่สันติภาพได้ไม่ว่าจะเป็นครู นักบวช หรือสัญลักษณ์ใด

สันติสุขไม่ใช่สิ่งที่ค้นพบที่ปลายทาง ไม่ได้ประกอบขึ้นด้วยความคิด หรือถ้อยคำ ไม่อาจนำมาแสดงหรือพรรณนาได้ คุณไม่อาจทำตัวเป็นผู้พิพากษาวินิจฉัยสันติภาพ ถ้ามันอยู่ตรงนั้น คุณก็จะรู้สึก รับรู้ได้ผ่านกิจทั้งหลายในชีวิตแต่ละวันของคุณ ชีวิตที่มีระเบียบดีงาม สันติภาพเป็นสภาวะที่เหนือพ้นจิตและการคิดสร้างขึ้นของจิตไม่ใช่หรือ

คุณต้องค้นหาความจริงนี้ด้วยตัวคุณเอง ไม่ใช่โดยผ่านองค์กร ผ่านการโฆษณาชวนเชื่อ หรือการถกเถียงที่ชาญฉลาดเพื่อสนับสนุนสันติภาพ และต่อต้านสงคราม สันติภาพไม่ใช่การปฏิเสธสงคราม สันติภาพเป็นสภาวะของการมีชีวิตอยู่ที่ความขัดแย้ง และปัญหาทั้งหลายทั้งปวงจบสิ้นลง สันติภาพไม่ใช่ทฤษฎีไม่ใช่อุดมคติที่จะบรรลุหลังจากกลับมาเกิดในอีกสิบชาติ สิบปี หรือสิบวัน

สันติภาพที่ทฤษฎีมูรติ พูดยังไม่ใช่สันติภาพที่จิตใจและสมองไขว่คว้า แสวงหา มันเป็นอะไรบางอย่างที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง การจะเข้าใจสันติภาพเช่นนี้ เราต้องเข้าใจความขัดแย้ง เพราะว่าถ้าไม่พิจารณาจุดค้นปัญหาความขัดแย้งให้ถึงรากเหง้าเบื้องต้นของจิตใจแล้ว เราจะไม่มีสันติสุขทั้งภายนอกและภายใน แม้ว่าเราจะแสวงหาโดยหามันเพียงใดก็ตาม

สันติสุขนี้ ไม่อาจให้คำมั่นสัญญาว่า จะได้พบบนสวรรค์หลังความตาย ไม่อาจค้นพบได้ในโบสถ์ ในแนวคิดหรือพิธีบูชาพระเจ้าองค์ใด มันเกิดขึ้นเมื่อความขัดแย้งทั้งปวงในจิตใจยุติลง ซึ่งจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อปราศจากความต้องการ ไม่ต้องการแม้แต่พระเจ้า

เป็นไปได้ไหมที่เราจะมีชีวิตอยู่ในโลก ไม่หนีจากโลก เป็นไปได้ไหมที่จะดำเนินชีวิตในแต่ละวันโดยไร้เงาของความขัดแย้ง ถ้าคุณบอกว่าเป็นไปไม่ได้คุณก็ปิดประตูไปแล้ว หรือถ้าคุณบอกว่าเป็นไปได้คุณก็ปิดประตูแล้วเช่นกัน แต่ถ้าคุณเริ่มสืบค้น เริ่มสำรวจตรวจสอบโดยไม่พูดว่าเป็นไปได้หรือไม่ได้ เริ่มเรียนรู้ ค้นลึกเข้าสู่คำถามว่ามนุษย์ หรือคุณผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้ แต่งงานแล้วหรือยัง ไม่แต่ง มีครอบครัว มีการงาน มีหน้าที่รับผิดชอบ คุณจะชีวิตที่สงบสุข เต็มเปี่ยมอยู่กับตนเองได้ไหม เราจะพิจารณาไปด้วยกันว่า เป็นไปได้ไหมที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกปัจจุบันนี้โดยไม่มี ความขัดแย้งเลย

เรารู้ตัวไหมว่าเรามีชีวิตอยู่ในความขัดแย้ง หรือว่าเรากลายเป็นคนเฉยเมยและเย็นชา กระด้างและหยาบช้า เราจึงยอมรับทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะจะเป็นความสกปรกโสภณ ความยากจนข้นแค้น ความทุกข์ทรมาน ความสับสน แล้วความขัดแย้งก็ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งเราก็กยอมทนอยู่กับมัน ถ้าหากคุณเริ่มสืบค้นคุณต้องถามว่าเป็นไปได้ไหม ที่จะมีชีวิตอยู่โดยปราศจากความขัดแย้ง

ตราบดที่ยังมีมาตรวัดซึ่งคือการเปรียบเทียบ ย่อมต้องมีความขัดแย้ง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชีวิตส่วนใหญ่ของเราอยู่บนพื้นฐานของการเปรียบเทียบ ไม่ว่าจะป็นโรงเรียน ที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย คุณเปรียบเทียบอยู่เสมอ ปริญญาบัตรของคุณเป็นผลของการเปรียบเทียบ ที่ได้มีการเปรียบเทียบ ที่นั่นต้องมีความขัดแย้ง ในการเทียบเคียงว่าคุณสูงส่วนผมเตี้ย ผมผิวดำส่วนคุณผิวขาว หรือชมพู เป็นการเปรียบเทียบเสมอ คุณฉลาดหลักแหลมผมไม่ฉลาด ผมต้องการจะฉลาดเหมือนคุณ คุณดูดีแต่ผมไม่เข้าท่า เพราะมีการเปรียบเทียบจึงมีความขัดแย้ง คุณจะมีชีวิตอยู่โดยไม่เปรียบเทียบเลยได้ไหม ลองทำดูแล้วคุณจะเห็นเอง

หากเราพิจารณาชีวิตและสังเกตความสัมพันธ์ของเรา จะเห็นว่ามันเป็นกระบวนการสร้างปฏิกริยาต่อต้านกัน ปฏิกริยานี้เป็นกำแพงที่เราจะเฝ้ามองและสังเกตผู้อื่น เรายังรักษากำแพงนั้นไว้และคงอยู่หลังกำแพงเสมอ ไม่ว่าจะป็นกำแพงทางจิตใจ กำแพงทางวัตถุ ทางเศรษฐกิจ หรือกำแพงชาตินิยม นี่คือนความเป็นจริงที่เกิดขึ้นทั่วโลก คุณคงอยู่ในการปลุกแยกตน แล้วยื่นมือข้ามกำแพงที่เรียกขานกันว่าความรักชาติ ความเป็นพี่น้อง หรือคุณจะใช้มันว่าอะไรก็ตาม แต่ที่จริงก็ยังมีอำนาจรัฐ และกำลังทหารปกครองอยู่ คุณยังติดอยู่ในความจำกัดคับแคบของคุณเอง คุณคิดว่าคุณสามารถสร้างโลกที่เป็นหนึ่งเดียวกันได้ โลกที่มีสันติภาพ ซึ่งเป็นไปไม่ได้เลยตราบไต่ที่ยังมีพรมแดน ไม่ว่าจะป็นพรมแดนแห่งชาติ ศาสนา เศรษฐกิจหรือสังคมก็ตาม มันเป็นความจริงที่ปรากฏชัดว่าสันติภาพเกิดขึ้นบนโลกไม่ได้

(ที่มา หนังสือ สงครามไม่ได้อยู่ในกรุงเบรุต แต่อยู่ในจิตและใจของเรา ของมูลนิธิอันวิภังษา)

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสัญญะวิทยา

2.4.1 สัญศาสตร์ นิยามทั่วไป

สัญศาสตร์ (semiotics) เป็นศาสตร์ว่าด้วยความหมาย เป็นการศึกษาว่า “สิ่งแทนความ” (representation) อาจก่อ ให้เกิดความหมายได้อย่างไร เป็นการศึกษาถึงกระบวนการที่ทำให้เรา “เข้าใจความหมาย” ของสิ่งใด ๆ (comprehend meanings) หรือกระบวนการที่เรา “ให้ความหมาย” แก่สิ่งใด ๆ (attribute meanings) หากพิจารณาสัญศาสตร์อย่างสัมพันธ์กับ ภาพ (visual images) หรือขยายกรอบการพิจารณาออกไปถึง ทัศนธรรม (visual culture) และวัตถุธรรม (material culture) สัญศาสตร์หมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับระบบสัญลักษณ์ (symbolism) ในฐานะที่เป็นศาสตร์ค่อนข้างใหม่ สัญศาสตร์ เสนอกระบวนการวิเคราะห์ ที่ทำลายกระบวนการคิดเก่าๆ อย่างธรรมชาตินิยม (naturalism) และสัจนิยม (realism) รวมทั้งเจตจำนง (intentionality) นอกจากนี้สัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศาสตร์ยังเสนอวิถีคิดที่มีประโยชน์ แก่การวิเคราะห์ทางรูปนิยม (formalism) การวิเคราะห์ทางสัญศาสตร์ช่วยให้ เราตระหนักถึงความสัมพันธ์อันหลากหลาย ระหว่างตัวเรากับ “สิ่งแทนความ” (object) ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงอาจเข้าใจได้ว่า ความหมายของ ภาพใด ๆ หรือ วัตถุใด ๆ ย่อมมีพลวัต (คือมีการเปลี่ยนแปลงเลื่อนไหลของความหมายอย่างไม่หยุดนิ่ง) อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เราไม่อาจเข้าใจ “ความหมายอ้างอิง” (significance) ของภาพหรือวัตถุใด ๆ ได้จากกระบวนการสื่อสารทางเดียว แต่เราจำเป็นต้องเข้าใจภาพหรือวัตถุใด ๆ จากปฏิสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่าง ผู้รับสาร กับ ภาพหรือวัตถุ และ ปัจจัยอื่น ๆ เช่น วัฒนธรรม หรือสังคม

ที่มา สัญศาสตร์ กับ ภาพแทนความ แปลและขยายความโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกกิง พัฒโนภาส จาก บทความ Semiotics and Visual Representation โดย อาจารย์ ดร. Brian Anthony Curtin (หลักสูตรนานาชาติศึกษาศาสตรบัณฑิต (สถาปัตยกรรม))

(ที่มา <http://www.arch.chula.ac.th/>)

2.4.2 การสื่อสารความหมายตามแนวคิดเรื่องสัญวิทยา

รศ.ดร.กาญจนา แก้วเทพ (2547 หน้า105-108) อธิบายว่า ทฤษฎีสัญวิทยา (Semiology) เป็นทฤษฎีที่ให้คำอธิบายเกี่ยวกับคำว่า “สัญญา” (Sign) คำว่า “Sign” ในภาษาอังกฤษมีรากศัพท์มาจากภาษากรีกว่า “to senior” สัญญา หมายถึงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมาย (Meaning) แทนจริง ตัวจริง (Object) ในตัวบท (text) และในบริบท (Context) สิ่งที่น่ามาเป็นสัญญานั้น อาจเป็นวัตถุ สิ่งของ รูปภาพ หรืออื่น ๆ แต่สัญญาที่เป็นที่รู้จักที่สุดคือ ภาษา Language

แนวคิดเกี่ยวกับ “สัญวิทยา” เริ่มต้นที่ De Saussure ผู้เป็นนักภาษาศาสตร์ชาวสวิส และ C. Pierce นักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน De Saussure เสนอว่า นอกเหนือจากภาษาแล้วมีระบบสัญญารูปแบบอื่นที่สามารถจะแสดงความหมายและความคิดต่อผู้ส่งสารได้ เช่น สัญญาณทหาร สัญญาณจราจร ฯลฯ นั่นคือทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถสื่อความหมายได้ถือเป็นสัญญา C. Pierce เสนอว่า เนื่องจากสัญญาหนึ่งจะมีองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นตัวหมาย (Signifier) และตัวหมายถึง (Signified) เช่นเมื่อเรายกมือขึ้นพนมมือระหว่างอก (Signifier) จะมีความหมายถึงการแสดงความเคารพ (Signified) นอกจากนี้ Pierce ได้เสนอต่ออีกว่าระยะห่างระหว่าง Signifier และ Signified มี Sign อีก 3 ประเภทเกิดขึ้น

Icon หมายถึง สัญญาซึ่งเป็นตัวแทนที่เหมือนหรือคล้ายคลึงสิ่งที่มีหมายถึง เช่น แผนที่

Index หมายถึง สัญญาที่มีความเกี่ยวพันโดยตรงกับสิ่งที่อ้างอิงถึง เช่นควันไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Symbol หมายถึง สัญลักษณ์ซึ่งให้ความหมายซึ่งคนในบริบทหนึ่งๆจะเข้าใจร่วมกันได้ เช่น ตัวเลขโรมัน เป็นต้น

ภาพแสดงประเภทของสัญลักษณ์ตามทัศนะของ C. Peirce

ประเภทสัญลักษณ์ พิจารณา	Icon	Index	Symbol
ความสัมพันธ์	มีความคล้าย	มีความเชื่อมโยงแบบ เหตุผล (Causal Connection)	ความเชื่อมโยงเกิดจาก ข้อตกลง (Convention)
ตัวอย่าง	ภาพถ่ายอนุสาวรีย์ รูปปั้น	ควันไฟ อาการของโรค	คำ ตัวเลข ชวเลข
กระบวนการถ่ายทอด ความหมาย	มองเห็นได้	ต้องคิดหาเหตุผล (Figure Out)	ต้องเรียนรู้

(ที่มา กาญจนา แก้วเทพ, 2547, หน้า 108)

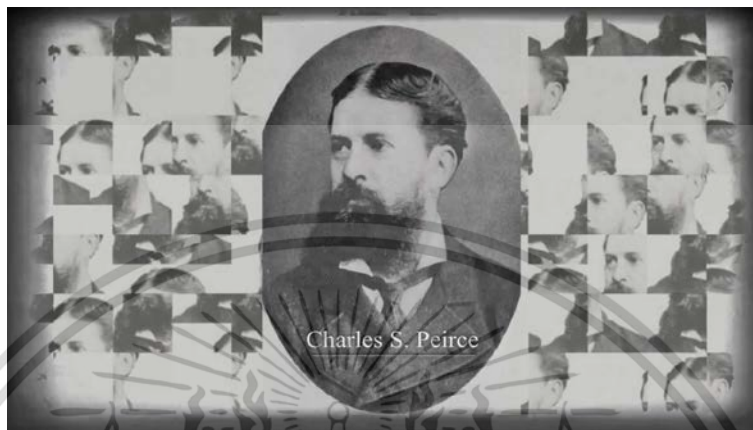
การที่จะเปลี่ยนการใช้สัญลักษณ์จาก Icon มาเป็น Index หรือ Symbol ได้นั้น ต้องมีเงื่อนไขว่าภายในบริบทสังคมนั้นมีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเปลี่ยนนั้นด้วย

นอกจากนี้แล้วยังมีการศึกษาสัญลักษณ์ตามทัศนะของ Roland Barthes (1967, อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2543, หน้า 34) โดยแบ่งประเภทความหมายในสัญลักษณ์ทุกอย่างว่ามี 2 ความหมายด้วยกัน คือ (1) ความหมายโดยอรรถ (Denotation) นักวิชาการบางท่านระบุศัพท์เป็นไทยว่า “ความหมายตรง” เป็นตัวหมายถึง (Signified) ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นอย่างภววิสัย (Objective) เป็นความหมายที่เข้าใจกันตามตัวอักษร หรือเป็นความหมายที่เข้าใจตรงกันเป็นส่วนใหญ่ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป (2) ความหมายโดยนัย (Connotation) หรือ “ความหมายแฝง” คำว่า “ความหมายโดยนัย” เป็นตัวหมายถึงที่ประกอบสร้างขึ้นอย่างตรงกันข้ามกับความหมายโดยอรรถ ได้แก่ ความหมายทางอ้อมที่เกิดจากข้อตกลงของกลุ่มหรือเกิดจากประสบการณ์เฉพาะของบุคคล กล่าวคือถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างเป็นอัตวิสัย (Subjective) ไม่ว่าจะ เป็นอัตวิสัยในระดับบุคคล เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว หรืออารมณ์ความรู้สึกของคนแต่ละคน หรือเป็นอัตวิสัยในระดับสังคม หรือเรียกว่า “ค่านิยมของแต่ละสังคม” Barthes เรียกความหมายโดยนัยนี้ว่าเป็นความหมายขั้นที่สอง

(Second Order of Signification)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปได้ว่า การสื่อสารผ่านสื่อพื้นบ้านเป็นกระบวนการสร้างความหมายร่วมกัน (Shared Meaning) ระหว่างผู้ส่งสาร/ผู้เข้ารหัส กับ ผู้รับสาร/ผู้ถอดรหัส กระบวนการดังกล่าวถูกกำหนดหรือสร้างขึ้นผ่านสิ่งที่เรียกว่า “ระบบสัญลักษณ์” (Sign Systems) ซึ่งมีบทบาทในการสร้างความหมายและให้คุณค่าแก่กลุ่มเป้าหมาย ในบทนี้จะอธิบายถึงการสื่อสารความหมายตามแนวคิดเรื่องสัญวิทยา

ภาพที่ 2.4 Charles S. Peirce
(ที่มา <https://sites.google.com/>)

2.5 อิทธิพลและศิลปะที่เกี่ยวข้อง

เริ่มต้นของความคิดสร้างสรรค์ของข้าพเจ้านั้นได้เริ่มจากเทคนิค doodle art และด้วยที่เทคนิคนี้เองที่เป็นการเริ่มต้นของการใช้จินตนาการได้แบบอิสระ ไม่ยึดติดความเหมือนจริง มีการตัดทอนรูปทรง มีการใส่ภาพแบบเหนือจริง มีการผสมผสานระหว่าง street art กับ comic เน้นที่ลวดลายเส้นของปากกาหรือหมึกสีดำ แต่มีข้อจำกัดคือต้องเขียนโดยไม่มีการร่างหรือสเก็ตก่อน ทุกอย่างเริ่มขึ้นเมื่อเริ่มจับปากกาแล้วจึงเริ่มวาดมันลงไปในกระดาษบ้าง ฝ่าใบ้าง หรือแม้แต่ผนังกำแพงบ้านก็ได้

2.5.1 อิทธิพลทางเทคนิค

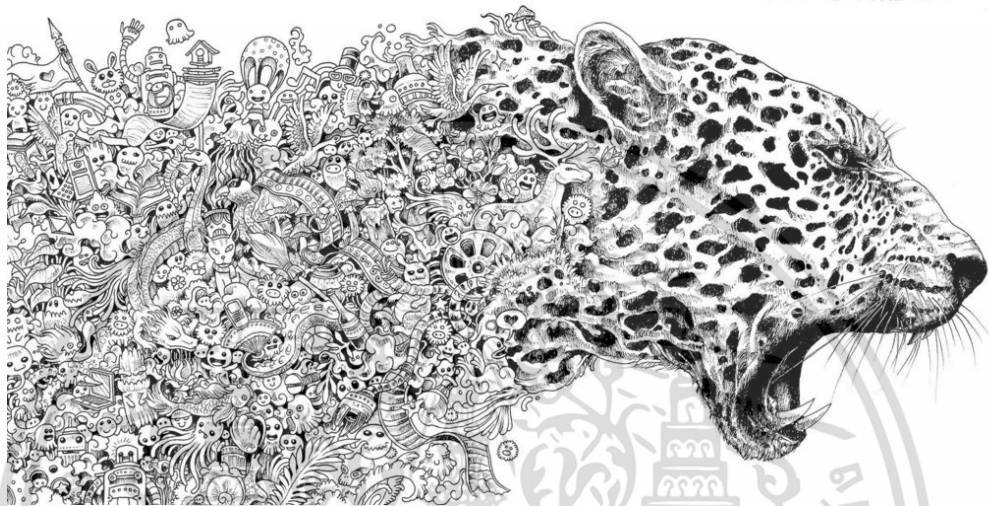
Doodle art ถือเป็นศิลปะทางด้านงานจิตรกรรมแขนงหนึ่ง โดยการนำเส้นรูปร่างต่างๆ มาต่อกันให้เป็นภาพลายเส้น โดยการวาดภาพรูปแบบนี้ จะสื่อความหมายหรือไม่สื่อความหมายก็ได้ เพราะถือเป็นการวาดตามจินตนาการของคนวาดอย่างอิสระ การวาดภาพแบบนี้มักจะใช้กับเด็กเล็กเนื่องจาก เป็นวัยที่มีการทำงานสัมพันธ์ระหว่างมือกับสายตาค่อนข้างต่ำ จึงได้ใช้ในการพัฒนาให้เด็กมี

พัฒนาการทักษะไวยุ่ขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Doodle เริ่มได้รับความสนใจมากจนมีหนังสือ Doodle Revolution มีการจัดเครื่องหมายการค้า และแทบจะกลายเป็นกระแสสังคมแบบหนึ่ง อย่างที่ Google จับ doodle มาเป็นสัญลักษณ์ในโลโก้ของเว็บที่รู้จักกันทั่วโลก

(ที่มา <https://issuu.com/>)

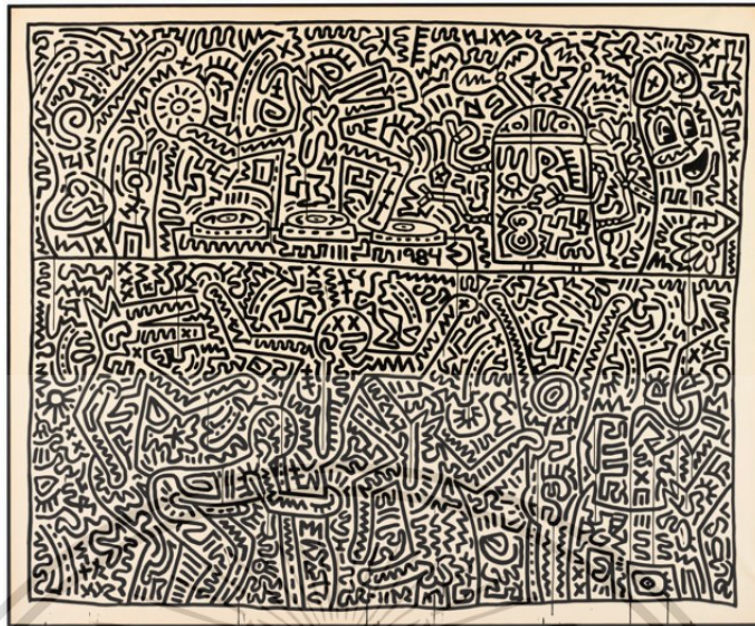

ภาพที่ 2.5 สมุดภาพ animorphia ปี 2015

Kerby Rosanes นักเขียนการ์ตูนชาวฟิลิปปินส์ ซึ่งใช้ปากกา fineliners และ markers ในการสร้างสรรค์ผลงานแนว doodle ของเขา Kerby เริ่มต้นวาดภาพลงบนสมุดสเก็ตในรูปแบบภาพประกอบ ก่อนที่จะถูกยอมรับจากวงการนักออกแบบและชุมชนศิลปะออนไลน์

(ที่มา <https://kerbyrosanes.com/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 KEITH HARING, AUGUST 15, 1983

Keith Haring (1958-1990) เป็นศิลปินชาวอเมริกัน เขาเป็นที่สนใจในผลงานที่เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในช่วงทศวรรษ 1980s ซึ่งทำให้ street art และ pop art ได้รับความนิยมในยุคนั้น เขาเริ่มจากการวาดภาพในที่สาธารณะ (public art) เริ่มต้นชีวิตการเป็นศิลปินด้วยการวาดภาพในสถานีรถไฟใต้ดิน ช่วงแรกเขาวาดภาพคนแปลกๆก่อน ต่อมาจึงวาดภาพเด็กกำลังคลานมีเส้นรัศมีพุ่งออกมา รอบตัวที่ต่อมามีชื่อเรียก เด็กคนนี้ว่า radiant baby จาก นั้น radiant baby ก็กลายเป็นสัญลักษณ์ประจำตัวของ Keith Haring ไป

วิธีการวาดภาพของ Keith Haring นั้นง่ายมาก เขาวาดโดยใช้เส้นโค้งมน สีเส้นสดใส ตัวคนกระโดดโลดเต้น ท่าทางมีความสุข คนเหล่านั้นไม่มีหน้าตา ไม่มีเพศ ไม่มีอายุ ไม่มีเชื้อชาติ เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมวลมนุษยชาติ ผลงานส่วนใหญ่ของ Keith Haring เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเกิด ความรัก ความผูกพัน ความสัมพันธ์ทางเพศ และในช่วงหลังเริ่มมีเรื่องการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

(ที่มา <https://guru.sanook.com/>)

2.5.2 อิทธิพลทางรูปแบบโครงสร้าง

หลังจากเริ่มพัฒนาไปได้ในระดับหนึ่ง เริ่มมีการใส่สีลงไปในงาน เริ่มศึกษาโครงสร้างให้ชัดเจนขึ้น แต่ยังคงไว้ในส่วนจินตนาการ โดยเริ่มจัดสัดส่วนมุมมององค์ประกอบใหม่ ข้าพเจ้าพัฒนาการตามแบบศิลปะแบบ pop art ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เน้นสีสันที่สลับซับซ้อน เริ่มตีไซน์ตัวการ์ตูนให้

ออกแบบเป็นคาแรคเตอร์เฉพาะตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อป อาร์ต (Pop Art) มาจากภาษาอังกฤษว่า "Popular Art" ซึ่งแปลว่า ศิลปะที่เป็นที่นิยม การเคลื่อนไหวของป๊อปอาร์ตในอเมริกาและอังกฤษเกิดขึ้นใน ค.ศ.1950 โดยนำแรงบันดาลใจมาจากแนวความคิดของสังคมนิยม และความนิยมในสังคมมาสร้างเป็นงานศิลปะเช่น การ์ตูน รูปโฆษณา สินค้า รูปถ่ายดารารายานตร์ที่ประชาชนคลั่งไคล้ ตัวอักษรหรือหนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณาตามทางหลวง เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ ถ้วยพลาสติก กระป๋องเปียร์ กระป๋องโคล่า ไอศกรีมชันเดย์ ฮอทดอก และแฮมเบอร์เกอร์

ป๊อปอาร์ต เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ศิลปินในลัทธินี้มีความเชื่อว่าศิลปะสร้างขึ้นจากสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกของประสบการณ์ทั้งหมดของศิลปินในช่วงเวลาหนึ่งและสถานที่แห่งหนึ่งเท่านั้น รูปแบบของศิลปะจะขึ้นอยู่กับความสนใจของศิลปิน แต่แต่ละคนที่ได้พบเห็นสิ่งเหล่านั้นอยู่ทุกวัน

(ที่มา <https://sites.google.com/>)

Eboy เป็นกลุ่มศิลปิน pixel art ก่อตั้งขึ้นในปี 1997 โดย Kai Vermehr, Steffen Sauerteig และ Svend Smital ตั้งอยู่ในกรุงเบอร์ลิน (เยอรมนี) และแวนคูเวอร์ (แคนาดา) พวกเขาเริ่มทำงานในแบบพิกเซลโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวสร้างสรรค์ พวกเขาได้รับอิทธิพลของมาจากความเป็น pop culture ทั้งการช้อปปิ้ง ซูเปอร์มาร์เก็ต รายการทีวี ของเล่น สื่อโฆษณา ตัวต่อเลโก้ เกมคอมพิวเตอร์ ข่าวสาร นิตยสาร งานของพวกเขามีความทันสมัยในความเป็นวัฒนธรรมสมัยนิยม (pop culture) และยังได้มีการทำภาพสามมิติแบบ isometric (เป็นมุมมองที่มองเห็นวัตถุได้ 3 ด้าน) ที่เต็มไปด้วยส่วนประกอบของหุ่นยนต์ รถยนต์ และผู้คน

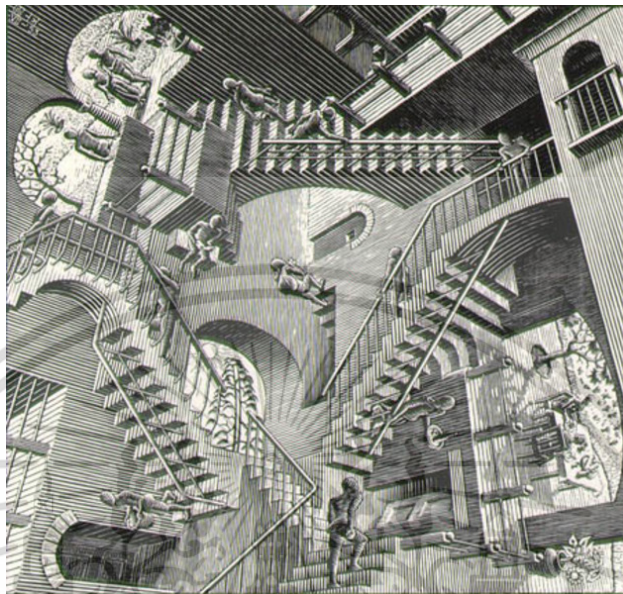

ภาพที่ 2.7 NEW YORK AFFICHE

แนวคิดของ eBoy ในการนำ Pixel Art มาใช้สร้างสรรค์งาน คือ การยอมรับ และพร้อมปรับตัวให้เข้ากับความเป็นไปใหม่ๆ ของโลกดิจิทัล เกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะบนจอสกรีน ด้วยเทคนิคพิกเซล กลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของ eBoy อีกหนึ่งที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของ eBoy เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ Pixorama โดยการสร้างสรรค์ภาพเมืองสำคัญๆ ของโลก ในรูปแบบ Pixel Art ผลงานภาพวาดที่มีเอกลักษณ์ และรายละเอียดซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็น นิวยอร์ก, ลอนดอน, โตเกียว

(ที่มา www.wikipedia.com)

ภาพที่ 2.8 Relativity, 1953

Maurits Cornelis Esche หรือ M.C. Escher (1898-1972) ใช้กระบวนการทางภาพพิมพ์ในการนำเสนอผลงาน ผ่านเทคนิค lithographs woodcut mezzotints ผลงานของเขามีการดำเนินงานร่วมกันระหว่างวัตถุกับคณิตศาสตร์ที่เป็นไปไม่ได้ เป็นการค้นคว้าภาพสะท้อน สมมาตร มุมมอง ตัดทอน รูปทรงหลากหลายเหลี่ยมซึ่งเป็นรูปทรงเรขาคณิตที่เกินความเป็นจริงรวมไปถึงความไม่มีที่สิ้นสุด infinity ของภาพลักษณะ tessellation

เขาเริ่มสนใจในกระบวนการสร้างผลงานในลักษณะนี้ ที่มีคุณสมบัติเฉพาะของการใช้เรขาคณิต โดยเริ่มจากเส้นตารางคล้ายกับการตีเกลเป็นโครงสร้างพื้นฐานจากนั้นเขาจึงขยายภาพล่างออกแบบที่มีความซับซ้อน เกิดการทับซ้อนกันของปริมาตร เกิดภาพลวงตา เป็นลักษณะพิเศษของผลงานของเขา โดยมีการใช้หลักทางเรขาคณิตเป็นแนวคิด ทั้งเรื่องของรูปทรง มิติ และภาพลวงตา ด้านองค์ประกอบจะใช้ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์เป็นหลักของความซับซ้อน ขัดแย้งทางอารมณ์ความรู้สึกของความจริง หลอกตาให้เกิดความไม่จริงของภาพ 3 มิติ

(ที่มา www.wikipedia.com)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3 อิทธิพลทางความคิด

ข้าพเจ้าเริ่มสนใจโครงสร้างรากฐานของระบบการปกครอง สนใจในเรื่องสาเหตุความขัดแย้ง ความไม่เท่าเทียมกับความเหลื่อมล้ำทางสังคม ความผิดปกติของสภาพแวดล้อมที่เกิดการพัฒนาทาง วัตถุ ระบบการจัดการที่ไม่เป็นระเบียบ ด้วยเหตุผลนี้จึงศึกษาหาข้อมูลทั้งเชิงประวัติศาสตร์ เชิงทฤษฎี เชิงปฏิบัติ ถึงที่มาของความผิดพลาดที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นปรับเปลี่ยนอุดมคติให้เป็นความคิดสร้างสรรค์

social and political commentary art เป็นการความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในสังคม เป็น ความคิดที่เกิดขึ้นเพื่อจะนำไปปฏิบัติหรือส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงโดยแจ้งให้ประชาชนทั่วไปทราบถึง ปัญหาที่เกิดขึ้น และเรียกร้องให้เกิดความรู้สึกถึงความยุติธรรมแก่ประชาชน

สำหรับศิลปินบางคนนั้นได้แรงบันดาลใจมาจากปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบัน Deborah Silverman ศาสตราจารย์แห่งประวัติศาสตร์และประวัติศาสตร์ศิลปะที่มหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ในลอสแอนเจลิสกล่าวว่า การวิเคราะห์รูปแบบการมองเห็นที่เฉพาะเจาะจงนั้น ขยายไปสู่การตีความ ศิลปะ และศิลปินในฐานะผู้ให้บริการด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ความคิดนี้มีอยู่ในงานศิลปะ ตลอดเวลาตัวอย่างคือภาพ ' Potato Eaters ' ของ Vincent Van Gogh ในปี 1885 ภาพนี้แสดงให้เห็น กลุ่มคนยากจนที่รวมตัวกันรอบโต๊ะในห้องเล็ก ๆ Vincent Van Gogh ได้สร้างผลงานศิลปะชิ้นนี้ เพื่อที่จะนำเสนอช่วงเวลานั้นเพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงสภาพแวดล้อมในยุคสมัยนั้น ตัวอย่างที่ดูทันสมัย น้อยคือ street art หรือ graffiti ผลงานที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและนักกิจกรรมทางการเมือง ศิลปินอย่าง Banksy เป็นที่รู้จักกันในการนำเสนอศิลปะบนท้องถนนที่พูดถึงปัญหาสาธารณะ เช่นการใช้แรงงานเหมือนยัยกับทาส การสูญเสียของเด็ก ๆ และผลกระทบจากสงคราม

(ที่มา www.wikipedia.com)

วสันต์ สิทธิเขตต์ เป็นศิลปินนักเคลื่อนไหวที่สร้างสรรค์ศิลปะเพื่อการเคลื่อนไหวทางการเมือง (Activist Art) หลากหลายประเภทที่มีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นเวลากว่า 30 ปีตั้งแต่พุทธทศวรรษ 2520 ถึง ปัจจุบัน โดยเริ่มต้นจากศิลปะประเภทบทกวีและดนตรีต่อมาในช่วงพุทธทศวรรษ 2530 ได้เข้าร่วม เคลื่อนไหว กับภาคประชาชนอย่างจริงจัง ส่งผลให้วสันต์เป็นศิลปินเข้มแข็งในด้านการเคลื่อนไหวทาง ความคิด เป็นนักรณรงค์คนสำคัญ (protagonist) ในการปกป้องผู้ไม่ได้รับความเป็นธรรมและคนชาย ขอบในสังคมไทย ในช่วงระหว่างพุทธทศวรรษ 2530 - 2550 วสันต์ได้สร้างสรรค์ศิลปะเพื่อการ เคลื่อนไหวทางการเมือง ประเภททัศนศิลป์ที่มีแนวความคิดและรูปแบบหลากหลาย สอดคล้องกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางทั้งศิลปะสมัยใหม่ (Modern Art) และหลังสมัยใหม่ (Postmodern Art) โดยมักจะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการเมืองไทยในแต่ละสมัย

ภาพที่ 2.9 “มวลมหาประชาชน” 200x300 ซม. เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

รูปแบบผลงานของ วสันต์ สิทธีเชตต์ มีปัจจัยภายนอกด้านเหตุการณ์เคลื่อนไหวเป็นสำคัญที่กระตุ้นให้วสันต์เลือกใช้รูปแบบที่มีวิธีการนำเสนอแยกย่อยออกไป ซึ่งจะพบได้ทั้งรูปจิตรกรรม ภาพพิมพ์ ศิลปะการแสดงสด (performance) รวมถึงกิจกรรมที่จัดเพื่อแสดงงานศิลปะ เช่น แฟชั่นโชว์ จิตรกรรมหุ่นขี้ดิน แสดงหนังตะลุง จัดตั้งพรรคหาเสียงเลือกตั้งโดยใช้ชื่อพรรคว่า พรรคศิลปิน แต่เนื้อหาส่วนใหญ่จะประกอบด้วยแนวความคิดด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตย สงครามและเสรีภาพ

(ที่มา เอกสารกลุ่มศิลปะและการออกแบบ โดย ลลิตธร เพ็ญเจริญ)

Joan Cornella ศิลปินนักวาดภาพการ์ตูนแนวตลกร้าย และนักวาดภาพประกอบจากเมืองบาร์เซโลน่า ประเทศสเปน และนักวาดภาพประกอบ จากผลงานการวาดภาพแนวตลกร้าย และวิธีการเล่าเรื่องในลักษณะการ์ตูนช่องที่นำเสนอ dark humour ย้อนแย้ง เสียดสี ส่วนใหญ่คือภาพการ์ตูนหกช่องที่ไม่มีคำพูด เล่าเรื่องภายใต้บรรยากาศที่กดดัน ที่เต็มไปด้วยอารมณ์ขันสีดำ และทั้งหมดถูกบรรจุอยู่ในหีบห่อที่สีสันสดใสปราณีต ยิ่งทวีความสวยงามของการประชดประชัน ในยุคสมัยแห่งความฉ้อฉลจอมปลอมซึ่งผลงานของ Joan Cornella ได้รับการกล่าวถึงอย่างมากในเรื่องของความกวนประสาท และความแรงในเนื้อหาภาพที่เล่นเอาคนดูแทบจุก เขาเสียดสีสังคมผ่านการใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาษาภาพที่เรียบง่ายและพล็อตเรื่องที่แปลกใหม่ เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ด้านมืดและความสิ้นหวังของมนุษย์

ภาพที่ 2.10 Joan Cornellà 2017

ผลงานของเขานำเสนอเนื้อหาทุกแง่มุม ตั้งแต่ความสัมพันธ์แบบปรุ้งแต่ง วัฒนธรรมการถ่ายเซลฟี่อย่างบ้าคลั่ง ไปจนถึงประเด็นทางสังคมและการเมืองต่าง ๆ เช่น การทำแท้ง การติดยา และเพศสถานะ ซึ่งงานของคอร์เนลลาเล่นกับความไม่สมเหตุสมผล และตั้งคำถามกับความถูกต้องที่อยู่ในประเด็นทางสังคมเหล่านั้น แก่นของตลกร้าย (Black Comedy) คือการเสียดสีกฎเกณฑ์ของสังคมที่เชื่อตามกันมา และการเหน็บแนมในสิ่งที่ไม่ควรลบหลู่หรือสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ คอร์เนลลาเล่นกับประเด็นเหล่านั้น และเผยแพร่สำคัญของเรื่องด้วยการใช้มุขตลกและภาษาภาพง่าย ๆ เพื่ออธิบายถึงการกินมนุษย์ด้วยกันเอง การฆ่าทารก การเทคนูบูชาตั้งเทพเจ้า ฆาตกรรม การฆ่าตัวตาย การตัดอวัยวะ บางคนอาจจะรับไม่ได้กับงานของเขา แต่ก็มีอีกหลายคน que เข้าถึงและหัวเราะตาม และในขณะเดียวกันก็รู้สึกแสบที่หัวเราะกับเรื่องนั้นด้วยเช่นกัน

(ที่มา <http://www.trueplookpanya.com/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค

3.1 แนวความคิดในการสร้างสรรค

ด้วยหลักการใช้ชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าได้ประสบพบเจอกับสภาพแวดล้อม สังคมเมืองที่วุ่นวายอยู่แล้วแทบทุกวัน เพราะด้วยที่อยู่อาศัยของข้าพเจ้านั้นอยู่ติดกับถนนหลัก สำหรับการสัญจรเดินทาง จะได้ทั้งเห็นด้วยตา ได้ยินด้วยเสียง ทั้งฝุ่นละอองควันพิษมลภาวะ เป็นการบั่นทอนอารมณ์ความรู้สึก และด้วยสภาพการจราจรที่ติดขัดโดยรอบแล้ว หากต้องการเดินทางไปไหนที่ต้องใช้รถยนต์ด้วยแล้วก็จะได้เห็นสังคมอีกสังคมหนึ่ง เป็นสังคมบนท้องถนนเราจะได้เห็นมารยาทการใช้รถใช้ถนน ทั้งการขับรถผ่าไฟแดง ขับขึ้นบนฟุตบาท และการทำผิดกฎจราจรอื่นอีก ยังมีข่าวสารในหน้าหนังสือพิมพ์หรือสื่อสังคมออนไลน์ที่มีการวิพากวิจารณ์ในเรื่องประเด็นข้อพิพาทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมเราวันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนกับความไม่เป็นระเบียบบรรบารับรึนของสังคม ที่ดูจะมีแต่ความขัดแย้งขึ้นภายในจิตใจของแต่ละคน

ภาพที่ 3.1 ภาพแสดงการจราจรที่ติดขัดในกรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การเก็บและการรวบรวมข้อมูล

ภาพที่ 3.2 ภาพไหมพรม สายไฟ เชือก ที่พันกันยากที่จะแก้มันออกได้

ข้าพเจ้าได้นำรูปแบบฟอร์มลักษณะของไหมพรม สายไฟ หรือเชือก ที่พันกันยุ่งเหยิงเป็นปมที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ต่อด้วยการรวบรวมข้อมูลของเนื้อหาของเหตุการณ์สังคมการเมืองปัจจุบัน รวมถึงต้นเหตุของการผันผวนทางเศรษฐกิจ การค้า เช่น ภัยพิบัติ ภาวะสงคราม หรือการเมืองระดับประเทศ โดยแปรเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์ทางศิลปะ ตัดทอนโครงสร้างของวัตถุ ให้เป็นลักษณะเฉพาะตัว เพิ่มเติมส่วนประกอบร่วมกับฟอร์มโครงสร้างอันแรกใส่ตัวละครแบบการ์ตูนคาแรคเตอร์ในรูปแบบจินตนาการส่วนตัว โดยยึดหลักของสาระเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในผลงาน โดยหาข้อมูลดังนี้

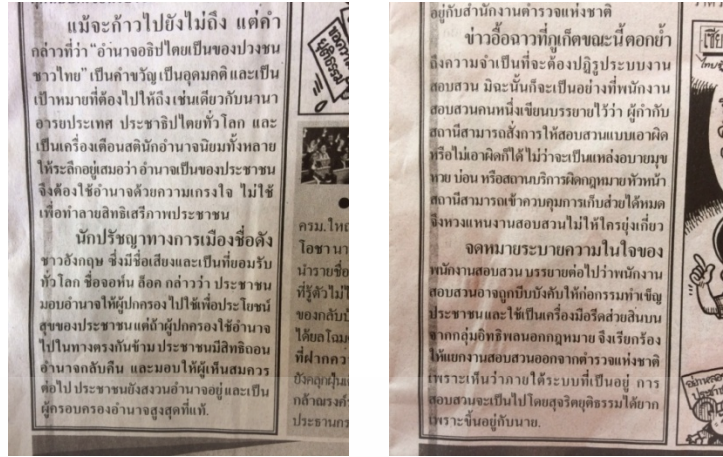
1. สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของข้าพเจ้า ซึ่งอาศัยอยู่ใต้สะพานข้ามคลองของถนนสายหลัก ทั้งการจราจรที่หนาแน่น เสียงอึกทึก ครึกโครมของรถบรรทุกที่ข้ามไปมาบนสะพานข้ามคลอง เสียงเครื่องยนต์ เสียงนกหวีดของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน เสียงไซเรนของรถพยาบาล หรือรถกู้ภัยที่ต้องเดินทางหากมีผู้ประสบเหตุ ผู้ล่องเรือและมลพิษ

2. นอกจากสภาพแวดล้อมแล้วในชีวิตประจำวันข้าพเจ้ามักชอบติดตามข่าวสารบ้านเมืองในแต่ละวัน โดยให้เวลาในการค้นคว้าหน้าข่าว หรือคอลัมน์วิเคราะห์ข่าวเหตุการณ์ตามหนังสือพิมพ์ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทั้งปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการเมือง และเหตุข้อพิพาททางสังคม

3. เมื่อได้หัวข้อที่สนใจจากสื่อสิ่งพิมพ์แล้วนำข้อมูลที่สนใจค้นคว้าเพิ่มเติมในสื่อดิจิทัล ด้วยยุคสมัยดิจิทัลที่มีการสื่อสารที่กว้างไกล การหาข้อมูลเพิ่มเติมนั้นง่ายกว่าในอดีต ทั้งจากข่าวสารทางสื่อสังคมออนไลน์ วิเคราะห์ข่าวออนไลน์ ข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ทาง Google หรือแม้แต่ดูช่องข่าวใน YouTube

4. นำข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่ค้นคว้าได้ใน Google มาวิเคราะห์ ตัดแปลง แปรเปลี่ยน รูปแบบลักษณะของวัตถุ ให้เป็นรูปลักษณะส่วนตัวใส่จินตนาการ ออกแบบภาพร่างของวัตถุ ออกแบบตัวละครการ์ตูนคาแรคเตอร์ ก่อนที่จะขึ้นภาพร่าง

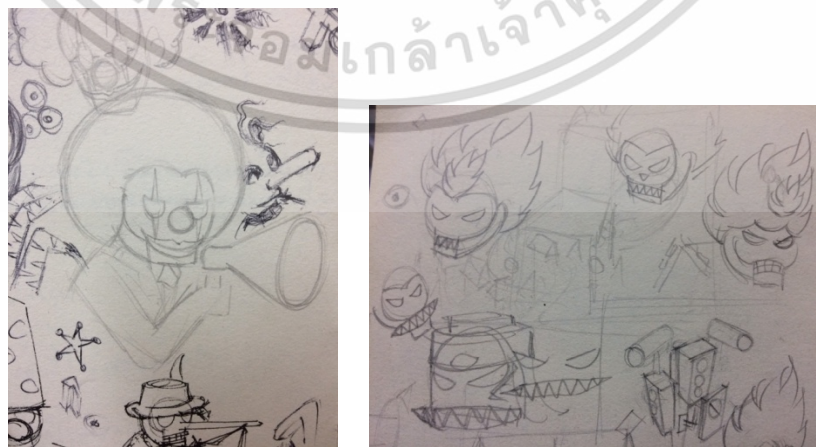
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 ภาพแสดงคอลัมน์วิเคราะห์ข่าวตามหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับสถานการณ์ของบ้านเมือง

ภาพที่ 3.4 ภาพแสดงสิ่งก่อสร้างจริงก่อนที่จะปรับให้เป็นมุมมองของข้าพเจ้า

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างในการออกแบบตัวละครการ์ตูนคาแรคเตอร์ และวัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.6 ภาพเครื่องแบบที่หาได้ในอินเทอร์เน็ตบ่งบอกถึงสถานะทางสังคมจริงก่อนที่จะปรับค่าเป็นตัวละครการ์ตูนคาแรคเตอร์ให้เป็นมุมมองของข้าพเจ้า

ภาพที่ 3.7 ภาพแสดงสัตว์ประจำชาติของมหาอำนาจโลกซึ่งถูกปรับให้มาเป็นตัวขับเคลื่อนอยู่เบื้องหลังของการผันผวนทางเศรษฐกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การสร้างภาพร่างผลงาน

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้วจากสถานการณ์ความวุ่นวายปัจจุบันทั้งสภาพจราจร สภาพสังคม นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ปรับแต่ง ผสมผสานใส่จินตนาการเพื่อปรับเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์ทางศิลปะ พร้อมวิเคราะห์ค่าสีในรูปแบบของ pop art มีขั้นตอนดังนี้

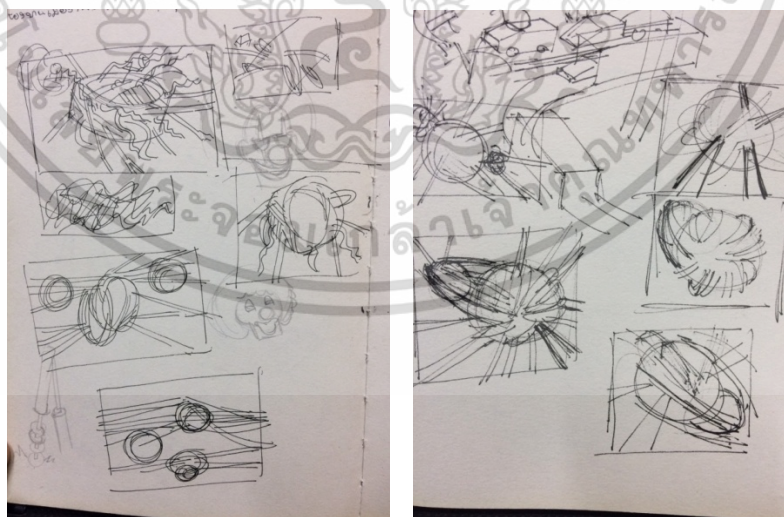
1. ร่างฟอร์มลายเส้นลงสมุดบันทึกหรือสมุดโน้ต เป็นการร่างแบบคร่าว ๆ เพื่อหาฟอร์ม รูปทรง โครงสร้าง องค์ประกอบ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ โดยยังไม่เจาะจงถึงรายละเอียด

2. วิเคราะห์รูปแบบของฟอร์มพร้อมจดบันทึกข้อมูลที่จะต้องใส่ลงไปเป็นรายละเอียดของผลงาน ดูความสมบูรณ์โดยรวมของภาพ

3. ขยายลายเส้นจากสมุดลงกระดาษ A3 ใช้แค่ดินสอเมื่อหากเกิดข้อผิดพลาดจะได้แก้ไขได้ง่าย โดยยังยึดหลักแค่ฟอร์มและองค์ประกอบเป็นหลัก ใส่ความซับซ้อนของเส้น สลับไขว้กันไปไขว้กันมา ให้เกิดเป็นระยะ

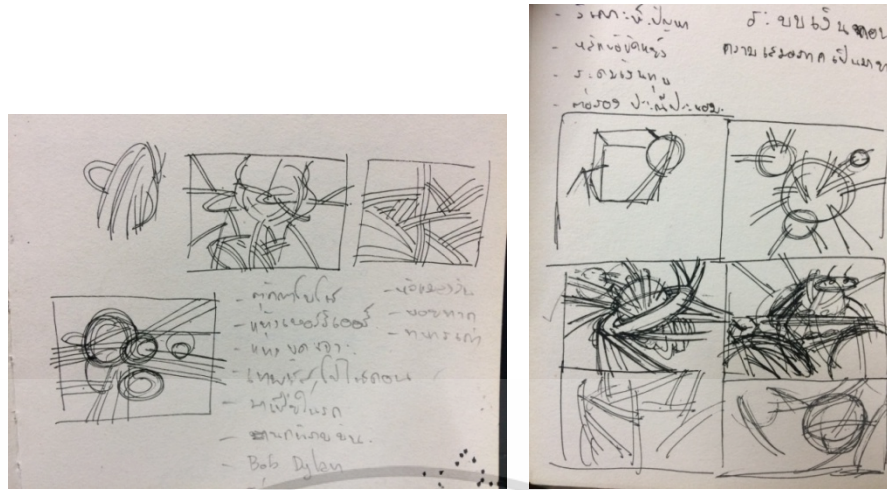
4. เมื่อร่างภาพใส่กระดาษ A3 เสร็จเรียบร้อยแล้ว นำกล้องจากโทรศัพท์มือถือ หรืออุปกรณ์ถ่ายภาพ ถ่ายภาพแล้วนำไปลงในคอมพิวเตอร์หรือแท็บเล็ต ใช้แอปพลิเคชันตกแต่งรูปพร้อมลงสี ในลักษณะที่แตกต่างกันของแต่ละภาพร่าง

5. นำภาพร่างที่สรุปจากการวิเคราะห์สีแล้วมาใส่โครงสร้างองค์ประกอบอื่นในส่วนที่เป็นเนื้อหา รายละเอียด จัดใส่ตัวละครที่จะนำเสนอ

ภาพที่ 3.8 ภาพแสดงภาพร่างของฟอร์มและองค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 3.9 ภาพแสดงภาพร่างฟอร์มแบบคร่าวๆ พร้อมจดบันทึกถึงข้อมูลรายละเอียดของผลงาน

ภาพ 3.10 ภาพถ่ายขยายลายเส้นลงกระดาษ A3 ก่อนวิเคราะห์ผลงานเพื่อนำมาลงสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 3.11 นำภาพล่างลงแท็บเล็ตแล้วใช้แอปพลิเคชันตกแต่งรูปพร้อมลงสี

ภาพที่ 3.12 ภาพลายละเอียดของสเก๊ตที่สมบูรณ์พร้อมที่จะขึ้นงานจริง

3.4 การสร้างสรรค์ผลงานจริง

1. วิเคราะห์ภาพล่างแล้วจัดขนาดไซต์โดยใช้หน่วยเป็นเซนติเมตร เช่น ความสูง 150 เซนติเมตร กว้างด้วยความยาว 200 เซนติเมตร พร้อมจัดเตรียมโครงเฟรมไม้ที่ไว้สำหรับวาดภาพ (จะมีขอบด้านในสโลบ 45% เพื่อเวลาวาดภาพจะไม่ติดขอบสันไม้) ตามที่กำหนดไว้จากภาพล่าง จากนั้นนำผ้าใบ

แคนวาสำหรับวาดภาพมาซึ่งลงบนโครงเฟรมที่จัดเตรียมไว้ก่อนหน้านี้ วิธีการขึงผ้าใบนั้นเริ่มจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. นำผ้าใบม้วนใหญ่มาตัดออก แต่ต้องวัดขนาดให้เกินจากที่กำหนดไว้จากแบบภาพล่าง
เมื่อออกมาด้านละ 10 เซนติเมตร เพื่อที่จะต้องเหลือเศษผ้าไว้ยังลูกแม็ก

ข. หลังจากตัดผ้าใบตามที่กำหนดไว้แล้วนำผ้าใบด้านหน้า หรือที่ไว้ว่าคภาพคว่ำลงกับพื้น
แล้วนำโครงเฟรมด้านที่มีขอบสโlob 45% คว่ำวางทับลงบนผ้าใบอีกที คำนวณผ้าใบกับโครงเฟรมให้
เท่ากันโดยเมื่อผ้าใบไว้สำหรับชิงด้วย

ค. นำเศษผ้าที่เผื่อไว้แล้วด้านละ 10 เซนติเมตร พับขึ้นมาทับขอบโครงเฟรม โดยเริ่มจาก
กึ่งกลางของแต่ละด้าน พร้อมใช้แม็กที่ไว้สำหรับยังไม่ยิงลงบนผ้าใบยึดให้แน่นกับขอบเฟรม ทำแบบนี้
ทุกด้านพร้อมดึงผ้าใบให้ตึง เริ่มไล่จากกึ่งกลางของแต่ละด้านไปทางซ้ายและขวาพร้อม ๆ กันทุกด้าน
จนสุดที่มุมเฟรมแล้วจึงเก็บเศษผ้าใบที่เหลือออกมาตรงมุมให้เรียบร้อย

2. ทาสีขาวอะคริลิกลงพื้นเพื่ออุดรอยตามดของผ้าใบ ใช้สีน้ำอะคริลิกแท้ 100% สีขาวชนิดกึ่ง
เงา ที่ไว้สำหรับทาผนังบ้านมาทาลงผ้าใบที่ชิงบนโครงเฟรมเรียบร้อยแล้ว โดยนำเฟรมวางนอนลงกับ
พื้นแล้วใช้แปรงทาสีขนาด 3-4 นิ้ว จุ่มสีที่เตรียมไว้ทาลงผ้าใบสองรอบ รอบแรกทาแนวขวางทั้งเฟรม
รอทิ้งไว้ประมาณ 45 นาที ให้สีแห้งสนิทจึงเริ่มทารอบสองโดยเปลี่ยนจากแนวขวางหรือแนวนอนเป็น
แนวตั้ง ทาทั้งเฟรมเหมือนเดิม รอจนแห้งสนิทแล้วจึงเริ่มขั้นตอนต่อไป

3. นำภาพล่างสแกนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเตรียมขยายขึ้นบนผ้าใบ หรือใช้กล้องถ่ายรูป
จากโทรศัพท์มือถือถ่ายภาพล่างแล้วนำภาพที่ได้เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วนำเครื่องโปรเจคเตอร์
เสียบสายเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ เปิดเครื่องโปรเจคเตอร์ ส่องภาพที่เป็นภาพล่างใส่เฟรมผ้าใบ
วิเคราะห์ขนาดปรับความสมดุลให้บาลานซ์ก่อนที่จะลงมือล่างภาพ

4. เมื่อจัดองค์ประกอบของภาพผ่านเครื่องโปรเจคเตอร์แล้ว จึงเริ่มลงมือวาดภาพล่างตามแบบ
ภาพล่าง โดยใช้ปากกามาร์คเกอร์เป็นเครื่องมือในการล่างภาพลงบนผ้าใบ ในขณะที่ล่างภาพจะมี
รายละเอียดเนื้อหาของผลงานที่ไม่ได้ลงไว้ในภาพล่าง ในส่วนนั้นจะใช้ดินสอล่างเพื่อกันไม่ให้เกิดข้อ
ผิดพลาด หลังจากทีล่างภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็มาวิเคราะห์ถึงหลักองค์ประกอบอีกที ถ้าเกิดมีข้อผิด
พลาดให้กลับมาล่างภาพต่อนอกเหนือจากภาพล่างจริง เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของภาพมากขึ้น

5. เมื่อล่างภาพล่างเสร็จแล้วจึงเริ่มขั้นตอนการลงสี โดยใช้สีอะคริลิกผสมสีเป็นเฉดสีไว้ก่อน จึง
เริ่มลงสี วิธีการผสมสีนั้นเริ่มจากเตรียมจานสีหรือใช้กระดาษห่อข้าวมันไก่แทนจานสีปกติ ซึ่งกระดาษ
ห่อข้าวมันไก่ลงแผ่นไม้ ปับสีลงกระดาษหรือจานสี ผสมสีให้เข้ากับเฉดสีที่ต้องการโดยใช้เกียงตีสีแล้ว
เก็บบรรจุห่อใส่ไว้ในตลับหรือถ้วนนํ้าจิ้มที่มีฝาปิดมิดชิดกันอากาศเข้า ผสมเป็นเพลน ๆ ไว้หลาย ๆ
เฉดตามภาพล่างแบบสีที่ตั้งใจไว้ ซึ่งในแต่ละเฉดสีที่นำมาลงในรายละเอียดของภาพนั้น จะมีทั้งหมด 3

น้ำหนักไล่ตั้งแต่เข้ม กลาง อ่อน เมื่อผสมได้ตามต้องการแล้ว จึงเริ่มลงสีโดยใช้กู่กันพื้นที่ลงตามรายละเอียดวัตถุที่ต้องการ

6. หลังจากลงสีครบเต็มพื้นที่ของผ้าใบแล้วต่อไปเป็นขั้นตอนการตัดเส้น จะเริ่มตัดเส้นรอบนอกของวัตถุก่อนโดยใช้ปากกามาร์คเกอร์หัวใหญ่ ตัดเส้นเฉพาะเส้นรอบนอกของวัตถุ เพื่อแสดงถึงระยะและความสำคัญของภาพ

7. เก็บรายละเอียดของวัตถุในผลงาน โดยใช้ปากกามาร์คเกอร์หัวเล็ก เป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนจะเริ่มตรวจสอบถึงข้อผิดพลาดและแก้ไขเป็นส่วนตัวไป

ภาพที่ 3.13 ภาพแสดงอุปกรณ์ซึ่งผ้าใบลงโครงเฟรมไม้

ภาพที่ 3.14 ภาพแสดงอุปกรณ์สีขาวอะคริลิกและแปลงทาสีในขั้นตอนการลงพื้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.15 ภาพแสดงอุปกรณ์ที่ไว้สำหรับการเพ้นท์

ภาพที่ 3.16 ภาพแสดงอุปกรณ์ในขั้นตอนการตัดเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงาน

เนื่องจากผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “สภาพความวุ่นวายของสังคมปัจจุบัน” เป็นการนำเสนอถึงชีวิตของ สภาพแวดล้อมรอบข้างที่ข้าพเจ้าได้สัมผัส ทั้งการจราจร มลพิษ ผู้คน ชาวสารบ้านเมือง รวมไปถึงสภาพอากาศและสภาวะประเด็นความขัดแย้งจากนานาประเทศ นั้นทำให้เกิดความสับสนต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน และเกิดการตั้งคำถามกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมว่าสิ่งที่เป็นอยู่นั้นถูกแล้วหรือ ใช้อย่างไร มีคำถามมากมายเกี่ยวกับระบบระบอบทั้งการคมนาคม ธุรกิจการส่งออก ภาคอุตสาหกรรม ก่อเกิดจริยธรรม ความยุติธรรม ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง และยังผูกพันไปถึงความสัมพันธ์ระหว่าง รัฐมหาอำนาจอีก องค์ประกอบทั้งหมดนี้ เป็นส่วนให้เกิดปมให้ขบคิดถึงสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ข้าพเจ้าจึงเริ่มค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำมาวิจัยและขยายผลเป็นผลงานศิลปะในศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ นอกจากข้อมูลยังมีปัจจัยในการจัดวางองค์ประกอบของภาพเพื่อให้สอดคล้องกับความเข้าใจในหลักสากล โดยใช้ภาพรวมเป็นองค์ประกอบหลักสอดใส่เนื้อหาของประเด็นที่จะสื่อสารออกไปผ่านกระบวนการทางศิลปะ รูปแบบสัญลักษณ์ที่คนชาติต่างๆ ดังจะวิเคราะห์ได้ดังนี้

4.1 วิเคราะห์จากหลักองค์ประกอบของผลงานแต่ละชิ้น

องค์ประกอบศิลป์ (Composition) หมายถึงศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิดหรือความงาม ซึ่งประกอบไปด้วย ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น และส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุ (ชลุต นิเมเสมอ :18) เพราะฉะนั้นองค์ประกอบศิลป์จึงมีความจำเป็นต่อการสร้างสรรค์ผลงานอย่างยิ่ง ด้วยวิธีการนำส่วนประกอบต่างๆมาผสมผสานกัน เริ่มจาก จุด (Dot) จุดหลายๆจุดจนเกิดเป็นเส้น (Line) จากเส้นลากผ่านบรรจบพบกับอีกเส้น เกิดรูปร่าง (Shape) เกิดปริมาตรรูปทรง (Form) เกิดน้ำหนักเป็นแสงและเงา (Light and Shadow) ทุกอย่างเป็นส่วนประกอบโดยรวมของทัศนธาตุ สันสร้างจนเกิดความเป็นเอกภาพ ดุลยภาพ เกิดขึ้นต่อผลงานนั้นเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของภาพ องค์ประกอบศิลป์จึงมีส่วนต่อการวิเคราะห์ผลงานในเชิงทางศิลปะ และแยกความเด่นชัดของเนื้อหาให้เข้าใจในแต่ละด้านมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้มีทั้งหมด 6 ผลงาน โดยเลือกผลงานชิ้นที่ 1-4 มาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของภาพ

4.1.1 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.1 “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 3”

150 x 180 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน (Concept)

ความเจริญของอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการขยายตัวของเมือง มีความเจริญวุ่นวายในสังคม ทั้งด้านการจราจร ด้านมลพิษ ส่งผลต่อสภาพจิตใจ ชาวป่เจ้ารู้สึกสับสนกับการดำเนินชีวิตในแต่ละวันที่อยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งในสังคม เป็นอุปสรรคเข้ามาขวางกั้นกับการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นความอึดอัดที่คอยฉุดรั้งการทำงานซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้ถูกจัดการให้เป็นระเบียบรวมถึงการมีความสงสัยต่อการละเลยของผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดูแลต่อภาวะเป็ยบของสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ภาพวิเคราะห์ “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 3”

150 x 180 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ความเป็นเด่น (Dominance)

เกิดจากกลุ่มรูปทรงรวมตัวกัน จากรูปทรงที่ 1 - 6 รูปทรงหมายเลข 1 - 2 เป็นรูปทรงของป้ายสัญญาณไฟจราจรในแบบแนวนอนและรูปทรงที่ 3 เป็นรูปทรงของป้ายสัญญาณไฟจราจรในแบบแนวตั้ง ส่งสัญญาณไฟสีแดง บ่งบอกถึงความหมายให้ยานพาหนะทุกชนิดหยุดและมีรูปทรงหมายเลข 4 - 6 เป็นรูปทรงของถนนที่เป็นเส้นพุ่งเข้าหาจุดศูนย์กลางของภาพ มียานพาหนะหลากหลายชนิดจอดติดกับหน้ารูปทรงที่ 1 - 3 ที่เป็นป้ายไฟจราจร ทั้งหมดรวมตัวกันเป็นกลุ่มกลายเป็นรูปทรงขนาดใหญ่ และมีความหมายที่แสดงถึงสภาพการจราจรที่คับคั่ง ติดขัด ในรายละเอียดของรูปทรงหมายเลข 4,6 ยังมีเรื่องราวของผู้คนที่ต้องสวมหน้ากากกันฝุ่นละออง ให้ความรู้สึกถึงสภาพอากาศที่เป็นพิษ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของการสร้างสรรค์จึงทำให้กลุ่มรูปทรงดังกล่าวแสดงความเด่นได้ชัดเจนสมบูรณ์

ความเป็นรอง (Subordination)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดขึ้นในกลุ่มรูปทรงหมายเลข 7 - 8 ซึ่งอยู่ด้านหลังของกลุ่มรูปทรงหมายเลข 1 - 6 รูปทรงหมายเลข 7 เป็นรูปทรงของคอนกรีตก่อสร้างซึ่งถูกควบคุมจากตัวละคร 2 ตัว ตัวหนึ่งเป็นผู้บริหารงานก่อสร้างกำลังควบคุมงานอยู่ด้านล่างของคอนกรีต และตัวละครอีกตัวหนึ่งเป็นรูปสัตว์คล้ายสัตว์เลื้อยคลานคล้ายงู กิ้งก่า จิ้งจก หรือตุ๊กแก ข้าพเจ้าให้นิยามสัตว์ประเภทนี้เป็นเหมือนประชาชนธรรมดาที่อยู่ในสังคมเมือง จะต้องปรับตัวเองให้อยู่รอดได้ โดยเปลี่ยนตัวเองเหมือนกับการเปลี่ยนสีของสัตว์จำพวกนี้ที่ต้องปรับเปลี่ยนตามสภาวะต่างกันไป กำลังขับเคลื่อนคอนกรีตก่อสร้างอยู่ด้านบน รูปทรงหมายเลข 8 เป็นรูปทรงของเครื่องปั้นดินเผา หรือเครื่องตอกเสาเข็ม มีอยู่ระหว่างซ้าย และขวาของภาพ ทั้ง 2 หมายเลขนั้นแสดงถึงการเสริมความหมายของปัญหาด้านฝุ่นละอองที่เกิดขึ้นจากขยายตัวของเมืองทำให้เป็นเหตุให้เกิดการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างขึ้น ประจวบกับที่รูปทรงหมายเลข 12 ซึ่งรูปทรงความเหมือนของข้าพเจ้าเอง ถูกจัดตั้งพันโยงโยด้วยเชือกสายเคเบิลที่ถูกปล่อยออกมาจากรูปทรงหมายเลข 8 ซึ่งอยู่ทางด้านขวาของภาพ แสดงถึงผลกระทบจากสภาวะแวดล้อมรอบข้างนั้น ก็มีส่วนในการทำงานหรือการใช้ชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน แสดงความเป็นรองทั้งในด้านของขนาดและเนื้อหา แต่ช่วยส่งเสริมความเป็นเด่นให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ความขัดแย้ง (Opposition)

ด้วยลักษณะของผลงานนั้นได้นำเสนอเรื่องเส้นที่ตัดผ่านไปมาเกิดการทับซ้อนของเส้นมากมาย เพื่อให้เกิดการสับสนอลหม่านให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่สร้างสรรค์ ความขัดแย้งของรูปทรงภายในภาพจึงมีมาก ความขัดแย้งระหว่างรูปทรงหมายเลข 1 และ 2 นั้นมีน้อยมาก แต่กลุ่มรูปทรงหมายเลข 1 - 2 จะดูขัดแย้งกับกลุ่มรูปทรงหมายเลข 4 - 6 ที่เป็นลักษณะเส้นที่พุ่งเข้าหาศูนย์กลางของภาพ และกลุ่มรูปทรงหมายเลข 1 - 2 และ 4 - 6 ยังขัดแย้งกับกลุ่มรูปทรงหมายเลข 3 และ 7 - 8 ที่ลักษณะเป็นรูปทรงเส้นตรงแนวตั้งอีกด้วย ส่วนกลุ่มรูปทรงหมายเลข 9 - 11 เป็นรูปทรงของถนนที่ไหลลื่นคืบคลานมายังจุดศูนย์กลางของภาพ แต่รูปทรงหมายเลข 7 เป็นรูปทรงที่ขัดแย้งที่สุด ด้วยที่มีขนาดใหญ่ใกล้เคียงกับรูปทรงที่ 1 - 2 แต่แตกต่างกันตรงหลายรูปทรงของผลงานนั้นมีความโค้งมน ทำให้ความขัดแย้งดังกล่าวเกิดความสมดุลย์ของภาพและตรงกับแนวคิดทั้งสิ้น

การแปรเปลี่ยน (Variation)

การแปรเปลี่ยนของรูปทรงนั้นเป็นไปตามขนาดของแต่ละรูปทรง จากกลุ่มรูปทรงหมายเลข 1 แปรเปลี่ยนให้เล็กลงไปยังรูปทรงหมายเลข 2,3 ตามลำดับ จากกลุ่มรูปทรงหมายเลข 6 แปรเปลี่ยนให้เล็กลงไปยังรูปทรงหมายเลข 4,5 ตามลำดับ และกลุ่มรูปทรงหมายเลข 7 แปรเปลี่ยนเป็นรูปทรงหมายเลข 8,9,10,11 ตามลำดับ การแปรเปลี่ยนทางเรื่องน้ำหนัก มีการใช้สีตัดกันซับซ้อนเกิดเป็นมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซ้อนทับกันหลายด้าน อย่างรูปทรงหมายเลข 7 และ 9 มีความอ่อนด้านน้ำหนักรูปทรง แต่
สลับน้ำหนักอ่อนแก่ต่างๆรูปทรงแล้วทำให้เกิดความสัมพันธ์ของผลงาน

พลังการเคลื่อนไหว (Dynamic Movement)

การการเคลื่อนไหวในหลายๆรูปทรงตั้งแต่รูปทรงหมายเลข 4 - 6 ที่เป็นเส้นที่พุ่งเข้ามาตรงก
กลางภาพ ยังมีกลุ่มรูปทรงหมายเลข 9 - 11 ที่ขยับเข้ามาตรงกลางของภาพเช่นกัน เกิดจุดรวมตัวของ
รูปทรงเกิดเป็นรูปทรงหมายเลข 1 และ 2 ขึ้น เกิดพลังที่ถูกพุ่งเป้าไปที่จุดศูนย์กลางของภาพ
ประกอบด้วยเส้นโค้งมากมายวิ่งคลื่นไหวภายในผลงาน

เอกภาพ (Unity)

การสั่นไหวของเส้นถนนที่ตัดผ่านไปมาก่อให้เกิดพลังการขับเคลื่อนของรูปทรง เกิดการปะทะ
ระหว่างเส้นที่ดึงนำสายตาเข้าสู่แนวความคิดสร้างสรรค์ เกิดความสมดุลในจุดของเนื้อหา โดยได้ทุกส่วน
หลอมรวมกันจนเกิดจุดตัดของรูปทรง จึงเกิดความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์

4.1.2 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2

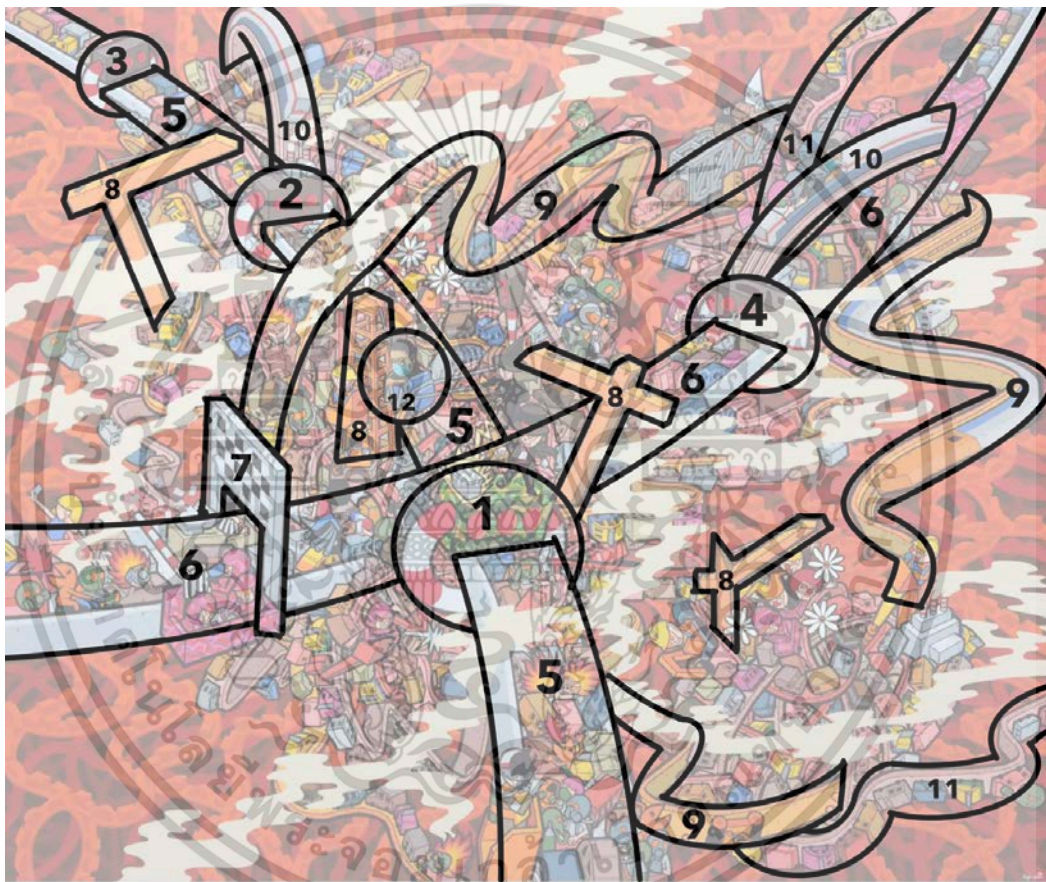
ภาพที่ 4.3 “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 4”

200 x 240 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน (Concept)

ผลงานชิ้นที่ 2 นี้เป็นการพัฒนาต่อจากชิ้นแรก โดยเพิ่มเนื้อหาและน้ำหนักของรูปทรงให้มากขึ้นกว่าเดิม ส่วนเนื้อหาโดยรวมยังคงเป็นเรื่องสภาวะแวดล้อมรอบข้างที่ส่งผลต่อจิตใจและการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ทั้งเรื่องฝุ่นละออง มลพิษ สภาพการจราจร ความวุ่นวายในสังคมนั้นยังคงถูกถ่ายทอดออกมาในผลงานชิ้นที่ 2 นี้

ภาพที่ 4.4 ภาพวิเคราะห์ “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 4”

200 x 240 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ความเป็นเด่น (Dominance)

เกิดจากรูปทรงกลุ่มหมายเลข 1,5 - 7 เริ่มจากรูปทรงหมายเลข 1 เป็นรูปทรงของป้ายสัญญาณไฟจราจรในแบบแนวนอน ปลอยสัญญาณไฟสีแดง และถูกเคลือบด้วยลายพรางทหารเต็มรอบป้าย แล้วมีตัวละครหนึ่งตัวยืนอยู่บนป้ายสัญญาณไฟแต่งตัวในชุดนักมายากลกำลังร้ายคาถาใส่ที่บกล่องสี่ขาที่ก็อยู่บนป้ายสัญญาณไฟด้วยเหมือนกัน แสดงถึงผู้ใช้อำนาจที่อยู่บนที่สูงสุดพยายามเปลี่ยนแปลงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่องใบนั้น ซึ่งถูกทับลงบนรูปทรงหมายเลข 5 ซึ่งเป็นรูปทรงของถนนหลักสายใหญ่ที่มีผู้คนใช้ยานพาหนะอย่างคับคั่งและมีเรื่องราวเป็นรายละเอียดที่เกิดขึ้นตามท้องถนนในปัจจุบัน ตัดผ่านรูปทรงหมายเลข 6 ที่เป็นรูปทรงของถนนสายหลักอีกสายหนึ่งที่มีการจราจรที่ติดขัดเช่นกัน พร้อมกับรายละเอียดเรื่องราวของผู้คนที่ใช้ชีวิตบนท้องถนน ผูกกับสถานการณ์บ้านเมืองในขณะนั้นที่มีการแข่งขันทางการเมืองสูง ข้าพเจ้าจึงนำสัญลักษณ์ต่างๆ มาใส่ไว้ในรูปทรงหมายเลข 6 นี้ด้วย โดยใช้จุดเชื่อมคือรูปทรงหมายเลข 7 ที่เป็นป้ายตราหมากรุก แสดงถึงการแข่งขันและเส้นชัย การที่เกิดจุดตัดกันระหว่างรูปทรงหมายเลข 5 และ 6 ทำให้เกิดความชัดเจนของรูปทรงหมายเลข 1 จึงทำให้รูปทรงดังกล่าวแสดงความเด่นได้อย่างชัดเจน

ความเป็นรอง (Subordination)

เกิดขึ้นในกลุ่มรูปทรงหมายเลข 2 - 4,8 - 9 ในความเป็นรองของกลุ่มรูปทรงจำพวกนี้เป็นภาคส่วนขยายสภาวะแวดล้อมให้ชัดเจนขึ้นอีกที รูปทรงหมายเลข 2 - 4 นั้นเป็นรูปทรงของป้ายสัญญาณไฟจราจรซึ่งมีสัดส่วนที่เล็กกลงมาจากรูปทรงหมายเลข 1 บ่งบอกถึงการจราจรที่ติดขัดเคลื่อนตัวไม่ได้เลย ส่วนรูปทรงหมายเลข 8 เป็นรูปทรงของโครงก่อสร้างอาคาร และเครื่องปั้นจั่น แสดงถึงการเกิดของปัญหาด้านฝุ่นละอองที่มาจากกรขยายตัวของเมืองทำให้เป็นเหตุให้เกิดการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างขึ้น รวมไปถึงการที่ข้าพเจ้าถูกฉุดรั้งพันโยงใยในรูปทรงหมายเลข 12 นั้น แสดงถึงผลกระทบจากสภาวะแวดล้อมรอบข้างนั้นก็มีส่วนในการทำงานหรือการใช้ชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน ส่วนรูปทรงหมายเลข 9 เป็นรูปทรงของถนนที่มีความเคลื่อนไหวของรายละเอียดการทำงานก่อสร้างอื่นๆ และรายละเอียด ของสภาพการจราจรอีกมุมหนึ่ง ทั้งหมดล้วนเป็นรูปทรงช่วยส่งเสริมความเด่นให้สมบูรณ์มากขึ้น

ความขัดแย้ง (Opposition)

จากการเกิดจุดตัดกันของรูปทรงหมายเลข 5 และ 6 ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างจุดตัดนี้ และยังมีรูปทรงของหมายเลข 7 และ 8 ที่ทั้งเป็นเส้นตั้งและเส้นทแยงหรือเฉียงออก รวมถึงรูปทรงอื่นอีกที่มีลักษณะเป็นเส้นตัดกันไปมา แสดงถึงความขัดแย้งภายในผลงาน เป็นที่เข้าใจได้ถึงแนวคิดสร้างสรรค์ที่ต้องการเสนอมุมมองของความโกลาหลของบ้านเมืองและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

การแปรเปลี่ยน (Variation)

ในรูปทรงหมายเลข 1 - 4 มีความแปรเปลี่ยนอย่างชัดเจน โดยมีรูปทรงหมายเลข 1 เป็นรูปทรงที่ใหญ่ที่สุดลดลงมาเป็น รูปทรงหมายเลข 4,2,3 ตามลำดับตามระยะของภาพ ส่วนรูปทรงหมายเลข 5 - 6 มีขนาดที่ใหญ่กว่ารูปทรงหมายเลข 9 - 11 มีการแปรเปลี่ยนที่ออกจะกระโดดไปหน่อยแต่ก็

แสดงให้เห็นถึงขนาดที่ต่างกันอย่างชัดเจน ด้านการแปรเปลี่ยนเรื่องน้ำหนัก มีการใช้สีที่จัดโทน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ใช้ประโยชน์ในการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อนให้ความรู้สึกแสดง ร่วมกับสีอื่นทำให้เกิดน้ำหนักที่แตกต่างกันได้ ในผลงานมีรูปทรงที่อ่อนสุด อยู่หนึ่งรูปทรงแต่ไม่ได้ลงหมายเลขไว้ เพราะเป็นรูปทรงฟรีฟอร์ม นั่นคือรูปทรงที่มีลักษณะคล้ายควัน เป็นทั้งการแปรเปลี่ยนด้านน้ำหนักที่ชัดเจนกับความขัดแย้งในผลงานได้อีกด้วย

พลังการเคลื่อนไหว (Dynamic Movement)

เกิดจากการรวมตัวกันของรูปทรง 5 - 6 และ 9 - 11 ที่เคลื่อนไหวไปมาทั้งผลงาน เนื่องจาก ผลงานของข้าพเจ้านั้นมีการใช้เส้นที่ตัดกันไปมามาก ผลงานชิ้นที่ 2 นี้มีขนาดใหญ่ การขับเคลื่อน ของเส้นจึงมีมากขึ้นตามขนาด มันจึงทำให้เกิดอนุภาพของความยุ่งเหยิงวุ่นวายได้อย่างชัดเจน มีการ ปล่อยให้เส้นเคลื่อนไหวอย่างอิสระในรูปทรงหมายเลข 9 ที่เคลื่อนไหวอยู่รอบๆผลงาน มีเส้นโค้งที่มา ถ่วงดุลจากรูปทรงหมายเลข 10 - 11 และไฮไลท์คือรูปทรงที่ 5 - 6 ที่ตัดผ่านกันอย่างรุนแรง เกิดมวล ของเส้นวิ่งผ่านหลายมุมทั้งเส้นโค้งเส้นทแยงเส้นตรง

เอกภาพ (Unity)

การรวมตัวของเส้นที่ตัดผ่านมากมายก่อตัวเป็นรูปทรง ก่อเกิดมวลสารของการรวมรูปทรง หลายๆรูปทรงจนเกิดเป็นรูปทรงใหม่ สร้างจุดเด่นในช่วงระหว่างรูปทรงหมายเลข 5 และ 6 คล้ายการ กากบาท แสดงโครงสร้างสอดคล้องกับเนื้อหาผสมผสานเข้ายึดโยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเอกภาพ ทำให้ทั้งหมดนั้นออกมาอย่างสมบูรณ์

4.1.3 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 3

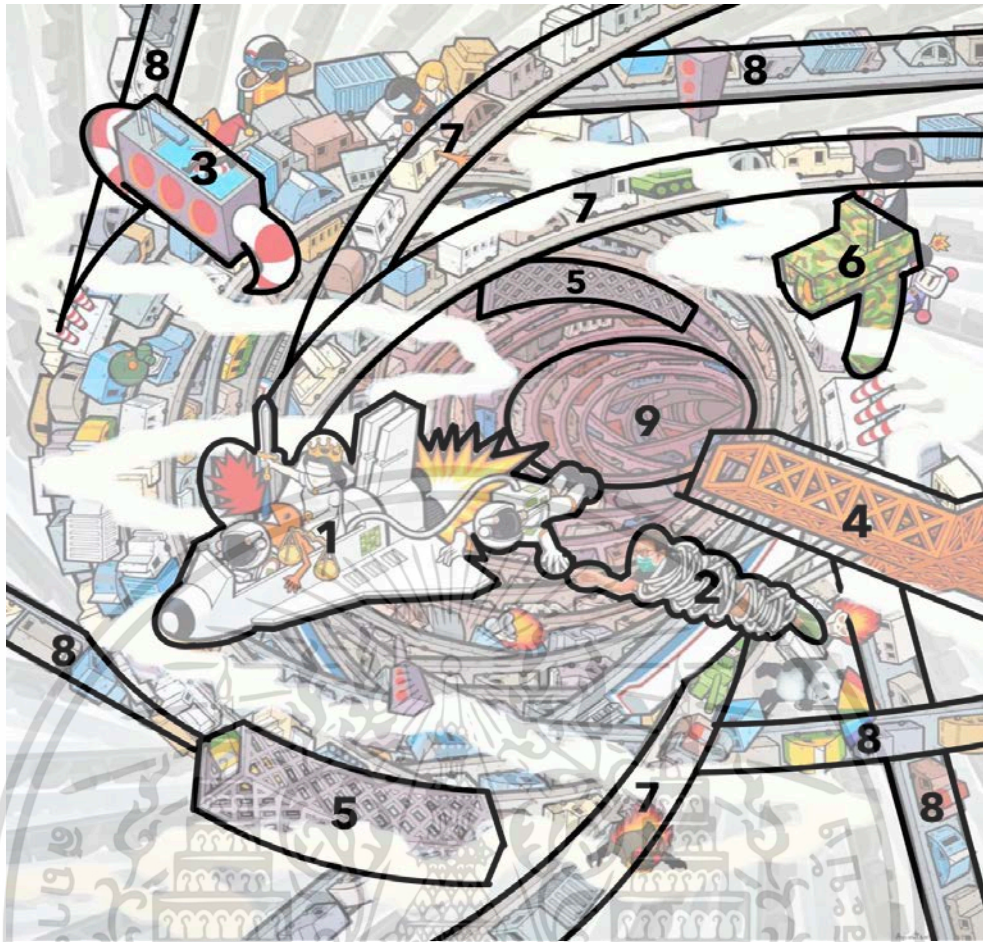
ภาพที่ 4.5 “ท่อกกลางใจกลางพายุหมุน”

180 x 180 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน (Concept)

ผลงานชิ้นที่ 3 นี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบผลงานจากการซับซ้อน ให้ดูเรียบง่ายขึ้น แต่เนื้อหา ยังสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม คือ สภาพความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในสังคม ข่าวสารปัญหาความขัดแย้ง เมื่อระบบความยุติธรรมไม่ตั้งอยู่บนฐานแห่งความจริง จึงต้องการหนีจากสภาพวังวน ของสภาพสังคม ที่เหมือนกับเป็นหลุมดำใจกลางของพายุไต้ฝุ่น แต่ในความเป็นจริงแล้วยังถูกฉุดรั้งจากปัญหาสังคม ปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 ภาพวิเคราะห์ “ท้ามกลางใจกลางพายุหมุน”

180 x 180 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ความเป็นเด่น (Dominance)

เริ่มด้วยรูปทรงหมายเลข 1 และ 2 ที่อยู่ในระยะหน้าสุดและอยู่ระหว่างเกือบจะกึ่งกลางของภาพ รูปทรงหมายเลข 1 เป็นรูปทรงยานอวกาศที่กำลังมุ่งหน้าออกจากหลุมใจกลางพายุหมุน โดยมีผู้โดยสารทั้งหมด 4 คน คนที่ 1 เป็นคนที่สวมชุดมนุษย์อวกาศเป็นคนขับต่อมาคนที่ 2 คือสัตว์ในจินตนาการของข้าพเจ้า เป็นตัวแทนประชาชนต่อมาคนที่ 3 คือเทพีธีมิส (Themis) เธอคือเทพปกรณัมกรีกโบราณ เป็นสัญลักษณ์ของความยุติธรรม มีลักษณะเด่นคือ 1. มีผ้าปิดตา หมายถึง การปราศจากอคติใดๆในการใช้กฎหมาย 2. มือข้างหนึ่งถือตราชั่ง หมายถึง ความสมดุล เทียงธรรม 3. มืออีกข้างถือดาบ หมายถึง ความเด็ดขาดในการพิพากษา และคนสุดท้าย คือนักบินอวกาศอีกคนหนึ่งที่กำลังออกไปช่วยข้าพเจ้า ซึ่งอยู่ในรูปทรงหมายเลข 2 ในรูปข้าพเจ้าพยายามเอานิ้วมือมาแตะที่นิ้วมือของนักบินอวกาศคนที่ 4 ด้วยลักษณะคล้ายภาพ Creation of Adam ของไมเคิล แองเจโล ที่พูดถึงการสร้างมนุษย์คนแรกหรือการสร้างโลก ข้าพเจ้าต้องการที่จะพยายามปรับเปลี่ยนสิ่งใหม่ๆให้เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งเรื่องส่วนตัวและครอบครัว แต่ก็ยังถูกยับยั้งด้วยสภาพแวดล้อมรอบตัวของข้าพเจ้าอีก ด้วยที่ทั้งรูปทรงหมายเลข 1 - 2 ผูกพันกับเนื้อหาในตัวละครงานชิ้นที่ 3 โดยตรงสอดคล้องกับการจัดวางไว้ที่บริเวณส่วนกลางของภาพ จึงทำให้รูปทรงดังกล่าวแสดงความเป็นเด่นได้อย่างชัดเจน

ความเป็นรอง (Subordination)

เริ่มจากรูปทรงหมายเลข 3 - 4,6 และ 9 กลุ่มรูปทรงกลุ่มนี้เป็นกลุ่มรูปทรงภาคขยายเนื้อหาอีกที อยากรูปทรงหมายเลข 3 ที่อยู่บนมุมซ้ายบนของภาพ เป็นรูปทรงของป้ายสัญญาณไฟจราจรที่ด้านบนเป็นสรวายน้ำซึ่งมีตัวละครอยู่หนึ่งตัวลงเล่นน้ำอยู่ในห้องยางมีถือแก้วคอกเทลสวมชุดสูทคล้ายนักธุรกิจหรือผู้ที่มีฐานะทางสังคมสวมหมวกตัวตลกจมูกยาวเหมือนตัวการ์ตูนชื่อ “พินอคคิโอ” แสดงการหยุดของการจราจร หรืออีกนัยยะคือการหยุดการเคลื่อนไหวของระบบเศรษฐกิจโดยผู้มีอำนาจอยู่ด้านบนแสดงความนิ่งเฉยต่อสถานการณ์ รูปทรงหมายเลข 4 เป็นรูปทรงของเครนก่อสร้างที่ดึงรูปทรงหมายเลข 2 อยู่แสดงถึงสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสังคม รูปทรงหมายเลข 6 เป็นรูปทรงของกล้องวงจรปิดที่กำลังสอดส่องดูสภาพบ้านเมืองโดยมีตัวละครหนึ่งตัวกำลังควบคุมอยู่ สวมชุดเหมือนมาเฟียฮองกงในอดีต และรูปทรงหมายเลข 9 ที่เป็นวงรีอยู่ตรงกลางของภาพแสดงความรู้สึกของคลุมเครือกลางพายุใต้ฝุ่น รูปทรงเป็นการขับเคลื่อนเสริมให้เกิดความเป็นเด่นอย่างสมบูรณ์

ความขัดแย้ง (Opposition)

ด้วยที่ลักษณะงานชิ้นที่ 3 เป็นรูปทรงคล้ายพายุหมุนที่เป็นมุมมองจากด้านบน จะเกิดเส้นโค้งวนเวียนไปมา จะสังเกตได้จากรูปทรงที่ขวางกั้นเส้นวงกลมต่างๆได้อย่างชัดเจน คือรูปทรงหมายเลข 1 - 2,3 - 4 เป็นโครงสร้างที่ขัดแย้งกับรูปทรงเส้นวงกลม แต่ที่ขัดที่สุด คือรูปทรงหมายเลข 4 ที่เป็นเส้นตรงและเส้นหยักฟันปลา ยิ่งสืงถึงความโดดเด่น แต่ด้วยเหตุผลของแนวคิดและรูปแบบที่ต้องลดทอนความเป็นเส้นโค้งบ้าง จึงจำเป็นต้องทำให้เกิดความขัดแย้งบ้างเพื่อความสมดุลย์ของภาพ

การแปรเปลี่ยน (Variation)

เป็นไปตามขนาดตั้งแต่รูปทรงที่ 1 และเป็นรูปทรงหมายเลข 4,3 และ 2 ตามลำดับในรูปทรงกลุ่มแรก ตามด้วย 5 และ 9 รูปทรงหมายเลข 5 เป็นส่วนขยายของภาพรวมอีกทีเพื่อไม่ให้มันชัดเจนเกินไป แต่ก็ไม่ถึงกับรุนแรงมาก ด้านเรื่องน้ำหนักในผลงานชิ้นที่ 3 นี้แยกออกมาอย่างชัดเจน ทั้งระยะและมิติที่ให้ความลึกของหลุมแยกเป็นการแปรเปลี่ยนระดับชั้นจนเกิดการลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลังการเคลื่อนไหว (Dynamic Movement)

พลังการเคลื่อนไหวเกิดจากการรวมตัวของโค้งที่หมุนไปรอบๆของภาพ โดยมีรูปทรงหมายเลข 7 - 8 เป็นเส้นลึคนำสายตาให้เข้าไปในจุดสนใจของภาพ รูปทรงหมายเลข 7 - 8 แสดงภาพการจราจรที่ติดขัดทับซ้อนกันไปมาฉีกไปซ้ายที่ขวาที่ เกิดมวลการขับเคลื่อนของอากาศ เป็นพลังของการรวมตัวของเส้นโค้งที่ทำให้เกิดรูปทรงวงกลม

เอกภาพ (Unity)

ลักษณะความรวมตัวของเส้นโค้งวงกลม มาบรรจบกัน เป็นผลโดยตรง ที่เปลี่ยนแปลงเป็นอานูภาพคล้ายพายุไต้ฝุ่นที่ถล่มเข้ามาในสภาพสังคมปัจจุบัน และความเป็นเด่นของรูปทรงหมายเลข 1 และ 2 เป็นผลให้เกิดความกลมกลืนของเส้นที่พุ่งออกมาพาดผ่านระยะความลึกของพายุ ทำให้ผลงานมีความเป็นเอกภาพมากขึ้น

4.1.4 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 4

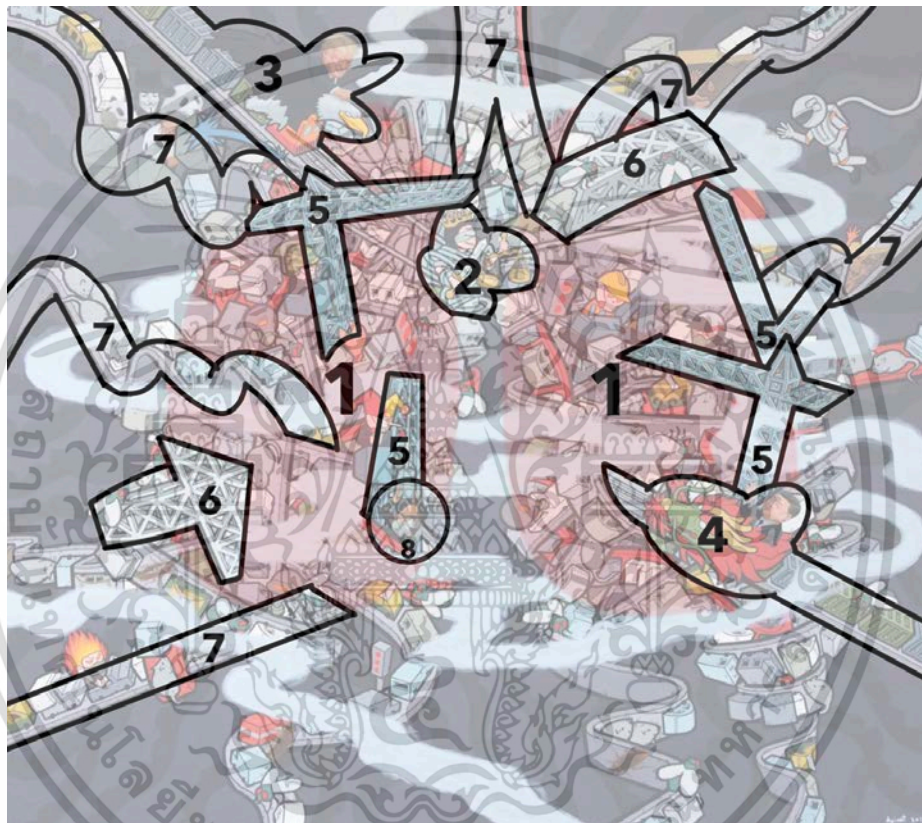
ภาพที่ 4.7 “ปอด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

160 x 180 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน (Concept)

ขั้นที่ 4 นี้ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบผลงานให้มีความเข้าใจในหลักสากลมากขึ้น โดยได้นำอวัยวะภายในมาเป็นรูปแบบของผลงาน คือ ปอด ในเนื้อหาที่เข้าใจมากยิ่งขึ้น ผลจากมลภาวะที่เป็นขึ้นในสังคมรอบตัวเรา ไม่ใช่แค่จิตใจอย่างเดียวแต่ส่งผลต่อร่างกายเราด้วย ข้าพเจ้าคิดว่าทุกสิ่ง ทุกอย่างนั้น มีผลพวงมาจากหลายๆปัจจัย ตั้งแต่เรื่องเล็กไปจนถึงเรื่องระดับชาติ เป็นลูกโซ่ตกกันเป็นทอดๆ

ภาพที่ 4.8 ภาพวิเคราะห์ “ปอด”

150 x 180 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ความเป็นเด่น (Dominance)

ด้วยการสร้างรูปทรงให้เกิดลักษณะเด่นให้เข้ากับเนื้อหาของภาพแล้ว ข้าพเจ้าได้สร้างภาพจำลองเป็นรูปทรงสีแดงอ่อนในรูปทรงหมายเลข 1 เพื่อให้เข้าใจได้ถึงภาพรวมที่จะสื่อสารออกไป ข้าพเจ้าได้นำเสนอผลงานขั้นที่ 4 นี้เป็นรูปทรง “ปอด” ซึ่งเป็นอวัยวะภายในของร่างกายมนุษย์ซึ่งเกี่ยวกับทางเดินหายใจของมนุษย์เรา ปอดจึงมีส่วนสำคัญของการใช้ชีวิตในสังคมเมือง รูปทรงหมายเลข 1 ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อสารถึงความสำคัญจึงใช้รูปทรงใหญ่จุดเด่นของภาพ ด้านในรูปทรงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเลข 1 นี้ยังมีสถานะแวดล้อมและรายละเอียดทั้งการจรรยา ฝุ่นควัน มลพิษ แผลงวัน หรือหนูที่ นิยามของสถานที่อาศัยของพวกมัน ความเป็นเด่นในรูปทรงที่ใหญ่สุดของภาพจึงให้รายละเอียดได้ ทั้งหมด

ความเป็นรอง (Subordination)

เริ่มด้วยที่รูปทรงหมายเลข 2 - 5 และ 8 รูปทรงหมายเลข 2 เป็นรูปทรงของเทพีแห่งความ ยุติธรรม ที่ถูกสายเคเบิลพันโยงใยจนขยับไม่ได้ จากรูปทรงหมายเลข 5 ด้านซ้ายบนของภาพ ที่เป็น รูปทรงของเครนก่อสร้าง ที่มีตัวละครกำลังควบคุมอยู่ในชุดสูทสวมหมวกทหาร แสดงถึงอำนาจการ ตัดสินความยุติธรรมนั้นถูกชักใยหรือถูกควบคุมโดยกลุ่มนายทุนผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจมากที่สุดใ ขณะนั้น รูปทรงหมายเลข 3 - 4 เป็นรูปทรงของรถไฟที่บรรทุกสินค้ามาในตู้คอนเทนเนอร์กำลังวิ่งเข้า หากัน โดยมีคนขับเป็นสัตว์ตัวแทนสัญลักษณ์ของชาติมหาอำนาจและมีผู้นำสัตว์พวกนั้นอีกที และ รูปทรงหมายเลข 5 ด้านล่างซ้ายของภาพ ซึ่งมีตัวละครอยู่หนึ่งตัวแสดงการควบคุมเครื่องปั้นจั่นลงสู่ รูปทรงหมายเลข 8 นั้นเป็นภาพเหมือนของข้าพเจ้าเอง แสดงการถูกกดขี่ของผู้ที่สามารถควบคุมของ สิ่งก่อสร้างพวกนี้ได้ ทั้งหมดเป็นรูปทรงที่ช่วยส่งผลให้เกิดความเด่นพร้อมกับให้เข้ากับหลักเนื้อหาที่ ต้องการจะนำเสนอออกไป

ความขัดแย้ง (Opposition)

ความขัดแย้งที่เห็นได้ชัดนั้นเกิดที่รูปทรงหมายเลข 5 และ 6 เป็นรูปทรงที่เส้นตรงดิ่งท่ามกลาง รูปทรงที่ 1 ที่มีเส้นโค้งสลับไปมาอยู่ด้านหลังจึงเป็นความขัดแย้งในเชิงมวลของภาพที่ล้อมรอบไปด้วย เส้นที่ทับกันไปมา รูปทรงหมายเลข 6 เป็นรูปทรงของสะพานอุโมงค์ที่มีรถวิ่งเข้าออกได้ จะมีลักษณะ ใกล้เคียงกับรูปทรงหมายเลข 5 เพราะเป็นรูปแบบโครงสร้างของสิ่งก่อสร้างเหมือนกัน จึงมีความ ขัดแย้งภายในรูปทรงของมันเอง แต่ถึงอย่างไรทั้งสองรูปทรงก็อยู่ในกรอบของรูปทรงหมายเลข 1 ไม่ได้ โดดห่างออกจากกันมากนัก จึงอยู่รวมกันได้ไปตามแนวคิดของการสร้างสรรค์ผลงาน

การแปรเปลี่ยน (Variation)

รูปทรงหมายเลข 3 - 7 มีการแปรเปลี่ยนไปตามลักษณะความเหมาะสมอย่างรูปทรงหมายเลข 5 จะปรับเปลี่ยนหันเข้าใจกลางของภาพ รูปทรงหมายเลข 3 - 4 ก็พุ่งทแยงเฉียงมาจากมุมบนซ้าย และมุมล่างขวาของภาพ รูปทรงหมายเลข 6 ก็อยู่ในทิศทางเฉียงเข้าหากัน ส่วนรูปทรงหมายเลข 7 นั้นพุ่งเข้าหาส่วนกลางทุกทิศ และใจกลางของภาพคือรูปทรงหมายเลข 2 เปรียบเสมือนหัวใจที่อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลางปอด ด้านหน้าหนักมีการคุมโทนสีมืด และยังมีรูปทรงที่ไม่ได้กล่าวถึงอีกรูปทรงเป็นรูปทรงแบบนามธรรม นั้นรูปทรงของคว้นที่ให้โทนอ่อนตัดกับรูปทรงหมายเลข 1 การแปรเปลี่ยนสุดท้ายคือการหลบหลีกของคว้นเข้าออกรูปทรงหมายเลข 1 ไปมาก่อนที่จะถูกกลืนเข้าไปหลังภาพพลังการเคลื่อนไหว (Dynamic Movement)

เป็นการรวมตัวของรูปทรงหมายเลข 1,3 - 4 และ 7 มีมวลเคลื่อนตัวที่พุ่งเข้าหาจุดศูนย์กลางของภาพ เป็นการพุ่งเป้าเพื่อให้เกิดพลังที่ใจกลางของรูปทรงหมายเลข 2 นั้นเป็นรูปแบบที่ตั้งใจจะสื่อสารออกไปในเนื้อหาของผลงาน และภาพเหมือนของผู้นำชาติมหาอำนาจที่จงเข้าหากันเกิดพลังแอบแฝงเกี่ยวกับความคิดอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตก็ได้

เอกภาพ (Unity)

ด้วยรูปทรงหมายเลข 1 ที่ต้องการสื่อสารออกมาเป็นรูปที่ชัดเจนนั้นไม่ได้ส่งผลเท่าที่ควร แต่กลับส่งผลในแง่คิดและขบคิดถึงรูปทรงในเบื้องหน้า ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ถึงสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่จริง ทำให้ต้องค้นหาถึงเนื้อหาจึงจะได้ความสมบูรณ์ที่จะออกมาเป็นเอกภาพอย่างชัดเจน

บทที่ 5

บทสรุป

ด้วยสภาพแวดล้อมในปัจจุบันของการนิยามคำว่า “เมือง” นั้นแวดล้อมไปด้วยของความเจริญ วุ่นวาย ทั้งผู้คนที่ย้ายมาในแต่ละวัน การจราจรที่แออัด การก่อสร้างต่อเติมที่อยู่อาศัยหรืออาคาร เพื่อขยายธุรกิจของภาคเอกชน การพัฒนาโครงการสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของรัฐ เช่น การขยาย ถนน การขยายเส้นทางรถไฟฟ้า การขุดเจาะระบบระบายน้ำ การเร่งจำนวนการผลิตจากภาคสวน อุตสาหกรรม เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนทำให้เกิดการแข่งขันของธุรกิจทุกอย่างล้วนมีส่วนในการพัฒนา สถานะเพื่อให้เกิดความศิวิไลซ์ ในมุมกลับกันผลกระทบที่มาจากเหตุการณ์ที่กล่าวข้างต้นทั้งสภาพจิตใจที่เสื่อมถอยมาจากสภาพแวดล้อมที่อัดอัด สภาพอากาศที่มีแต่มลพิษ มาจากระบบอุตสาหกรรมบ้าง ยานยนต์บ้าง การก่อสร้างบ้าง และผลที่คาดว่าจะตามมาคือการระบาดของเชื้อโรคนั้น ข้าพเจ้าได้ ตระหนักถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงเริ่มศึกษาวิจัยและสร้างสรรค์ ผลงานออกมาในศิลปะนิพนธ์ชุดนี้

หลังจากการศึกษาจึงเริ่มเข้าใจถึงปัญหา ความเป็นมาของระบบสังคมที่มีตัวแปรสำคัญคือ ความ เหลื่อมล้ำทางชนชั้นนั้นเป็นจุดเริ่มของทุกอย่างทำให้ระบบการจัดการสภาพแวดล้อมนั้นไม่ดีเท่าที่ควร ข้าพเจ้าจึงเพิ่มเนื้อหาในการนำเสนอถึงระบบการปกครองผ่านตัวละครคาแรคเตอร์ (character) ใน รูปแบบเฉพาะของข้าพเจ้าเองเพื่อเป็นตัวแทนของผู้มีอำนาจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการ รวมถึงผู้ที่ ได้รับผลกระทบด้วย

ข้าพเจ้าได้นำเสนอศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ออกมาในรูปแบบจิตรกรรม ในสไตลการ์ตูน หรือรูปแบบ เฉพาะส่วนตัวของข้าพเจ้าเองผสมจินตนาการให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะนำเสนอรวมกับภาพ เหมือน ของตัวเองหรือภาพเหมือนของบุคคลสำคัญ ข้าพเจ้าต้องการให้รู้สึกถึงความจริงที่มีผลกับข้าพเจ้าจริง หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลานั้น เช่น ข้าพเจ้าต้องการจะหลีกเลี่ยงออกจากสิ่งที่เป็นอยู่ แต่ก็ ยังถูกเหนี่ยวรั้งจากสภาพแวดล้อมแบบนี้อยู่ ทั้งในแบบรูปธรรมและนามธรรม นั้นจะสังเกตได้จาก ผลงานของข้าพเจ้านั้นจะมีทั้งเรื่องจริงที่เป็นส่วนของข้าพเจ้าเองกับเรื่องแต่งที่เป็นส่วนจินตนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- สภาพปัจจุบันของสังคมโลก : <https://www.baanjomyut.com>
- สภาพความเป็นเมือง (urbanization) : นาย กิตติพงศ์ พลเสน : <https://www.gotoknow.org>
- สภาพปัญหาสังคมไทย : พรพรรณ อาทิตย์ตั้ง : โปสต์เมื่อ 10th July 2012
- สภาพการจราจร : วิทยากร เชียงกุล – ปฏิรูปการเมือง.– กรุงเทพฯ : มิ่งมิตร, 2540. 152 หน้า : <https://witayakornclub.wordpress.com>
- ปัญหาการจราจรในเขตเมืองหลวง : 24 ม.ค. 2560 : <http://nidapoll.nida.ac.th>
- อิทธิพลด้านความเชื่อจากระบบเศรษฐกิจและระบบการปกครอง : <https://www.baanjomyut.com>
- แนวคิดของมาร์กซ์ : www.digital_collect.lib.buu.ac.th
- แนวคิดหลักสันติภาพของ กฤษณมูรติ : หนังสือ สงครามไม่ได้อยู่ในกรุงเบรุต แต่อยู่ในจิตใจและใจของเราของมูลนิธิอานันทวิภังษา
- สัณนิษฐาน นิยามทั่วไป : <http://www.arch.chula.ac.th>
- การสื่อสารความหมายตามแนวคิดเรื่องสัญลักษณ์วิทยา : กาญจนา แก้วเทพ, 2547, หน้า 108
- Doodle art : <https://issuu.com>
- Kerby Rosanes : <https://kerbyrosanes.com>
- Keith Haring : <https://guru.sanook.com>
- Pop Art : <https://sites.google.com>
- Eboy : www.wikipedia.com
- Maurits Cornelis Esche : www.wikipedia.com
- Social and political commentary art : www.wikipedia.com
- วสันต์ สิทธิเขตต์ : เอกสารกลุ่มศิลปะและการออกแบบ โดย สลีนธร เพ็ญเจริญ
- Joan Cornellà : <http://www.trueplookpanya.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 3” (2562)

150 x 180 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2 “สภาพความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน 4” (2562)

200 x 240 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4 “ปอด” (2562)

160 x 180 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 5 “แสงแห่งความหวัง” (2563)

200 x 200 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 6 “แสงแห่งความหวังหมายเลข 2” (2563)

150 x 180 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย อภิวัฒน์ บรรลือ Apiwat Banler

เกิด 6 เมษายน พ.ศ. 2523

ที่อยู่ 13/1 หมู่ที่ 2 ถนนอ่อนนุช – ลาดกระบัง แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520
(barleybar)

โทรศัพท์ 091-738-2288

e-mail : luxbarley@gmail.com

การศึกษา

- โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา ชลบุรี
- วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง กรุงเทพฯ
- ปริญญาตรี ศิลปบัณฑิต (จิตรกรรม) คณะศิลปะวิจารณ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาทัศนศิลป์

ประวัติการแสดงงานและเกียรติประวัติ

- ร่วมแสดงงานนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์
- นิทรรศการศิลปนิพนธ์ นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 2558 - นิทรรศการเดี่ยว “Our World” ณ 23 bar&gallery
- 2559 - ร่วมแสดงงานกลุ่ม Moon
 - รางวัลดีเด่น จิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 18
- 2560 - ร่วมแสดงงานจิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 19
- 2561 - นิทรรศการเดี่ยว “Maybe Tomorrow” ณ Cho Why, Midnice Gallery
 - รางวัลดีเด่น จิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 20
 - รางวัลยอดเยี่ยม UOB Painting of the Year ครั้งที่ 9
- 2562 - นิทรรศการ S.E.A. FOCUS An STPI Project ประเทศสิงคโปร์
 - ร่วมแสดงศิลปกรรมช่างเฟือก ครั้งที่ 8
 - ร่วมแสดงศิลปกรรมกรุงไทย ครั้งที่ 4
 - ร่วมแสดงจิตรกรรมเอเชีย พลัส ครั้งที่ 9
 - ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้